Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2010/1 LSF 209 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af straffeloven (Skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet)

Ministerium: Justitsministeriet	Journalnummer: Justitsmin.

Fremsat den 25. maj 2011 af justitsministeren (Lars Barfoed)

Forslag

til

Lov om ændring af straffeloven

(Skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1235 af 26. oktober 2010, som ændret ved § 11 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1549 af 21. december 2010 og § 1 i lov nr. 1552 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 286, stk. 1,* indsættes efter »sig,«: »eller fordi der er tale om tyveri begået som led i organiseret indbrudskriminalitet,«.

2. I *§ 288, stk. 2,* indsættes efter »vinding,«: »eller fordi gerningsmanden er trængt ind i et privat hjem for at begå røveri,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Skærpelse af straffen for organiseret indbrudskriminalitet
   2.1. Gældende ret
   2.2. Lovforslagets udformning
3. Skærpelse af straffen for hjemmerøveri
   3.1. Gældende ret
   3.2. Lovforslagets udformning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
6. Administrative konsekvenser for borgere
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Hjemmerøverier og indbrud udgør en meget alvorlig krænkelse af ofrenes tryghed og integritet.

Regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne har derfor som led i aftalen fra maj 2011 om en styrket indsats mod kriminelle bander og organiseret indbrudskriminalitet samt styrket indsats for at beskytte ofre mv. besluttet yderligere at styrke indsatsen for, at borgerne kan føle sig trygge i deres eget hjem. Aftalen indebærer bl.a., at straffen for hjemmerøveri fordobles, så normalstraffen som udgangspunkt vil være 5 års fængsel, og at straffen for organiseret indbrudskriminalitet hæves med en tredjedel i forhold til det nuværende strafniveau.

De pågældende strafskærpelser gennemføres med dette lovforslag.

2. Skærpelse af straffen for organiseret indbrudskriminalitet

2.1. Gældende ret

2.1.1. For tyveri straffes den, som uden besidderens samtykke borttager en fremmed rørlig ting for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved dens tilegnelse, jf. straffelovens § 276, 1. pkt.

Strafferammerne for tyveri fremgår af straffelovens §§ 285-287. Efter straffelovens § 285, stk. 1, er straffen for tyveri som udgangspunkt fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, når forbrydelsen er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening eller under medtagelse af våben eller andet farligt redskab eller middel, eller på grund af de stjålne genstandes betydelige værdi eller de forhold, under hvilke de befandt sig, eller når et større antal forbrydelser er begået. jf. straffelovens § 286, stk. 1.

Er tyveriet af mindre strafværdighed på grund af de omstændigheder, hvorunder handlingen er begået, de tilvendte genstandes eller det lidte formuetabs ringe betydning eller af andre grunde, er straffen bøde, jf. straffelovens § 287. Under i øvrigt formildende omstændigheder kan straffen bortfalde.

Gerningsmanden vil efter omstændighederne ved siden af straffen for tyveri også kunne straffes for hærværk efter straffelovens § 291, hvis der f.eks. i forbindelse med et indbrud samtidig er udøvet hærværk mod den pågældende ejendom eller ting i huset. Efter § 291 er strafferammen for hærværk bøde

eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Øves der hærværk af betydeligt omfang, eller er gerningsmanden tidligere straffet for hærværk mv., kan straffen stige til fængsel i 6 år.

2.1.2. Rigsadvokaten har oplyst, at organiseret indbrudskriminalitet som f.eks. tyvebander, som målrettet og systematisk stjæler betydelige værdier ved indbrud, eller som på professionaliseret vis f.eks. stjæler designermøbler fra private hjem eller gennemfører rambuktyverier, som det klare udgangspunkt henføres under bestemmelsen i straffelovens § 286, stk. 1. Organiseret indbrudskriminalitet omfattet af straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1, vil typisk medføre en straf på omkring 2 års ubetinget fængsel afhængig af de konkrete omstændigheder i sagen. Der er dog også eksempler på sager, hvor straffen er udmålt noget lavere end normalstraffen, ligesom der er eksempler på sager, hvor straffen er udmålt til mere end 2 års fængsel.

Som eksempler, der illustrerer normalstrafniveauet, kan fra trykt praksis bl.a. nævnes Højesterets dom refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1996, side 1471, hvor den tiltalte blev fundet skyldig i syv tyverier på postkontorer med et samlet udbytte på ca. 185.000 kr. I denne sag fastsatte Højesteret straffen til fængsel i 2 år.

Der kan endvidere henvises til dommen refereret i Tidsskrift for Kriminalret 2005, side 776, hvor en person blev fundet skyldig i sammen med en anden gerningsmand at være brudt ind i to banker i åbningstiden, hvor de stjal 21.500 euro og ca. 2,1 mio. kr. Retten fastsatte straffen til fængsel i 2 år og lagde ved straffastsættelsen vægt på, at der var tale om nøje planlagte tyverier fra pengeinstitutter med et stort udbytte, at tyverierne var begået af flere i forening, og at tiltalte tidligere var straffet for berigelseskriminalitet.

Endvidere kan nævnes dommen refereret i Tidsskrift for Kriminalret 2011, side 128, hvor den tiltalte blev fundet skyldig i sammen med tre ukendte gerningsmænd at være brudt ind i en forretning under anvendelse af en gaffeltruck og have stjålet ure og smykker til en værdi af ca. 1,1 mio. kr. Landsretten udmålte en fælles- og tillægsstraf på fængsel i 1 år og 9 måneder, der omfattede en tidligere straf på 30 dages fængsel. Ved strafudmålingen lagde retten vægt på, at tyveriet var udført af flere i forening, på udførelsesmåden og på værdien af det stjålne.

Herudover kan der fra utrykt retspraksis henvises til Retten i Koldings dom af 24. november 2010, hvor tre udlændinge blev fundet skyldige i 19 indbrud, hvor de stjal bl.a. biler, GPS-udstyr, værktøj og kontanter til en samlet værdi af mere end 1 mio. kr. Tyverierne blev begået i løbet af fire besøg i Danmark inden for 1 år. De pågældende blev idømt fængsel i 1 år og 9 måneder og udvist med indrejseforbud i 10 år. Retten lagde ved straffens fastsættelse vægt på værdien af de stjålne genstande, at tyverierne var planlagte og professionelt organiseret, og at forholdene var begået af flere gerningsmænd i forening, der var kommet til landet med henblik på at stjæle.

Som et andet eksempel på organiserede indbrud i privat beboelse kan nævnes dommen refereret i Tidsskrift for Kriminalret 2010, side 896/2, hvor tre personer blev fundet skyldige i bl.a. 18 villaindbrud, hvor de havde stjålet især kostbare designermøbler og PH-lamper til en samlet værdi af over 1 mio. kr. Straffene blev fastsat til fængsel i henholdsvis 1 år og 9 måneder, 1 år og 6 måneder og 1 år og 3 måneder. Ved straffastsættelsen lagde retten navnlig vægt på forholdenes antal og karakter, herunder at indbruddene var planlagt og gennemført i forening og med et vist professionelt præg.

Som et eksempel, hvor straffen er udmålt højere end normalstrafniveauet, kan der henvises til Retten i Helsingørs utrykte dom af 11. maj 2011, hvor to udlændinge blev fundet skyldige i bl.a. at have begået 25 villaindbrud i forening med et samlet udbytte på ca. 1,1 mio. kr. Herudover blev den ene af de tiltalte fundet skyldig i otte yderligere indbrud, mens den anden tiltalte tillige blev dømt for bl.a. flugtforsøg fra arresten og brugstyveri. De pågældende blev endvidere begge dømt for hæleri med hensyn til koster til en værdi af ca. 150.000 kr. samt for tyveri af en bil til en værdi af ca. 250.000 kr. De pågældende blev begge idømt en straf på 3 års fængsel og udvist med indrejseforbud for bestandig. Retten lagde ved strafudmålingen bl.a. vægt på, at der var tale om et professionelt og systematisk tyvetogt, at de

pågældende alene var komme til landet for at begå kriminalitet, og at de mange indbrud var begået i private hjem.

Endvidere kan nævnes dommen refereret i Tidsskrift for Kriminalret 2005, side 595/2, hvor en person blev fundet skyldig i flere tyverier fra byggepladser, trælasthandler mv., til dels ved indbrud, med et samlet udbytte på godt 1,1 mio. kr. Herudover havde den pågældende under indbrud i en fabrik stjålet smykker, sølvbestik mv. til en samlet bruttopris på ca. 9,8 mio. kr. og en nettopris på ca. 4,1 mio. kr., ligesom han havde gjort sig skyldig i hæleri. Straffen blev fastsat til fængsel i 3 år og 6 måneder. Der blev ved strafudmålingen generelt taget hensyn til forholdenes grove karakter, herunder at forholdene delvis var begået af flere i forening, samt omfanget af den tilsigtede vinding.

2.2. Lovforslagets udformning

Indbrudskriminalitet udgør både et væsentligt samfundsproblem og et alvorligt anslag mod ofrenes tryghed. Organiseret indbrudskriminalitet er efter regeringens opfattelse særlig stødende på grund af den hensynsløshed, der ligger i en nøje planlagt eller systematisk krænkelse af andre menneskers integritet og ejendom.

Som led i den styrkede indsats til forebyggelse og bekæmpelse af indbrud i private hjem og omsætning af hælervarer, som hidrører fra indbrud, fremsatte regeringen den 6. oktober 2010 et lovforslag, hvorefter straffen for professionelt hæleri og groft uagtsomt hæleri blev skærpet. Samtidig blev myndighedernes koordinerede indsats ved udslusningen af indbrudstyve, der løslades fra kriminalforsorgens institutioner, styrket. Lovforslaget blev vedtaget af Folketinget som lov nr. 1549 af 21. december 2010.

I forlængelse heraf foreslås i overensstemmelse med den i pkt. 1 nævnte aftale mellem regeringspartierne, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne med dette lovforslag en skærpelse af straffen for organiseret indbrudskriminalitet.

Det tilsigtes med den foreslåede ændring, at straffen for organiseret indbrudstyveri, der henføres under strafskærpelsesreglen i straffelovens § 286, stk. 1, jf. nærmere herom afsnit 2.1.2, gennemgående forhøjes med en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene.

Fastsættelsen af straffen i det enkelte tilfælde vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der tilsigtes med lovforslaget ikke i øvrigt en skærpelse af straffen for indbrudskriminalitet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

3. Skærpelse af straffen for hjemmerøveri

3.1. Gældende ret

3.1.1. Røveri straffes efter straffelovens § 288. Efter bestemmelsen straffes med fængsel indtil 6 år den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold

1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting,
2) bringer en stjålen ting i sikkerhed eller
3) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler.

Det er således en betingelse for at dømme nogen for røveri, at den pågældende har anvendt vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold med forsæt til at opnå en uberettiget vinding.

Straffen kan efter bestemmelsens stk. 2 stige til fængsel i 10 år, når et røveri er af særlig grov

beskaffenhed navnlig på grund af dets særlig farlige karakter, udførelsesmåden eller omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Opregningen i bestemmelsen af forhold, der kan medføre en skærpet straf, er ikke udtømmende. Som typisk eksempel på andre forhold, der kan medføre skærpet straf, kan nævnes det tilfælde, at der under røveriet er truet med et skarpladt skydevåben.

Røveri begået i private hjem vil alt efter omstændighederne være omfattet af strafskærpelsesbestemmelsen i stk. 2.

Hvis der ved røveriet samtidig udøves f.eks. grov vold eller frihedsberøvelse, kan der desuden straffes i sammenstød med andre straffebestemmelser.

3.1.2. Efter anmodning fra Justitsministeriet afgav Rigsadvokaten i oktober 2009 en redegørelse for strafniveauet i sager om røveri begået i private hjem. I redegørelsen angav Rigsadvokaten også sin opfattelse af, om der kunne være brug for yderligere initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på dette område.

Rigsadvokaten anførte, at den øgede opmærksomhed og den særlige indsats på området navnlig var rettet mod de egentlige hjemmerøverier – det vil sige røverier, hvor gerningsmanden og offeret ikke har haft forudgående personlige relationer, hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i offerets hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme.

Rigsadvokaten anførte endvidere, at Højesteret i en dom refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2009, side 1410, mere generelt havde udtalt, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri er en selvstændig skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelse af straffen. Desuden anførte Rigsadvokaten, at det også i hovedparten af de øvrige sager om egentligt hjemmerøveri udtrykkeligt af retten blev anset som en skærpende omstændighed ved røveriet, at det var begået i privat hjem.

Den samlede gennemgang af de domme, der var omfattet af kategorien egentligt hjemmerøveri, viste efter Rigsadvokatens opfattelse, at straffen lå i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel, når der ikke forelå særlig skærpende eller formildende omstændigheder.

For så vidt angår sagerne om røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende og sagerne om indbrud, som udvikler sig til et røveri, anførte Rigsadvokaten, at domstolene også i disse sager generelt ved straffastsættelsen lagde vægt på, at røveriet er begået i privat hjem. På baggrund af sagernes forskellighed fandt Rigsadvokaten det imidlertid vanskeligt at udtale sig mere præcist om straffeniveauet i disse sager.

Rigsadvokaten anførte, at den skærpede strafferetlige vurdering, som ligger i anklagemyndighedens påstand om, at det skal anses som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem, måtte anses for at have haft indflydelse på domstolenes fastsættelse af straffen i skærpende retning. Der kunne således siges at være sket en skærpelse af strafniveauet, navnlig i sagerne om de egentlige hjemmerøverier.

Rigsadvokaten fandt endvidere, at der ved højesteretsdommen var fastlagt et vist – strengt – strafniveau for egentlige hjemmerøverier, og at det var slået fast, at det skal anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at et røveri begås i et privat hjem. På den baggrund fandt Rigsadvokaten ikke behov for yderligere initiativer til sikring af en skærpet strafferetlig vurdering på området. Rigsadvokaten fandt dog, at det ville være nyttigt at følge strafudmålingen i sager om de egentlige hjemmerøverier i endnu en periode for derved at sikre fortsat opmærksomhed på området.

Justitsministeriet anmodede i overensstemmelse hermed Rigsadvokaten om at udarbejde en fornyet udtalelse om straffene i sager om egentlige hjemmerøverier.

Rigsadvokaten iværksatte herefter en ny midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning i sager om egentlige hjemmerøverier og udarbejdede på den baggrund en ny redegørelse, der omfatter by- og landsretsdomme, hvor dommen er afsagt i perioden fra den 1. juli 2009 til den 1. juli 2010.

Den samlede gennemgang af dommene viste efter Rigsadvokatens opfattelse, at normalstraffen for egentlige hjemmerøverier fortsat ligger i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel. Straffastsættelsen i den enkelte sag vil dog – ligesom i andre straffesager – altid ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder i både skærpende og formildende retning.

Rigsadvokatens redegørelser er optrykt som bilag til dette lovforslag.

3.2. Lovforslagets udformning

Regeringen ser med stor alvor på røverier begået i private hjem. Det skyldes, at der er tale om en forbrydelse, som i sagens natur kan udgøre en meget voldsom belastning for ofrene. Et hjemmerøveri er således et endog særdeles groft angreb på den enkeltes ret til at kunne opholde sig sikkert og trygt i sit eget hjem.

I overensstemmelse med den i pkt. 1 nævnte aftale mellem regeringsparterne, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne foreslås der med dette lovforslag en skærpelse af straffen for egentlige hjemmerøverier, hvilket vil sige røverier, hvor gerningsmanden og offeret ikke har haft forudgående personlige relationer, hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i offerets hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme (jf. de ovenfor nævnte redegørelser fra Rigsadvokaten).

Det er hensigten med forslaget, at egentlige hjemmerøverier fremover som udgangspunkt skal anses for at være røveri af en sådan grov beskaffenhed, at forholdet henføres under strafskærpelsesreglen i straffelovens § 288, stk. 2, hvorefter strafferammen er fængsel i indtil 10 år. Det tilsigtes samtidig, at straffen i de pågældende sager forhøjes til det dobbelte i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene, således at straffen som udgangspunkt vil være 5 års fængsel.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der tilsigtes med forslaget ikke i øvrigt en skærpelse af straffen for røveri.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer en fordobling af straffen for egentlige hjemmerøverier, således at der som udgangspunkt idømmes 5 års fængsel. Denne del af lovforslaget skønnes at øge behovet for fængselskapacitet med op til 150 årspladser.

For organiseret indbrudskriminalitet medfører lovforslaget, at strafniveauet skærpes med en tredjedel. Denne del af lovforslaget skønnes at øge behovet for fængselskapacitet med op til 50 årspladser.

Lovforslaget skønnes på den baggrund isoleret set at medføre anlægsudgifter på op til 400 mio. kr. og årlige driftsudgifter på op til 140 mio. kr. Etablering af nye pladser vil skulle ske under hensyntagen til, hvornår effekten af strafskærpelserne indtræder, og til det samlede kapacitetsbehov i kriminalforsorgen på det givne tidspunkt. De økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil blive afklaret i forbindelse med drøftelserne til efteråret om en ny flerårsaftale for kriminalforsorgen.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder mv.

Lovforslaget er sendt i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Datatilsynet, Det Kriminalpræventive Råd, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Institut for Menneskerettigheder, Amnesty International, Retspolitisk Forening, Kriminalpolitisk Forening (KRIM) og Retssikkerhedsfonden.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Anlægsudgifter på op til 400 mio. kr. og årlige driftsudgifter på op til 140 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (straffelovens 286, stk. 1)

Det tilsigtes med den foreslåede ændring, at straffen for organiseret indbrudstyveri, der henføres under strafskærpelsesreglen i straffelovens § 286, stk. 1, f.eks. tyvebander, som målrettet og systematisk stjæler betydelige værdier ved indbrud, eller som på professionaliseret vis f.eks. stjæler designermøbler fra private hjem eller gennemfører rambuktyverier, gennemgående forhøjes med en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene.

Fastsættelsen af straffen i det enkelte tilfælde vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (straffelovens 288, stk. 2)

Det er hensigten med forslaget, at egentlige hjemmerøverier (hvilket vil sige røverier, hvor gerningsmanden og offeret ikke har haft forudgående personlige relationer, hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i offerets hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme) fremover som udgangspunkt skal anses for at være røveri af en sådan grov beskaffenhed, at forholdet henføres under strafskærpelsesreglen i straffelovens § 288, stk. 2, hvorefter strafferammen er fængsel i indtil 10 år.

Det tilsigtes samtidig, at straffen i de pågældende sager forhøjes til det dobbelte i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene, således at straffen som udgangspunkt vil være 5 års fængsel.

Fastsættelsen af straffen i det enkelte tilfælde vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1235 af 26. oktober 2010, som ændret ved § 11 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1549 af 21. december 2010 og § 1 i lov nr. 1552 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:
§ 286. Straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, når de i §§ 276, 281 og 282 nævnte forbrydelser er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening eller under medtagelse af våben eller andet farligt redskab eller middel, eller på grund af de stjålne genstandes betydelige værdi eller de forhold, under hvilke de befandt sig, eller når et større antal forbrydelser er begået. *Stk. 2. (...)*	**1.** I *§ 286, stk. 1,* indsættes efter »sig,«: »eller fordi der er tale om tyveri begået som led i organiseret indbrudskriminalitet,«.
§ 288. For røveri straffes med fængsel indtil 6 år den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold 1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting, 2) bringer en stjålen ting i sikkerhed eller 3) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler. *Stk. 2.* Straffen kan stige til fængsel i 10 år, når et røveri er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af dets særlig farlige karakter, udførelsesmåden eller omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.	**2.** I *§ 288, stk. 2,* indsættes efter »vinding,«: »eller fordi gerningsmanden er trængt ind i et privat hjem for at begå røveri,«.
	§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 2

RIGSADVOKATEN

Oktober 2009
J.nr. RA-2008-609-0010

Redegørelse om straffene i sager om røveri begået i private hjem

1. Indledning

Der opstod i 2008 en øget opmærksomhed om sager om røveri begået i private hjem. Rigsadvokaten ønskede derfor at sikre, at det i disse sager blev fremhævet som en selvstændig skærpende omstændighed, at der var tale om et røveri begået i privat hjem, og at anklagemyndigheden koordinerede indsatsen og sanktionspåstandene i sagerne. Rigsadvokaten iværksatte på den baggrund en midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning.

Justitsministeriet har ved skrivelse af 29. januar 2009 anmodet Rigsadvokaten om at udarbejde en redegørelse for strafniveauet vedrørende røverier begået i private hjem, når der forelå det fornødne grundlag herfor.

Justitsministeriet har i den forbindelse anmodet Rigsadvokaten om at vurdere, om der kan være brug for yderligere initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på dette område.

Rigsadvokaten har på den baggrund foretaget en gennemgang af straffene i sager om røverier begået i private hjem. Gennemgangen omfatter domme, der har været indberettet i henhold til Rigsadvokatens midlertidige underretnings- og forelæggelsesordning iværksat ved Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008, og hvor der er afsagt endelig dom af byretten, landsretten eller Højesteret indtil den 1. juli 2009.

I det følgende redegøres først i afsnit 2 for underretnings- og forelæggelsesordningen og derefter i afsnit 3 for straffelovens bestemmelse om røveri. Afsnit 4 beskriver de indberettede sager, mens afsnit 5 indeholder Rigsadvokatens samlede vurdering og konklusion.

Redegørelsen suppleres af et bilag, der i oversigtsform indeholder en beskrivelse af de domme, der er indgået i undersøgelsen af strafniveauet.

2. Rigsadvokatens underretnings- og forelæggelsesordning iværksat ved Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 og fortsat ved Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009

Ved Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 iværksatte Rigsadvokaten en midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning i sager om røveri begået i private hjem.

Baggrunden var, at indsatsen i sager om røveri begået i private hjem havde været genstand for særlig opmærksomhed.

Begrebet hjemmerøveri blev af anklagemyndigheden i RI nr. 8/2008 afgrænset således:

»Det er en forudsætning, at gerningsstedet skal være hus, lejlighed, sommerhus eller lignende, der benyttes til privat beboelse.

Sagen skal tillige være omfattet af straffelovens § 288 – eventuelt jf. § 21 om forsøg. Også røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, hvor der er tale om at bringe en stjålen ting i sikkerhed, og efter nr. 3, hvor man tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler, vil være omfattet. Den situation, hvor et tyveri udvikler sig til et røveri, f.eks., hvor ejendommens beboer overrasker en indbrudstyv, vil også være omfattet ……..

Det forhold, at gerningsmanden er en bekendt til forurettede, udelukker ikke, at der kan være tale om hjemmerøveri. Også et røveri begået i forbindelse med inddrivelse af gæld vil være omfattet af ordningen i pkt. 3, hvis der rejses tiltale efter straffelovens § 288«.

Endvidere er røverisager af den nævnte art, der tillige omfatter anden kriminalitet, omfattet af ordningen. Samlet er der således tale om en forholdsvis bred afgrænsning af sagerne.

Underretning skal ske ved, at politidirektøren i alle sager om røveri omfattet af definitionen ovenfor indsender kopi af anklageskriftet eller en retsmødebegæring til Rigsadvokaten, samtidig med sagens indbringelse for retten. Politidirektøren giver endvidere oplysning om den strafpåstand – eventuelt ved angivelse af et niveau – som anklagemyndigheden påtænker at nedlægge i den konkrete sag. Underretningen sker med henblik på, at der eventuelt kan ske en drøftelse af anklagemyndighedens strafpåstand i sagen.

Tilsvarende skal der ske forelæggelse af alle byrets- og landsretsdomme inden udløb af ankefristen, således at rigsadvokaturen kan vurdere, om dommen bør ankes.

Underretnings- og forelæggelsesordningen gælder for alle sager, hvor der rejses tiltale eller afsiges dom efter udsendelsen af Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 den 14. april 2008.

Ved Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009 orienterede Rigsadvokaten om Højesterets dom af 10. marts 2009 (U2009. 1410H) i en sag om røverier begået i private hjem, samt om de hidtidige erfaringer på området. Det blev samtidig fastsat, at underretnings- og forelæggelsesordningen fortsatte, således at Rigsadvokaten kunne opnå et yderligere grundlag for vurdering af strafudmålingen på området bl.a. til brug for denne redegørelse.

I Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009 er om de hidtidige erfaringer på området bl.a. anført følgende:

»Som nævnt i indledningen har rigsadvokaturen siden udsendelsen af Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 modtaget underretning om en række sager om røveri begået i private hjem. Sagerne har vist sig at falde i tre hovedkategorier:

1) Egentligt hjemmerøveri: Røveri, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har forudgående personlige relationer, men hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme.
2) Røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende: Røveri begået med baggrund i stridigheder eller uoverensstemmelser mellem forurettede og gerningsmanden eller personer med tilknytning til gerningsmanden, herunder hvad der kan betegnes som »hævnmotiv«, og også hvor der er tale om et påstået skyldforhold mellem parterne, herunder narkogæld.
3) Indbrud, som udvikler sig til et røveri: Røveri, der opstår i tilfælde, hvor en beboer kommer til stede under et igangværende indbrud i et privat hjem.

Efter rigsadvokaturens opfattelse er det især røverierne under pkt. 1 – egentlig hjemmerøveri – der giver anledning til, at anklagemyndigheden skal påstå markante straffe. I disse sager er det min opfattelse, at der som udgangspunkt – ligesom det skete i Højesteret – af anklagemyndigheden bør nedlægges påstand om straf af fængsel i 3 år, og at denne strafpåstand i øvrigt bør justeres i lyset af skærpende og formildende omstædigheder i de enkelte sager.«

Det blev samtidig tilkendegivet, at for de øvrige typer af røveri i private hjem (røverierne under kategori 2 og 3) vil der typisk foreligge sådanne omstændigheder, at udgangspunktet for strafpåstanden skal være mindre end 3 år, dog således at strafpåstanden også her udformes under hensyn til sagens konkrete omstændigheder i både skærpende og formildende retning.

Det bemærkes, at den midlertidige underretnings- og forelæggelsesordning fortsat er gældende.

3. Straffelovens § 288 om røveri

Røveri straffes efter bestemmelsen i straffelovens § 288. Bestemmelsen er senest blevet ændret ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse mv.), hvor stk. 2, om røveri af særlig grov beskaffenhed blev præciseret.

Bestemmelsen har i dag følgende ordlyd:

»§ 288. For røveri straffes med fængsel indtil 6 år den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold

1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting,
2) bringer en stjålen ting i sikkerhed eller
3) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 10 år, når et røveri er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund at dets særlige farlige karakter, udførelsesmåden eller omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.«

Det er således en betingelse for at domfælde for røveri, at gerningsmanden har anvendt vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold med forsæt til på en af de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte måder at opnå en uberettiget vinding.

Efter bestemmelsen i stk. 2, kan straffen for røveri stige til fængsel i 10 år, hvis røveriet har haft en særlig farlig karakter, eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder. Opregningen i bestemmelsen af tilfælde, der kan medføre en skærpet straf, er ikke udtømmende. Som typisk eksempel kan nævnes det tilfælde, at der under røveriet er truet med skarpladt skydevåben.

4. Generelt om de sager, der er omfattet af redegørelsen

4.1. Afgrænsning af de sager, der er omfattet af redegørelsen

De sager, som indgår i redegørelsen, omfatter by- og landsretsdomme, der har været indberettet til rigsadvokaturen i henhold til Rigsadvokatens midlertidige underretnings- og forelæggelsesordning, og hvor sagen er endeligt afgjort i perioden fra den 14. april 2008 til den 1. juli 2009. I redegørelsen indgår også én højesteretsdom afsagt den 10. marts 2009 (U2009. 1410H). Domme, hvor en væsentlig del af straffen er udmålt som følge af anden kriminalitet, der er pådømt samtidig, er ikke medtaget i redegørelsen. Endvidere er domme, hvor der i stedet for straf er idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69, ikke medtaget.

Som nævnt under afsnit 3 har de indberettede sager vist sig at falde i tre hovedkategorier, der benævnes henholdsvis egentligt hjemmerøveri (kategori 1), røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende (kategori 2) og indbrud, som udvikler sig til røveri (kategori 3).

Det er navnlig de egentlige hjemmerøverier, som har givet anledning til den øgede opmærksomhed og den særlige indsats på området. Redegørelsen for straffene i de indberettede sager er derfor inddelt i afsnit svarende til de tre hovedkategorier.

Det er imidlertid vigtigt at fremhæve, at der generelt er tale om sager af meget forskellig karakter, således at det selv inden for de enkelte kategorier kan være vanskeligt at foretage en sammenligning af strafudmålingen i sagerne.

Årsagen hertil er, at straffene udmåles på baggrund af de konkrete omstændigheder i sagerne, og bl.a. beror på, i hvilket omfang der har været udøvet vold, og hvilken karakter den udøvede vold har haft, herunder om forurettede har lidt alvorlige skader som følge af volden. Derudover vil det have betydning, hvorvidt der har været anvendt våben, ligesom det har betydning, om røveriet er begået af flere i forening og eventuelt efter forudgående planlægning. Er tiltalte endvidere tidligere straffet for lignende kriminalitet, vil dette typisk være en selvstændig skærpende omstændighed ved udmåling af straffen. Endelig ses det ofte i sagerne, at der foruden røveri begået i privat hjem også indgår anden kriminalitet. Det kan i de sidstnævnte sager således være vanskeligt at se præcist, hvad straffen for hjemmerøveriet isoleret blev udmålt til. Som ovenfor nævnt er domme, hvor en væsentlig del af straffen er udmålt som følge af anden kriminalitet, ikke medtaget i redegørelsen.

4.2. Antallet af indberettede sager, der er omfattet af redegørelsen

Det samlede antal af indberettede sager, som indgår i redegørelsen, er 66.

De 66 sager fordeler sig i de tre kategorier således:

Kategori 1 Egentligt hjemmerøveri	Kategori 2 Røveri med motiv af hævn mv.	Kategori 3 Indbrud, som udvikler sig til røveri
23 sager	31 sager	12 sager

I de sager, hvor der har været flere røverier i private hjem til samtidig påbedømmelse, er sagen blevet henført til kategori 1, såfremt der har været tale om mindst ét egentligt hjemmerøveri. Har der f.eks. i sagen både været tale om et egentligt hjemmerøveri og et eller flere indbrud, der udvikler sig til røveri, er sagen i det hele henført under kategori 1. Har der i sagen f.eks. været tale om et røveri med motiv af hævn mv. og et indbrud, som udvikler sig til røveri, vil sagen være henført under kategori 2. Kategori 3 vil således som udgangspunkt kun omfatte sager om indbrud, som udvikler sig til røveri, og ikke tillige andre former for røveri i private hjem.

Der kan i sagerne under alle tre kategorier være tale om, at der ud over røveri i privat hjem er sket domfældelse for anden samtidig pådømt kriminalitet. Det bemærkes, at denne anden kriminalitet ikke har haft betydning for, hvilken kategori sagen er blevet henført til, men kan have haft betydning for strafudmålingen i sagen.

Der er ved opgørelsen af det samlede antal af sager under hver kategori medtaget både fuldbyrdede røverier og forsøg herpå, jf. straffelovens § 21.

4.3. Straffene i sager om egentligt hjemmerøveri (kategori 1)

Der er, som det fremgår af tabellen under afsnit 4.2., indberettet i alt 23 sager (dom 1 – 23), hvor der har været tale om egentligt hjemmerøveri. Sagerne fordeler sig på én højesteretssag, 14 ankesager, herunder en nævningesag, samt 8 byretssager.

Sagerne varierer meget i karakter og grovhed, herunder både med hensyn til karakteren af truslen eller volden, om der er medbragt eller anvendt våben, udbyttets størrelse og omstændighederne, hvorunder røveriet i øvrigt er begået, herunder om forurettede har været en ældre eller svagelig person. Det varierer endvidere, om tiltalte var tidligere straffet for lignende kriminalitet. Disse forhold gør samlet set sagerne meget vanskeligt sammenlignelige.

Dom 1 er en sag, der blev endeligt afgjort af Højesteret (U2009. 1410H). Sagen omfattede fire røverier begået i private hjem samt anden kriminalitet for nogle af de tiltalte. Straffen blev af Højesteret udmålt til fængsel i 4 år for T4, der alene havde deltaget i et af de fire røverier. Dette røveri blev begået mod en enlig mand på en fjerntliggende landejendom og under udøvelse af grov og voldsom vold, hvor forurettede bl.a. pådrog sig knivstik, knoglebrud og blødning i hjernevæv. Højesteret lagde ved straffastsættelsen for T4 vægt på karakteren af røveriet, grovheden af volden og på de alvorlige skader, som blev påført forurettede. T1, T2 og T3 blev fundet skyldig i alle fire røverier samt anden kriminalitet. Højesteret udmålte straffen for T1 og T3 til fængsel i 8 år og for T2 til fængsel i 8 år og 6 måneder som en fællesstraf med 137 dage fra en tidligere prøveløsladelse.

Højesteret anførte i dommen, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen for det pågældende røveri. Endvidere anførte Højesteret, at grovheden af sådanne røverier kan variere meget betydeligt, og at strafudmålingen derfor må ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, jf. de almindelige bestemmelser om straffens fastsættelse i straffelovens §§ 80-83.

Også i dom 2 blev det udtrykkeligt fremhævet af retten, at det er en skærpende omstændighed, at røveriet var begået i offerets hjem. I denne sag blev straffen for en af de tiltalte (T1) udmålt til fængsel i

9 år for røveri af særlig farlig karakter. Denne tiltalte blev dog samtidig dømt for vold med døden til følge i forhold til den ene af de forurettede i røveriet. Retten lagde ved strafudmålingen for T1 derudover vægt på, at han tidligere var straffet for røveri og grov vold samt det hurtige recidiv. Straffen for de øvrige to tiltalte blev udmålt til henholdsvis fængsel i 1 år og 9 måneder (T2) og fængsel i 2 år og 6 måneder (T3) som en fællesstraf med 226 dage fra en tidligere prøveløsladelse.

I dom 3 blev straffen udmålt til fængsel i 3 år og 6 måneder. Dette var også tilfældet i dom 5, hvor der dog var tale om en fællesstraf.

Dom 3 er en sag om røveri af særlig farlig karakter, jf. straffelovens § 288, stk. 2. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at der var tale om særdeles alvorlig personfarlig kriminalitet begået af flere maskerede gerningsmænd i forening og efter forudgående planlægning under anvendelse af en pistollignende genstand, kniv og slag under indtrængen i en ældre mands hjem, mens den pågældende lå og sov alene. Der var endvidere tale om et betydeligt udbytte.

I dom 5 var der under røveriet kun udøvet meget begrænset vold mod forurettede, samt fremsat trussel om vold og truet med en kniv. Forurettede blev endvidere udsat for forsøg på anden kønslig omgængelse end samleje efter straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 224, jf. § 21. Sidstnævnte forhold må antages i nogen grad at have haft betydning for den udmålte straf. Retten lagde vægt på, at forurettede var en ældre (80 år), svagelig og forsvarsløs kvinde. Gerningsmanden var tidligere straffet for ligeartet kriminalitet. Straffen for tiltalte blev fastsat som en fællesstraf med 203 dage fra to tidligere prøveløsladelser.

I dom 6 blev straffen udmålt til fængsel i 3 år. Der var tale om forsøg på røveri af særlig farlig karakter, jf. straffelovens § 288, stk. 2. Røveriforsøget blev begået efter forudgående aftale og af flere i forening ved trussel med skarpladt pistol og under anvendelse af vold i begrænset omfang. De tiltalte var alle tidligere straffet for ligeartet kriminalitet. Det er ikke i byrets- eller landsretsdommen anført, hvad der blev lagt vægt på ved strafudmålingen.

Straffene i dom 4 ligger i samme niveau som dom 6. Tilsvarende gælder for dom 7 og dom 8.

Fælles for dom 4, 7 og 8 er, at domstolene ved strafudmålingen har anført, at der er lagt vægt på, at røveriet var begået i forurettedes hjem. Det er endvidere i dom 4 og 8 anført, at der ved strafudmålingen blev lagt vægt på, at røveriet var begået af flere i forening.

I dom 4 var der tale om et planlagt røveri, hvor gerningsmændene var maskerede og havde medbragt knive. Der blev ikke anvendt vold, men offeret blev bundet på hænderne. Udbyttet var på ca. 85.000 kr. Straffen for T1 (der havde udpeget forurettedes hus og modtaget en del af udbyttet) blev udmålt til fængsel i 5 år som en fællesstraf med en reststraf på 1.006 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Straffen for T2 og T3 (der havde deltaget i selve røveriet) blev udmålt til henholdsvis fængsel i 3 år og 3 måneder og fængsel i 3 år og 9 måneder, hvilket tillige omfattede anden samtidig pådømt kriminalitet, der havde betydning for strafudmålingen. Det er således vanskeligt at vurdere, hvor stor en del af den samlede straf for T2 og T3, der angår røveriet. For T4 (der havde deltaget i selve røveriet) blev straffen udmålt til fængsel i 3 år, hvilket var en fællesstraf med 184 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på grovheden af røveriet, og anførte endvidere udtrykkeligt, at det for så vidt angik T2 og T3 blev tillagt vægt, at disse tiltalte flere gange tidligere var straffet for berigelseskriminalitet. Dommen blev ikke anket til landsretten for T1´s vedkommende. Landsretten stadfæstede dommene for de øvrige tiltalte.

I dom 7 udmålte byretten straffen til fængsel i 3 år som en fællesstraf med en betinget dom på 30 dage for to forhold af røveri begået i privat hjem og et forsøg herpå, ligesom T blev dømt for blufærdighedskrænkelse. Der var under røverierne og røveriforsøget udøvet vold af beskedent omfang i form af skub. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at de forurettede var særlig svage ofre. Tiltaltes hurtige recidiv og det forhold, at hun havde forklædt sig som hjemmehjælp, blev endvidere tillagt vægt.

Dom 8 har lighedspunkter med dom 4. I denne sag var der tale om et røveri begået af flere i forening efter forudgående aftale og under anvendelse af maskering og trussel med våben. I dom 8 blev der dog i modsætning til dom 4 udøvet vold mod forurettede, ligesom der blev truet med pistol og ikke knive. Udbyttet var dog mindre (3.000 kr.). Landsretten udmålte her straffen for T1 til fængsel i 2 år og 9 måneder, der var en fællesstraf med en betinget dom på 30 dage. For T2 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år (heraf 1 år og 6 måneder betinget), idet der for T2 i formildende retning blev lagt vægt på, at han var 16 år på gerningstidspunktet og ikke tidligere straffet.

I dom 9 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år og 6 måneder, der dog var en fællesstraf med 7 måneder fra en tidligere prøveløsladelse. Der var i denne sag tale om røveri begået i forening med to medgerningsmænd under trussel med en skruetrækker og en kniv. En af gerningsmændene blev hos forurettede, mens de øvrige forsøgte at hæve penge på forurettedes hævekort. Den tiltalte var 18 år og tidligere straffet for ligeartet kriminalitet.

I dom 10 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år. Dette var også resultatet i dom 11, 12, 13 og 14.

Bortset fra dom 14 har domstolene i disse sager ved strafudmålingen enten udtrykkeligt anført, at der er lagt vægt på, at røveriet var begået i privat hjem, eller i øvrigt henvist til karakteren af forholdet, hvori må antages at indgå den omstændighed, at forholdet var begået i privat hjem.

Fælles for dom 10 – 14 er endvidere, at der under røveriet/røveriforsøget enten ingen vold blev udøvet eller alene vold af begrænset omfang. Derudover er sagerne af meget forskellig karakter, idet de konkrete omstændigheder ved selve røveriet/røveriforsøget varierer.

Således blev der i dom 10 truet med en skruetrækker og en kniv, der blev taget fra forurettedes hjem. I dom 11 blev der alene fremsat trussel om vold. I dom 12 blev der ved røveriforsøget truet med pistollignende genstand, og T1, der tillige blev dømt for et andet røveri, havde ved dette røveri skubbet til forurettede. I dom 13, der omfatter to røverier, blev der ved det ene røveri fremsat trussel om vold og ved det andet røveri tildelt slag i ansigtet med flad hånd. I dom 14 var der tale om et planlagt røveri, der kun blev til et forsøg herpå, jf. straffelovens § 21, udøvet under trussel med et oversavet jagtgevær.

I dom 10, 11 og 14 var de tiltalte tidligere straffet, ligesom røverierne/røveriforsøget blev begået i forening med medgerningsmænd. Retten har ved strafudmålingen i dom 11 og 13 udtrykkeligt anført, at det er tillagt betydning i skærpende retning, at de forurettede var svagelige personer. I dom 11 lagde retten i formildende retning vægt på, at der ikke var medbragt våben og ikke udøvet vold, og i dom 12 lagde retten i formildende retning for den ene tiltalte (T1) vægt på, at han var 16 år på gerningstidspunktet.

I dom 15 blev straffen udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder. Dette var også resultatet i dom 16 og 17.

I dom 15 var der tale om røveri samt tildels forsøg herpå overfor samme forurettede, begået over to dage. Der blev ved røveriet kun udøvet vold af begrænset omfang. De tiltaltes unge alder må antages at have haft indflydelse på strafudmålingen i formildende retning. I dom 16 og 17 var de tiltalte tidligere straffet. I dom 16 var der tale om et forsøg på røveri forøvet om natten, hvor der kun blev udøvet vold af begrænset omfang. I dom 17 blev der udøvet nogen vold, og straffen ses her at været idømt som en tillægsstraf.

I dom 19 blev straffen udmålt til fængsel i 1 år. Straffene i dom 18, 20 og 21 ligger i samme niveau eller derunder.

I tre af sagerne (dom 18 – 20) har domstolene ved strafudmålingen anført, at der i skærpende retning blev lagt vægt på, at røveriet var begået i forurettedes hjem.

Fælles for de fire sager er, at der ikke har været anvendt vold, men alene truet med kniv, legetøjspistoler eller været medbragt strømpistol og peberspray. De tiltalte var endvidere alle forholdsvis unge. I dom 20 og 21, hvor der blev udmålt de laveste straffe, var de tiltalte 15 år og 16 år, hvilket retten ved strafudmålingen ses at have lagt vægt på i formildende retning. De tiltalte var endvidere ikke tidligere straffet.

I skærpende retning lagde retten i dom 18 og 19 vægt på, at røveriet var begået af flere i forening under trussel med kniv, og i dom 19 endvidere, at gerningsmændene havde anvendt maskering. I dom 20 lagde retten i skærpende retning vægt på, at røveriet var begået mod en 86-årig kvinde.

Endelig blev de tiltalte i dom 22 og 23 idømt en ungdomssanktion efter bestemmelsen i straffelovens § 74 a. I disse sager var de tiltalte ustraffede og mellem 15 år og 17 år, og der var under røverierne kun udøvet vold af begrænset omfang.

Sammenfattende er det min klare opfattelse, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri er en selvstændig skærpende omstændighed, som bliver tillagt betydning ved fastsættelsen af straffen. Dette er udtrykkeligt anført af Højesteret i dom 1 (U2009. 1410H), men også i hovedparten af de øvrige ovennævnte sager har retten udtrykkeligt anført, at det er en skærpende omstændighed ved røveriet, at det er begået i privat hjem.

Rigsadvokaten anførte i Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009, at der i Højesterets dom U2009. 1410H (dom 1) kunne antages at være en vis støtte for et udgangspunkt på fængsel i 3 år i sager under kategori 1. Den samlede gennemgang af de domme i kategori 1, der indgår i redegørelsen, viser efter min opfattelse, at straffen for et egentligt hjemmerøveri ligger i niveauet 2 ½ til 3 års fængsel, når der ikke foreligger særlig skærpende eller formildende omstændigheder (normalstrafniveauet).

Straffastsættelsen i den enkelte sag vil dog altid ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder i både skærpende og formildende retning.

I skærpende retning ses det bl.a. at blive tillagt betydning, at røveriet f.eks. er begået af flere i forening og under anvendelse af væsentlig vold, at forurettede er afgået ved døden som følge af voldsudøvelsen, eller at forurettede var ældre eller svagelig. I sådanne sager er der udmålt en straf, der ligger over normalstrafniveauet. Som eksempel kan nævnes dom 1 (U2009. 1410H), hvor Højesteret idømte T4 fængsel i 4 år i et tilfælde, hvor der forelå væsentlig skærpende omstændigheder i form af omfattende og voldsom vold over for en ældre mand. I andre tilfælde ses der omvendt at være udmålt en lavere straf, hvilket må antages at skyldes konkrete formildende omstændigheder, herunder f.eks. ung alder hos tiltalte eller begrænset eller ingen voldsudøvelse i forbindelse med røveriet.

4.4. Straffene i sager om røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende (kategori 2)

Som det fremgår af tabellen under afsnit 4.2., er der indberettet i alt 31 sager (dom 24 - 54), hvor der har været tale om røveri henført under kategori 2. Sagerne fordeler sig på 17 ankesager og 14 byretssager.

Straffene i denne kategori går fra fængsel i 3 måneder til fængsel i 4 år og 6 måneder. I en enkelt sag er der idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a til en 15-årig tiltalt (dom 49). De fleste straffe ligger dog i niveauet fængsel i 1 år og 6 måneder til 2 år og 6 måneder.

De laveste straffe er udmålt i de sager, hvor de tiltalte enten var meget unge eller ikke tidligere var straffet. Domstolene ses herudover at have lagt vægt på karakteren af den begående vold eller trussel om vold, herunder om der har været anvendt våben. Det er endvidere tillagt vægt, om forurettede var ældre eller svagelig, og om tiltalte var tidligere straffet for ligeartet kriminalitet. I formildende retning ses domstolene navnlig at have lagt vægt på, om de tiltalte og forurettede havde et forudgående kendskab til hinanden (dom 29, 41, 48, 49 og 52).

Også i sagerne i kategori 2 ses det at blive betragtet som en skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem (dom 26, 28, 30, 35, 38, 40, 46, 49 og 51). I to domme har retten dog anført, at røveriet ikke kan betragtes som et »hjemmerøveri« eller et røveri med de sædvanlige karakteristika for et hjemmerøveri (dom 29 og 48).

Ud over at røverierne er begået med baggrund i stridigheder eller uoverensstemmelser mellem forurettede og gerningsmanden eller personer med tilknytning til gerningsmanden, har sagerne ikke et overordnet

fællestræk. Motivet for de enkelte røverier er således meget forskellige. I nogle sager er begrundelsen for røveriet et ønske om at give forurettede en »dummebøde« eller »lærestreg« (dom 31, 36 og 39). I andre sager har der være tale om inddrivelse af påstået gæld hos forurettede (dom 27, 35, 37, 38, 43, 46, 50 og 53), ligesom motivet i visse sager har haft karakter af hævn (dom 25, 26 og 34).

Det synes endvidere i nogle tilfælde at bero på en tilfældighed, at forholdet udvikler sig til et røveri. Dette er navnlig tilfældet i de sager, hvor motivet oprindeligt har været en hævnaktion mod forurettede eller et ønske om at give forurettede en lærestreg ved udøvelse af vold. I nogle tilfælde har situationen således udviklet sig, og gerningsmændene har frataget forurettede værdier under eller efter udøvelsen af volden.

Sammenfattende er det min opfattelse, at domstolene også i disse sager generelt finder, at det er en skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem. Det er vanskeligt at udtale sig mere præcist om normalstrafniveauet. Dette skyldes sagernes forskellige karakter, de forskelligartede motiver til røveriet og karakteren af de personlige relationer forurettede og tiltalte imellem, som må antages at have haft selvstændig betydning for strafudmålingen, ligesom sagens konkrete skærpende eller formildende omstændigheder har betydning for udmålingen af straffen i den enkelte sag. Der synes dog at være tale om udmåling af en noget lavere straf end i forhold, der kan henføres til kategori 1. Således er de fleste straffe som nævnt udmålt i niveauet 1 år og 6 måneder til 2 år og 6 måneders fængsel.

4.5. Straffene i sager om indbrud, der udvikler sig til røveri (kategori 3)

Som det fremgår af tabellen under afsnit 4.2., er der indberettet i alt 12 sager (dom 55 - 66), hvor der har været tale om røveri henført under kategori 3. Sagerne fordeler sig på 5 ankesager og 7 byretssager.

Det bemærkes, at det ikke er en betingelse for sager i denne kategori, at der er sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, eller forsøg herpå, jf. straffelovens § 21. Kriteriet er alene, at tiltaltes hensigt oprindelig var at begå indbrud, men at forholdet efter omstændighederne udviklede sig til røveri. Der kan således også efter de konkrete omstændigheder i sagen være sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, eller forsøg herpå, jf. straffelovens § 21.

I denne kategori er der udmålt straffe fra fængsel i 9 måneder til 2 år og 6 måneder. Endvidere ses der i to sager at være idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, hvor begge tiltalte var 15 år (dom 56 og 66). De fleste sager ligger dog i niveauet fængsel i 1 år og 6 måneder.

I de sager, hvor der er udmålt de længste straffe, ses de tiltalte tidligere at være straffet for ligeartet kriminalitet. Derudover har der under forholdet enten været udøvet vold eller der har været tale om, at forurettede var en ældre eller svagelig person.

I dom 57, 58 og 61 er det udtrykkeligt anført, at der ved strafudmålingen i skærpende retning er lagt vægt på, at røveriet blev begået i forurettedes hjem. I formildende retning ses det omvendt også tillagt vægt, at tiltalte ikke indfandt sig hos forurettede i den hensigt at begå røveri, men derimod indbrud, hvilket f.eks. er anført i dom 57, 61, 62 og 63. Domstolene ses endvidere at have lagt vægt på, om der har været udøvet vold og omfanget af denne, samt om røveriet har haft tilfældighedens præg. Er tiltalte tidligere straffet for ligeartet kriminalitet, ses dette tillagt betydning i skærpende retning.

Sammenfattende er det min opfattelse, at domstolene også i disse sager tillægger det vægt i skærpende retning, at forholdet er begået i privat hjem. Også her er det vanskeligt at udtale sig mere præcist om et normalstrafniveau, idet de konkrete skærpende eller formildende omstændigheder også her har betydning for udmålingen af straffen i den enkelte sag. I den oftest forekommende situation, hvor der udøves nogen vold, og gerningsmanden er tidligere straffet for berigelseskriminalitet, er straffen udmålt i niveauet fængsel i 1 år og 6 måneder. Til sammenligning hermed bemærkes, at strafpositionen for et indbrud i et lignende tilfælde, hvor tiltalte tidligere er straffet herfor, som udgangspunkt ville ligge i niveauet 30 dage til 60 dages fængsel.

Strafniveauet i sager, hvor der er tale om indbrud, som udvikler sig til røveri, er således markant højere end for et indbrud, men dog noget lavere end strafniveauet i sager omfattet af kategori 1.

5. Rigsadvokatens samlede vurdering og konklusion

Højesteret har som nævnt i U2009. 1410H (dom 1) haft lejlighed til at tage stilling til sanktionsspørgsmålet i en sag, der omfattede røverier begået i private hjem. I denne sag udtalte Højesteret mere generelt, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri er en selvstændig skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen for det pågældende røveri.

Også i hovedparten af de øvrige indberettede sager har retten udtrykkeligt anført, at det anses som en selvstændig skærpende omstændighed, at forholdet er begået i privat hjem. Dette gælder navnlig i de sager, hvor der har været tale om et egentligt hjemmerøveri (kategori 1).

Højesteret udtalte sig ikke mere generelt om strafniveauet for røveri begået mod forurettede i dennes hjem, men anførte, at grovheden af et hjemmerøveri kan variere betydeligt, og at strafudmålingen derfor må ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, jf. de almindelige bestemmelser om straffens fastsættelse i straffelovens §§ 80-83.

Straffastsættelsen i de øvrige sager omfattet af redegørelsen ses da også at være sket på baggrund af en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder i både skærpende og formildende retning. Generelt ses det at være af afgørende betydning for strafudmålingen i skærpende retning, at røveriet er begået af flere i forening, efter forudgående planlægning og under anvendelse af vold, ligesom karakteren af volden, det forhold at gerningsmændene har medbragt eller anvendt våben, samt at forurettede var en ældre eller svagelig person, tillægges vægt i skærpende retning. Har gerningsmanden tidligere begået ligeartet kriminalitet, ses dette også at være tillagt vægt i skærpende retning. I formildende retning tillægges det betydning, at gerningsmanden er ustraffet eller ung.

De sager, der er henført under kategori 1 som egentlige hjemmerøverier, er overordnet karakteriseret ved, at gerningsmanden og forurettede ikke har forudgående personlige relationer. Det er endvidere karakteristisk, at motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, eller at forurettede vil være et let offer, og at gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme. Disse fællestræk gør det muligt, til trods for sagernes forskellige karakter, at kunne udtale sig mere generelt om et normalstrafniveau i disse sager.

Som nævnt i afsnit 4.3. anførte jeg i Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009, på baggrund af dom 1 (U2009. 1410H), at det var min opfattelse, at der i højesteretsdommen kunne antages at være en vis støtte for et udgangspunkt på fængsel i 3 år i sager under kategori 1, idet Højesteret idømte T4 fængsel i 4 år i et tilfælde, hvor der forelå væsentlige skærpende omstændigheder i form af omfattende og voldsom vold over for en ældre mand.

Den samlede gennemgang af dommene i kategori 1 viser efter min opfattelse, at straffen for et egentligt hjemmerøveri ligger i niveauet 2 ½ til 3 års fængsel, når der ikke foreligger særlig skærpende eller formildende omstændigheder.

I de sager, hvor motivet til røveriet udspringer af interne stridigheder eller uoverensstemmelser mellem forurettede og gerningsmanden eller personer med tilknytning til gerningsmanden (kategori 2), kan der ikke siges at foreligge et overordnet fællestræk, hvilket gør sagerne i denne kategori særdeles vanskelige at sammenligne. Det er dog min opfattelse, at strafniveauet generelt er noget lavere end i sager omfattet af kategori 1. Årsagen hertil må antages at være, at både motivet til røveriet og gerningsmandens relation til forurettede har indflydelse på fastsættelse af straffen i formildende retning.

I de sager, der er omfattet af kategori 3, er der typisk tale om et planlagt indbrud, der ved en tilfældighed udvikler sig til røveri, idet gerningsmanden er blevet overrasket/opdaget af forurettede. Jeg finder heller ikke her grundlag for at udtale mig mere præcist om et normalstrafniveau, men kan dog konstatere, at

straffen i de oftest forekommende sager, hvor gerningsmanden er tidligere straffet for berigelseskriminalitet, og der under røveriet er udøvet nogen vold, udmåles i niveauet 1 år og 6 måneders fængsel.

Som nævnt under afsnit 2, har jeg siden april 2008 sikret en koordinering af strafpåstanden i alle typer sager om røveri begået i privat hjem. Det er på baggrund heraf min erfaring, at indstillingerne om strafpåstanden fra politidirektørerne og statsadvokaterne i de forelagte sager i 2009 har været i overensstemmelse med højesteretsdommen og det udgangspunkt, der blev tilkendegivet i Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009. Der ses endvidere at være stor opmærksomhed om, at det under sagen af anklagemyndigheden påberåbes som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem. Som nævnt er det også min opfattelse, at sidstnævnte nu klart er fastslået i retspraksis, navnlig for de egentlige hjemmerøverier, jf. afsnit 4.3.

Den skærpede strafferetlige vurdering, som ligger i anklagemyndighedens påstand om, at det skal anses som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem, har efter min opfattelse haft indflydelse på domstolenes fastsættelse af straffen i skærpende retning. Det er således mit generelle indtryk, at der kan siges at være sket en skærpelse af strafniveauet, navnlig i sagerne om de egentlige hjemmerøverier.

Jeg finder, at der ved højesteretsdommen er fastlagt et vist - strengt - strafniveau for egentlige hjemmerøverier. Det er endvidere fastslået, at det skal anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem. På den baggrund finder jeg ikke for tiden behov for yderligere initiativer til sikring af en skærpet strafferetlig vurdering på området.

Det er som udgangspunkt de egentlige hjemmerøverier (kategori 1), der har givet anledning til den øgede opmærksomhed på området. Navnlig i disse sager må det siges at være særligt krænkende og intimiderende for forurettede at blive angrebet i eget hjem. Et hjemmerøveri af denne karakter kan endvidere være egnet til at skabe utryghed i lokalområderne. Jeg finder derfor, at det vil være nyttigt at følge strafudmålingen i disse sager i endnu en periode for derved at sikre fortsat opmærksomhed på området.

Jeg finder derimod ikke anledning til at følge området for sager omfattet af kategori 2 og 3 yderligere, idet disse sager, som ovenfor anført, adskiller sig fra de egentlige hjemmerøverier, enten ved, at røveriet er udsprunget af interne stridigheder forurettede og gerningsmændene imellem eller ved, at motivet ikke har været at begå røveri i forurettedes hjem. Sagerne er endvidere meget forskelligartede, hvilket gør det vanskeligt at opstille generelle retningslinjer for strafniveauet for disse to områder.

Det er således min hensigt at iværksætte en ordning, hvorefter rigsadvokaturen i endnu en periode underrettes om alle by- og landsretsdomme i sager om egentlige hjemmerøverier med henblik på, at rigsadvokaturen i samråd med statsadvokaten kan vurdere spørgsmålet om, hvorvidt dommen bør ankes til skærpelse. Det bemærkes, at området for anklagemyndighedens fortsatte indsats i sager om røveri begået i privat hjem herefter vil være i overensstemmelse med rigspolitiets monitering af området for hjemmerøverier.

Det er endvidere hensigten at udarbejde en domssamling på området. Domssamlingen vil indeholde de domme, der er omfattet af denne redegørelse, og som er gengivet i bilag 1. Domssamlingen vil efter min opfattelse yderligere bidrage til at sikre en fortsat skærpet opmærksomhed om den fornødne strenghed i vurderingen af de egentlige hjemmerøverier.

RIGSADVOKATEN

Bilag

Oktober 2009

J.nr. RA-2008-609-0010

Oversigt over straffene i sager om røveri begået i private hjem

1. Indledning

I dette bilag beskrives de domme, der indgår i redegørelsen. Der er tale om domme, der er indberettet i henhold til Rigsadvokatens indberetningsordning iværksat ved RI nr. 8/2008 og fortsat ved RI nr. 5/2009, og som er afsagt i perioden fra den 14. april 2008 til den 1. august 2009. Der er kun medtaget domme, som er endelige. Således er byretsdomme, der er afsagt før den 1. juli 2009, men som var anket til landsretten, og hvor ankesagen endnu ikke var afgjort pr. 1. juli 2009 ikke medtaget. Domme, hvor en væsentlig del af straffen er udmålt som følge af anden kriminalitet, der er pådømt samtidig, er ikke medtaget. Endvidere er domme, hvor der i stedet for straf er idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69 ikke medtaget.

Beskrivelsen af dommene er foretaget på en sådan måde, at de oplysninger, som må antages at have haft væsentlig betydning for straffastsættelsen, fremgår. Tiltaltes alder er nævnt, hvorimod forurettedes alder alene er nævnt, hvis forurettede har været særlig ung eller gammel, idet dette forhold kan have betydning for straffastsættelsen. Endvidere er det anført, hvis tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet. I de tilfælde, hvor tiltalte tillige er dømt for andre forhold, er dette nævnt, hvis det har haft betydning for fastsættelse af straffen i sagen. I referaterne er tiltalte benævnt T og forurettede benævnt F.

Dommene er inddelt i følgende tre hovedkategorier:

- Egentligt hjemmerøveri: Røveri, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har forudgående personlige relationer, men hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme.
- Røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende: Røveri begået med baggrund i stridigheder eller uoverensstemmelser mellem forurettede og gerningsmanden eller personer med tilknytning til gerningsmanden, herunder hvad der kan betegnes som »hævnmotiv«, og også hvor der er tale om et påstået skyldforhold mellem parterne, herunder narkogæld.
- Indbrud, som udvikler sig til et røveri: Røveri, der opstår i tilfælde, hvor en beboer kommer til stede under et igangværende indbrud i et privat hjem.

2. Kategori 1 – Egentligt hjemmerøveri

- **Dom 1 – Højesterets dom af 10. marts 2009 – U2009. 1410H**
- **Fængsel i 8 år (T1), 8 år og 6 måneder (fællesstraf) (T2), 8 år (T3) og 4 år (T4) – T1 og T2 udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig**

T1, der var 22 år, T2, der var 20 år, T3, der var 21 år, og som alle tidligere var straffet for bl.a. vold og røveri, blev dømt for fire røverier i private hjem, heraf tre efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, (forhold 1, 3, 5 og 7). T4, der var 26 år, og tidligere bl.a. var straffet for trusler, blev dømt for ét røveri i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, (forhold 7). T1, T2, og T3 blev i forhold 1 dømt for røveri begået under anvendelse af vold (udbytte på 32.000 kr.), i forhold 3 røveri begået over for flere personer under anvendelse af særlig farlig vold efter straffelovens § 245, jf. § 247, stk. 1, herunder med kniv, hvorunder en person blev stukket med kniv i brystet to gange (udbytte på ca. 15.000 kr.), og i forhold 5 røveri begået over for en kørestolsbruger under anvendelse af særlig farlig vold, jf. straffelovens 245, jf. § 247, stk. 1, idet F blev tildelt flere slag og stød på kroppen og i ansigtet til dels med baseballkølle, hvorefter de tiltalte bandt F (udbytte 2.000 kr.). Forhold 7 blev begået i forening med T4 overfor en enlig mand på en fjerntliggende landejendom under anvendelse af omfattende vold, jf. straffelovens § 245, jf. § 247, stk. 1, udøvet over længere tid bl.a. med kraftige slag mod F´s hoved med blødning i hjernevæv og knoglebrud til følge og med knivstik i baglår og fodsål, ligesom han blev efterladt bundet på hænder og fødder i bevidstløs tilstand (udbytte 12.000 kr.). T1, T2 og T3 blev endvidere dømt for indbrudstyveri og hærværk af betydeligt omfang. Endvidere blev T1 og T2 dømt for vidnetrusler og T1 for vold. Det første

røveri i sagen blev begået ca. 2 måneder efter, at T2 og T3 var blevet løsladt efter afsoning af en tidligere dom, og 18 dage efter, at T1 var blevet løsladt. T2 var blevet prøveløsladt med en reststraf på 137 dage. Ved Vestre Landsrets nævningedom af 24. juni 2008 blev straffen for T1 og T3 udmålt til fængsel i 6 år, og for T2 til fængsel i 6 ½ år (fællesstraf med de 137 dage). Landsretten udmålte straffen for T4 til fængsel i 3 år. Ved fastsættelse af straffen lagde landsretten navnlig vægt på, at de fire røverier var begået i private hjem, omfanget og karakteren af den vold, der blev udøvet overfor F i forhold 7, at de tiltalte tidligere var straffet, herunder for vold og for røveri samt det hurtige recidiv, og for så vidt angik T2, at forholdene var begået i prøvetiden for en prøveløsladelse. T1 og T2, som endvidere ved landsrettens dom blev udvist med indrejseforbud for bestandig, ankede dommen til Højesteret med påstand om formildelse og frifindelse for udvisningspåstanden. Anklagemyndigheden ankede til skærpelse af strafudmålingen for alle de tiltalte og stadfæstelse af udvisningspåstanden. Højesteret udtalte, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen for det pågældende røveri, at grovheden af sådanne røverier kan variere meget betydeligt, og at strafudmålingen derfor må ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, jf. de almindelige bestemmelser om straffens fastsættelse i straffelovens §§ 80 – 83. Ved straffens fastsættelse lagde Højesteret vægt på antallet og karakteren af røverierne samt på grovheden af volden i forhold 7 og de alvorlige skader, som blev påført F. Endvidere lagde Højesteret vægt på de tiltaltes tidligere kriminalitet og det hurtige recidiv og på, at volden i forhold 3 og 7 var henført under straffelovens § 247, stk. 1. Højesteret forhøjede straffen for T1 og T3 til fængsel i 8 år, for T2 til fængsel i 8 år og 6 måneder. F.s.v.a. T4 måtte det efter landsrettens dom lægges til grund, at hun havde deltaget i røveriet på lige fod med de tre andre, idet forholdet for hende dog ikke var omfattet af straffelovens § 247, stk. 1. Under hensyn til karakteren af røveriet, grovheden af volden og til de alvorlige skader, som blev påført F, forhøjede Højesteret straffen for T4 til fængsel i 4 år. Landsrettens afgørelse om udvisningen af T1 og T2 blev stadfæstet.

- **Dom 2 – Vestre Landsrets dom af 6. november 2008**
- **Fængsel i 9 år (T1), 1 år og 9 måneder (T2) og 2 år og 6 måneder (fællesstraf) (T3)**

T1, der var 40 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder vold i gentagelsestilfælde og røveri, og T2, der var 37 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder forsøg på røveri, blev dømt for røveri ved at være trængt ind hos F1 og F2 iført maskering. T2 truede F1 og F2 med et skydevåben, og T1 tildelte F2 et slag på benet med et baseballbat, samt tildelte F1 flere slag, herunder et slag i hovedet med brud på kraniet og blødning under den hårde hjernehinde til følge, ligesom de fratog F1 og F2 en mobiltelefon og et ikke nærmere opgjort kontantbeløb. F1 afgik efterfølgende ved døden som følge af slaget i hovedet. Byretten fandt, at røveriet for T1´s vedkommende var af særlig farlig karakter og henførte det til straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1. Den af T1 udøvede vold under røveriet blev anset som vold i gentagelsestilfælde under særlig skærpende omstændigheder efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246, jf. § 247, stk. 1. For T2 blev røveriet henført under straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1. Byretten fandt ikke T2 strafferetlig ansvarlig for slaget i hovedet på F1, men T2 blev for den øvrige vold udøvet under røveriet straffet efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1. T3, der var 42 år og tidligere straffet for røveri, blev dømt for medvirken til røveriet efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 23, ved at have deltaget i planlægningen af røveriet, ligesom T3 ventede udenfor, mens T1 og T2 gik ind i lejligheden. Formålet med røveriet var, at T2 dermed kunne betale en gæld til T1. T3 blev endvidere dømt for at have solgt ca. 50 gr. brun heroin efter straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt. Byretten anså det som en skærpende omstændighed, at røveriet blev begået i det ene offers hjem. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 9 år og lagde yderligere vægt på, at T1 tidligere var straffet for røveri og grov vold, og at forholdet var begået mindre end 2 måneder efter, at T1 var blevet løsladt efter afsoning af en langvarig fængselsstraf for lignende kriminalitet. Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 1 år og 9 måneder og lagde vægt på hans forstraffe, men anså det som en formildende omstændighed, at T2 ikke selv fysisk havde udøvet vold. For

T3 udmålte byretten straffen som en fællesstraf med 226 dage fra en tidligere prøveløsladelse til fængsel i 2 år og 6 måneder, idet retten også lagde vægt på T3´s forstraffe. Landsretten stadfæstede byrettens dom.

- **Dom 3 – Helsingør Rets dom af 3. oktober 2008**
- **Fængsel i 3 år og 6 måneder samt udvist med indrejseforbud for bestandigt**

T, der var 32 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 89, idet han i 2005 om natten i forening og efter forudgående planlægning med to medgerningsmænd, brød ind i F´s villa og under trussel med en pistollignende genstand og under anvendelse af en kniv, som de prikkede F på kroppen med samt vold, idet de bl.a. tildelte ham slag i hovedet og på kroppen, fratog F en computer, ure, pung indeholdende kontanter og kreditkort til en samlet værdi af ca. 185.000 kr. T blev endvidere dømt for frihedsberøvelse af F efter straffelovens § 261, jf. § 89, ved i forlængelse af røveriet at have bagbundet F med gaffatape om fødder, hænder og mund og derefter forladt villaen. T1 var i 2008 straffet for groft tyveri efter straffelovens § 286, stk. 1, jf. § 276, samt udvist med indrejseforbud i 5 år. Byretten udmålte straffen for røveriet og frihedsberøvelsen som en tillægsstraf til fængsel i 3 år og 6 måneder. Endvidere blev T1 udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandigt. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at der var tale om særdeles alvorlig personfarlig kriminalitet begået af flere maskerede gerningsmænd i forening og efter forudgående planlægning under anvendelse af en pistollignende genstand, kniv og slag under indtrængen i en ældre mands hjem, mens den pågældende lå og sov alene.

- **Dom 4 – Holbæk Rets dom af 5. november 2008 (T1), Østre Landsrets dom af 22. oktober 2008 (T2 og T3) samt Østre Landsrets dom af 14. januar 2009 (T4)**
- **Fængsel i 5 år (fællesstraf)(T1), 3 år og 3 måneder (T2), 3 år og 9 måneder (T3) og 3 år (fællesstraf)(T4)**

T1, der var 35 år og T2, der var 24 år, begge tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet og T1 tillige for røveri, samt T3, der var 28 år, og T4, der var 26 år, begge tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev alle dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1. T2, T3 og T4 trængte efter forudgående aftale med T1 en aften ind i F´s hjem iført maskering og under anvendelse af medbragte knive forsøgte de at afkræve F et større kontantbeløb, som de mente, at han lå inde med. Da dette ikke var tilfældet, truede de ham til at udlevere sit ur, fingerringe, manchetknapper og et mindre beløb af udenlandsk valuta, alt til en samlet værdi af ca. 85.000 kr., samt koderne til F´s hævekort, som de efterfølgende hævede ca. 38.000 kr. på. De tvang endvidere F ned til et af husets badeværelser, hvor de bagbandt ham og efterlod ham bundet til et toiletmøbel. F kom dog fri ved egen hjælp efter kort tid. Byretten lagde for T1´s vedkommende til grund, at han til T2 og T3 havde udpeget F´s hus som et hus, hvor der kunne skaffes penge, og at han efterfølgende havde modtaget 5.000 kr. af udbyttet. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 5 år. Der var tale om en fællesstraf med en reststraf på 1.006 dage (fra en tidligere prøveløsladelse). T2, T3 og T4 havde endvidere stjålet en bil til brug for røveriet og efterfølgende sat ild til denne. De blev herfor dømt for overtrædelse af straffelovens §§ 293 a og 181. T2 blev endvidere bl.a. dømt for vold af særlig farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, begået på et diskotek samt for adskillige overtrædelser af færdselsloven. T3 blev endvidere bl.a. dømt for en række forhold af bedrageri og dokumentfalsk med et samlet økonomisk tab på omkring 275.000 kr. Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 3 år og 3 måneder samt en tillægsbøde på 100.000 kr., og for T3 til fængsel i 3 år og 9 måneder. Byretten lagde vægt på grovheden af røveriet, og på at T2 og T3 tidligere var straffet flere gange for berigelseskriminalitet. Anklagemyndigheden ankede dommen for T2 og T3 til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede byrettens domme for T2 og T3. Byretten udmålte straffen for T4 til fængsel i 3 år, som var en fællesstraf med en reststraf på 184 dage (fra en tidligere prøveløsladelse). Byretten lagde også her vægt på, at røveriet var af en betydelig grovhed, idet det var begået af en flerhed af personer under indtrængen i et privat hjem. Anklagemyndigheden ankede dommen for T4 til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede byrettens dom for T4.

- **Dom 5 – Østre Landsrets dom af 17. marts 2009**
- **Fængsel i 3 år og 6 måneder (fællesstraf)**

T, der var 22 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og forsøg på anden kønslig omgængelse end samleje efter straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 224, jf. § 21, ved om natten at være trængt ind hos den 80-årige F og truet hende med vold og med en køkkenkniv, samt slået hende i ansigtet med bagsiden af hånden, hvorefter han fra F's pung tog 400-600 kr. Efterfølgende trak han F´s natbukser og underbukser af, og udtalte, at han ville prøve at stikke kniven op for neden på F, hvorefter han tog sit lem frem og sagde, at hun skulle »sutte hans tissemand af«, hvilket forehavende mislykkedes, da F´s hjemmehjælpere kom til stede. Byretten udmålte straffen til fængsel i 3 år som en fællesstraf med 203 dage fra to tidligere prøveløsladelser. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at T tidligere var straffet for ligeartet kriminalitet, og at tiltalte var trængt ind til en ældre, svagelig og forsvarsløs kvinde i hendes eget hjem. Tiltalte ankede dommen til landsretten med påstand om frifindelse. Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 3 år og 6 måneder, under henvisning til de af byretten anførte grunde.

- **Dom 6 – Østre Landsrets dom af 19. juni 2009**
- **Fængsel i 3 år (T1, T2 og T3)**

T1, der var 27 år og T2, der var 34 år, begge tidligere straffet for personfarlig- og berigelseskriminalitet, samt T3, der var 27 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev dømt for forsøg på røveri af særlig farlig karakter efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved i forening og efter forudgående aftale at være trængt ind hos F, idet de havde hørt, at F havde diamanter i hjemmet, og under udøvelse af vold i form af knytnæveslag i ansigtet og på kroppen samt trussel med en skarpladt revolver forsøgte at aftvinge F et Rolex ur til en værdi af 25.000 kr. Der opstod tumult, da F gjorde modstand, hvorunder en af de tiltalte faldt ned af kældertrappen, ligesom F´s hustru ringede efter politiet, hvorfor de tiltalte undløb. Byretten udmålte straffen for de tre tiltalte til fængsel i 3 år. Landsretten stadfæstede byrettens dom, dog således at T2's straf blev fastsat som en tillægs- og fællesstraf med en tidligere dom på 30 dage for bl.a. tyveri.

- **Dom 7 – Københavns Byrets dom af 30. marts 2009**
- **Fængsel i 3 år (fællesstraf)**

T, der var 33 år og tidligere straffet adskillige gange for berigelseskriminalitet, herunder røveri, blev dømt for to røverier begået i private hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 (forhold 4 og 6) og et forsøg på røveri samt blufærdighedskrænkelse efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og § 232 (forhold 5). I forhold 4 havde T skubbet F1, der var kørestolsbruger, omkuld og frataget ham 500 -1.000 kr., og i forhold 6 havde T skubbet F2 omkuld og truet med vold, hvorved hun fratog F2 600 kr. samt et glas med stesolidtabletter. I forhold 5, hvor T havde fulgt efter F3 ned i hans cykelkælder, forsøgte T at aftvinge F3 1.000 kr., ligesom hun rev hans bukser ned og tog hans kønslem i munden. T slog endvidere ud efter F3 med en jernstang, ligesom hun kastede hans rollator efter ham. T blev endvidere dømt for fire forhold af tyveri samt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved at have spyttet en politiassistent i ansigtet. Byretten udmålte straffen til fængsel i 3 år, der var en fællesstraf med en betinget dom på 30 dage. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at to af forholdene var hjemmerøverier begået i de forurettedes hjem, at de forurettede var særlig svage ofre, at T havde et meget hurtigt recidiv og tidligere var dømt for forhold af næsten identisk art, samt at T havde forklædt sig som hjemmehjælper.

- **Dom 8 – Vestre Landsrets dom af 6. maj 2009**
- **Fængsel i 2 år og 9 måneder (fællesstraf) (T1) og 2 år, heraf 1 år og 6 måneder betinget (T2)**

T1, der var 21 år og tidligere straffet for vold, og T2, der var 16 år, blev dømt for røveri og til dels forsøg herpå efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21, samt groft hærværk i forbindelse med røveriet efter straffelovens § 291, stk. 2, ved om aftenen i forening, efter forudgående aftale og sammen med T3, T4 og T5 at have indfundet sig hos F, hvor de ved vold i form af slag i hovedet,

herunder med en pistol, og spark på kroppen, og ved trussel med pistol fratog F ca. 3.000 kr., ligesom de afkrævede ham flere penge, hvilket dog mislykkedes, da F ikke havde flere penge. Under røveriet blev F endvidere truet med, at han ville få savet hænderne af. De tiltalte ødelagde endvidere bohave og inventar hos F for et betydeligt beløb. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 1 måned som en fællesstraf med 30 dage fra en betinget dom for vold. Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder, heraf 1 år betinget. Byretten udmålte straffen for T3 til fængsel 5 år, for T4 til fængsel i 2 år og 8 måneder og for T5 til fængsel i 2 år og 9 måneder. T3, T4 og T5 blev endvidere alle bl.a. dømt for flere andre røverier og forsøg herpå, herunder bankrøveri, hvilket havde væsentlig indflydelse på fastsættelsen af deres straffe. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 9 måneder (fællesstraf med 30 dage) og for T2 til fængsel i 2 år, heraf 1 år og 6 måneder betinget. Landsretten udmålte straffen for de øvrige tre medtiltalte til henholdsvis fængsel i 5 år (T3), 3 år og 6 måneder (T4) og 3 år og 3 måneder (T5). Landsretten lagde ved straffens fastsættelse bl.a. vægt på, at hjemmerøveriet var begået af flere i forening efter forudgående aftale, iført maskering og under anvendelse af pistol, og at røveriet blev begået i F´s hjem. Vedrørende T2 blev det i formidlende retning tillagt vægt, at T2 på gerningstidspunktet var 16 år gammel, og at han ikke tidligere var straffet.

- **Dom 9 – Vestre Landsrets dom af 27. april 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf)**

T, der var 18 år og tidligere straffet for røveri og tyveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved på F's bopæl om aftenen og i forening med to medgerningsmænd at have truet F med en skruetrækker og en kniv til at udlevere en mobiltelefon, 100 kr., bilnøgler, og et hævekort. T og den ene medgerningsmand forsøgte at hæve penge fra hævekortet, mens den anden medgerningsmand blev hos F og truede ham med kniv. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 2 år som en fællesstraf med 7 måneder (fra en tidligere prøveløsladelse). T blev endvidere bl.a. dømt for flere forhold af brugstyveri af bil samt flere mindre forhold af tyveri og bedrageri. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf med 7 måneders reststraf) under hensyn til T's hurtige recidiv, forstraffe og røveriets karakter. Motivet til røveriet var angiveligt, at de troede, at F solgte narkotika til børn.

- **Dom 10 – Vestre Landsrets dom af 18. november 2008**
- **Fængsel i 2 år**

T, der var 31 år og tidligere straffet adskillige gange for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med en medgerningsmand at være trængt ind i et hus, idet de ledte efter husets tidligere beboer, som T og medgerningsmanden havde et udestående med. Under trussel med en skruetrækker fratog de husets nuværende beboere, F1 og F2, et fjernsyn, en fladskærm og en bærbar computer. Under røveriet hentede T også en kniv ude fra køkkenet, som de truede F1 og F2 med. T blev endvidere bl.a. dømt for indbrud til en værdi af ca. 85.000 kr. samt brugstyveri af bil. Byretten udmålte straffen for T som en tillægsstraf til fængsel i 1 år og 6 måneder, og lagde bl.a. vægt på, at røveriet var forøvet, mens T var udeblevet fra udgang under afsoning, og at det var T, der ifølge vidneforklaringerne var den udfarende, samt forholdets karakter af et hjemmerøveri. Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 2 år af de samme grunde som anført af byretten, samt under hensyn til at T var straffet mange gange tidligere for berigelseskriminalitet, herunder flere tilfælde af røveri og for brugstyveri af et meget betydeligt antal biler.

- **Dom 11 – Aalborg Rets dom af 27. april 2009**
- **Fængsel i 2 år**

T, der var 22 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet og trusler, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med en medgerningsmand at have sparket døren ind hos F, der var 84 år, og under trussel om vold at have frataget F hendes fladskærms tv. Byretten udmålte straffen

til fængsel i 2 år. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at røveriet var begået om natten over for en enlig, ældre og svagelig kvinde i hendes hjem af to mænd i forening. I formildende retning lagde retten vægt på, at der ikke var medbragt våben, og på at der ikke blev udøvet vold.

- **Dom 12 – Østre Landsrets dom af 15. maj 2009**
- **Fængsel i henholdsvis 2 år (T1) og 1 år og 6 måneder (T2)**

T1, der var 16 år, og T2, der var 20 år, blev fundet skyldig i tricktyveri og forsøg på røveri efter straffelovens § 276 og § 288, stk. 1, nr. 3, jf. § 21, ved en aften at have skaffet sig adgang til F1´s lejlighed og stjålet hendes hævekort og under trussel med en pistollignende genstand forsøgt at få F til at udlevere de korrekte pinkoder til hævekortene. T1 blev endvidere dømt for røveri, begået da han var 17 år, efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, ved at have skaffet sig adgang til F2´s lejlighed og her frataget F2 en pung med 2.000 kr. samt skubbet F2. T1 blev endvidere bl.a. dømt for tyveri af en hund og afpresning i relation hertil. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder og frifandt T2. Dommen blev anket af anklagemyndigheden til landsretten. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 2 år. Landsretten dømte endvidere T2 for røveriet begået mod F1 i forening med T1, og udmålte straffen for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder. Landsretten lagde for T1 og T2 i skærpende retning navnlig vægt på, at de var fundet skyldig i tricktyveri og forsøg på røveri begået mod en ældre person i dennes hjem i forening, og for T1´s vedkommende endvidere, at han også havde forøvet røveri mod en ældre svækket person. I formildende retning lagde landsretten vægt på T1´s alder på gerningstidspunkterne.

- **Dom 13 – Vestre Landsrets dom af 18. maj 2009**
- **Fængsel i 2 år**

T, der var en 39-årig kvinde, blev dømt for to røverier efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved om morgenen at have indfundet sig hos F1 og under den i situationen værende trussel om vold frataget F1 en pung indeholdende ca. 500 kr., personlige papirer, og nogle nøgler, samt ved senere samme morgen at have indfundet sig hos F2 og under trusler og vold i form af slag i ansigtet med flad hånd at have frataget F2 medicin og to ringe. Byretten udmålte straffen til fængsel i 1 år og 8 måneder. Byretten lagde ved strafudmålingen i skærpende retning vægt på, at der var tale om to røverier, hvor tiltalte havde indfundet sig i de forurettedes hjem, og på at de forurettede var personer, der på grund af deres helbredsmæssige forhold var hjælpeløse, og at der på trods heraf blev udøvet vold mod F2. Byretten lagde endvidere vægt på, at T havde været maskeret, og at i hvert fald røveriet mod F2 måtte antages at have været planlagt. Landsretten forhøjede af de af byretten anførte grunde og under hensyn til Højesterets dom af 10. marts 2009 straffen til fængsel i 2 år.

- **Dom 14 – Aalborg Rets dom af 9. juni 2009**
- **Fængsel i fængsel i 2 år (T3), fængsel i 6 måneder betinget (T4), fængsel i 4 år (T1) og fængsel i 4 år og 6 måneder (T2)**

T1, der var 23 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, T2, der var 37 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet og flere gange for personfarlig kriminalitet og T3, der var 24 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, brugstyveri af en bil efter straffelovens § 293 a, som blev brugt i forbindelse med røveriforsøget, samt besiddelse af et oversavet jagtgevær efter straffelovens § 192 a, som blev anvendt under røveriforsøget. T4, der var 32 år, blev dømt for medvirken til forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 23 og 21, ved at have medvirket til at fremstille hætter anvendt under røveriforsøget. Røveriet var planlagt af T1, T2, T3 i forening med T5 og T6, og det var T6 der havde fået ideen til røveriet. Målet var et stort pengeskab hos F. T1, T2, T3, T5 og T6 kørte til F´s adresse, hvor T1 og T3, der var maskerede og medbringende et oversavet jagtgevær, trængte ind og råbte, at det var et røveri, ligesom de truede med at skyde hustruen, såfremt F ikke åbnede pengeskabet. Røveriet mislykkedes, idet manden løb væk, og naboen kom tilstede, hvorefter T1 og T3 undløb. T1, T2, T5 og

T6 blev endvidere dømt for bl.a. bankrøveri under trussel med attrappistol og et udbytte på ca. 25.000 kr. efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og våbenbesiddelse efter straffelovens § 192 a, hvilket må antages at have haft væsentlig indflydelse på fastsættelsen af straffe for disse tiltalte. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år og lagde vægt på, at han havde medvirket til sagens opklaring. For T2 blev straffen udmålt til fængsel i 4 år og 6 måneder, idet retten lagde vægt på, at han var chauffør til begge røverier og leverede våben til brug for begge røverier, samt på hans mange forstraffe, herunder for overtrædelse af våbenloven. Byretten udmålte straffen for T3 til fængsel i 2 år og lagde vægt på hans aktive deltagelse i hjemmerøveriforsøget. For T4 blev straffen udmålt til 6 måneders betinget fængsel og retten lagde vægt på hendes begrænsede rolle i hjemmerøveriforsøget. Straffen for T5 og T6 blev udmålt til fængsel i henholdsvis 3 år og 6 måneder og 6 år. Byrettens dom er endelig f.s.v.a. T1, T2, T3 og T4, hvorimod T5 og T6 ankede dommen til landsretten. Ankesagen for T5 og T6 var endnu ikke afgjort pr. 1. juli 2009.

- **Dom 15 – Århus Rets dom af 6. maj 2008**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder (T1) og 1 år og 9 måneder (fællesstraf) (T2)**

T1, der var 19 år, og T2 der var 19 år og tidligere straffet for vold, blev dømt for røveri og til dels forsøg herpå samt afpresning efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21, og straffelovens § 281, stk. 1, nr. 1, ved efter forudgående aftale om at »rulle« F at have skaffet sig adgang til dennes lejlighed ved at skubbe F, der var kørestolsbruger, væk fra døren, og under trusler forlangt penge, som de påstod F skyldte. Herefter fratog de F tv, stereoanlæg, dankort og telefon. T1 og T2 vendte tilbage til F fire dage senere for at få udleveret penge, hvilket mislykkedes, idet de blev anholdt. T2 blev endvidere bl.a. dømt for overtrædelse af våbenloven ved på sin bopæl at have besiddet en jagtriffel med tilhørende skarp ammunition. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder og for T2 som en fællesstraf med en betinget dom på 30 dage til fængsel i 1 år og 9 måneder. Byretten fandt, at et hjemmerøveri af denne karakter forekom så groft og uacceptabelt, at en betinget dom hverken helt eller delvist kunne komme på tale. Vedrørende straffen for T2 lagde byretten endvidere vægt på hans besiddelse af en jagtriffel med dertil hørende skarpe patroner.

- **Dom 16 – Vestre Landsrets dom af 3. november 2008**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder**

T, der var 30 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev dømt for forsøg på røveri og husfredskrænkelse efter § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, ved om natten ved rudeknusning at være trængt ind hos F og forlangt penge, ligesom han tog fat i F´s skulder, skubbede til hende og rev telefonrøret ud af hånden på hende, da hun forsøgte at ringe til politiet. T hev endvidere telefonledningen ud af stikket. F kastede telefonen efter tiltalte og løb over til naboen. T blev endvidere dømt for to andre forhold af hærværk og husfredskrænkelse, ved at have savet hul en dør med en motorsav og dermed skaffet sig adgang til en lejlighed. Byretten udmålte straffen til fængsel i 1 år. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder og lagde herved vægt på, at T adskillige gange tidligere var straffet for berigelseskriminalitet, samt grovheden af røveriforsøget.

- **Dom 17 – Esbjerg Rets dom af 26. november 2008**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder**

T, der var 26 år og tidligere straffet mange gange for berigelseskriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved at have slået F flere gange på brystkassen og armen med en hammer og forlangt, at F udleverede 25.000 kr., hvorefter T fratog F 500 kr. T havde hørt, at F havde arvet penge. Byretten udmålte straffen for T som en tillægsstraf til fængsel i 1 år og 6 måneder.

- **Dom 18 – Østre Landsrets dom af 8. november 2008**
- **Fængsel i 1 år (fællesstraf) (T1), 1 år og 3 måneder (T2) og 1 år og 3 måneder (fællesstraf) (T3)**

T1, der var 19 år og tidligere straffet for vold, T2, der var 26 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, og T3, der var 18 år og tidligere straffet for vold, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening at have truet F med vold og med en kniv og frataget ham ca. 1.100 kr., en mobiltelefon samt 20 gram hash. T3 blev endvidere bl.a. dømt for vold i gentagelsestilfælde. Byretten udmålte straffen for T1 som en fællesstraf med en reststraf på 30 dage fra en tidligere prøveløsladelse til fængsel i 1 år. Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 1 år og for T3 som en fællesstraf med en betinget dom på 4 måneder til fængsel i 1 år og 6 måneder. Byretten lagde ved strafudmålingen i skærpende retning vægt på, at der var tale om røveri begået i F´s hjem af flere ham ubekendte personer i forening og under trussel om anvendelse af en kniv. Byretten fandt ikke efter bevisførelsen holdepunkter for at antage, at F systematisk havde handlet med hash og været en del af pushermiljøet. Byretten lagde vægt på, at de tiltalte tidligere flere gange var straffet for personfarlig kriminalitet, og at volden som T3 havde udøvet (sagens forhold 3) havde bestået af et knytnæveslag begået uden rimelig grund på offentligt område. I formildende retning lagde byretten vægt på, at der ikke under røveriet var udøvet vold, men alene truet hermed, og at udbyttet ved røveriet havde været beskedent, samt at de domfældte havde haft grund til at forbinde F med stofmiljøet, idet F også efter sin egen forklaring var regelmæssig bruger af hash og lejlighedsvis havde solgt hash til bekendte. Anklagemyndigheden ankede dommen med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede byretsdommen f.s.v.a. T1, og forhøjede straffen for T2 til fængsel i 1 år og 3 måneder henset til hans tidligere straffe for røveri og anden personfarlig kriminalitet. Landsretten nedsatte fællesstraffen for T3 til fængsel i 1 år og 3 måneder.

- **Dom 19 – Vestre Landsrets dom af 18. december 2008**
- **Fængsel i 1 år**

T, der var 19 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med en medgerningsmand at have truet F, der var en ældre dame, med en kniv og frataget hende 50 gram hash. T oplyste under sagen, at F var kendt for at sælge hash, og at de oprindeligt havde tænkt sig at bryde ind hos F for at skaffe billigt hash. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 10 måneder. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 1 år, hvilket omfattede en tidligere idømt straf på 70 dage. Landsretten lagde i skærpende retning vægt på, at røveriet var begået i forening og efter forudgående aftale med en medgerningsmand på offerets bopæl og under anvendelse af maskering, samt at offeret blev truet med en kniv, som gerningsmændene havde medtaget. Landsretten lagde endvidere i skærpende retning vægt på, at T tidligere bl.a. var dømt for flere tilfælde af røveri begået på offerets bopæl. Endelig lagde landsretten vægt på, at der var tale om et røveri, hvor formålet var at fratvinge offeret en eventuel beholdning af hash, samt at røveriforholdet og den skete krænkelse – uanset at det var begået i offerets hjem – ikke havde en sådan grovhed, at der var grundlag for at idømme en strengere straf som påstået af anklagemyndigheden.

- **Dom 20 – Østre Landsrets dom af 10. december 2008**
- **Fængsel i 7 måneder, heraf 6 måneder betinget (T1) (T2)**

T1, der var 16 år, og T2, der var 15 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening under foregivende af at være fra hjemmeplejen at være kommet ind hos F og her truet F med legetøjspistoler, hvorved de fratog hende 800 kr. De tiltalte blev tillige dømt for tyveri af legetøjspistolerne, som de samme dag havde stjålet i en legetøjsbutik. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 7 måneder, hvoraf de 6 måneder blev gjort betinget. Byretten lagde ved strafudmålingen på den ene side vægt på, at det måtte betegnes som et groft forhold, at de tiltalte havde begået røveri overfor en 86-årig kvinde i hendes eget hjem, og på den anden side, at røveriet blev begået under anvendelse af ufarlige genstande, og at der ikke blev udøvet fysisk vold mod F, der trods omstændighederne var i stand til at udvise snarrådighed ved at låse de tiltalte inde, indtil politiet kom til stede. Byretten fandt det endvidere

under henvisning til de tiltaltes unge alder forsvarligt at gøre straffen delvis betinget. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede byrettens dom med samme begrundelse som byretten.

- **Dom 21 – Vestre Landsrets dom af 27. oktober 2008**
- **Fængsel i 6 måneder betinget (T1) og fængsel i 10 måneder, heraf 7 måneder betinget (T2)**

T1 og T2, der begge var 16 år, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved at have brudt ind hos F medbringende en strømpistol og en peberspray for ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold at fratage eller aftvinge F værdier eller narkotika. F undløb fra stedet, og de tiltalte tilegnede sig en dvd-afspiller, et bundt nøgler og 133,50 kr. i mønter. T2 havde forudgående kendskab til F, idet T2 tidligere havde købt hash hos F. T2 blev endvidere bl.a. dømt for overtrædelse af færdselsloven. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 6 måneder, som blev gjort betinget. Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 10 måneder, hvoraf de 7 måneder blev gjort betinget, samt en tillægsbøde på 16.000 kr. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på de tiltaltes unge alder og oplysningerne om deres personlige forhold. Anklagemyndigheden ankede byrettens dom til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede dommen under hensyn til de tiltaltes unge alder og til, at der alene var tale om forsøg på røveri. Tillægsbøden for T2 blev nedsat til 12.000 kr.

- **Dom 22 – Århus Rets dom af 10. november 2008**
- **Ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a**

T1, T2 og T3, der alle var 15 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening på et ungecenter, hvor både de tiltalte og F boede, at have slået F flere gange i hovedet og frataget hende et hævekort og pinkode. T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved at have slået en pædagog på ungecentret i ansigtet med knyttet hånd. Byretten idømte de tiltalte en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, med tilsyn i 2 år og undergivelse af socialpædagogisk behandling samt anbringelse på en døgninstitution i indtil 12 måneder.

- **Dom 23 – Odense Rets dom af 17. december 2008 (T1) og 8. januar 2009 (T2)**
- **Ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a**

T1, der var 16 år, og T2, der var 17 år, blev dømt for to røverier efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med en tredje gerningsmand en nat ved rudeknusning at have skaffet sig adgang til F1´s bopæl, hvor de tildelte F1 mindst to slag og fratog denne mindre pengebeløb, samt senere samme nat ved rudeknusning at have skaffet sig adgang til F2´s bopæl, hvor de afkrævede F2 penge og herunder skubbede og tog hende i trøjen, hvorved hun udleverede 1.450 kr., ligesom de fratog hende tre pakker cigaretter og et fladskærms tv. T2 blev endvidere dømt for vidnetrusler efter straffelovens § 123 overfor F1 i anledning af dennes forventede forklaring til politiet. Byretten idømte T1 og T2 en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a med tilsyn i 2 år og anbringelse på en sikret døgninstitution for unge i indtil 2 måneder og derefter i indtil 12 måneder anbringelse på en døgninstitution eller på et godkendt opholdssted. Byretten lagde f.s.v.a. T2 vægt på, at T2 på gerningstidspunktet var 17 år og 4 måneder gammel og hidtil ustraffet, ligesom det blev tillagt vægt, at hjemmerøverierne ikke fremstod som nøjere planlagt uanset forholdenes i øvrigt grove karakter.

- 3. Kategori 2 – Røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende
- **Dom 24 – Vestre Landsrets dom af 13. november 2008**
- **Fængsel i 4 år og 6 måneder (fællesstraf) (T1) og fængsel i 4 år og 6 måneder (fællesstraf) (T3) samt begge udvist med indrejseforbud for bestandigt**

T1, der var 24 år, T2, der var 25 år, og T3, der var 23 år, alle tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri og frihedsberøvelse efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og § 261, stk. 2, ved i forening ved vold og trussel om vold at have frataget F to mobiltelefoner, et tv, mindst en computer, et højtaleranlæg og nogle kontanter, ligesom F mod sin

vilje blev tvunget med på en køretur, der varede i hvert fald en time, og hvorunder de tiltalte hævede på F´s dankort og tankede benzin ved brug af F´s benzinkort. F blev både før og efter køreturen tildelt spark og flere slag, herunder med knytnæve og med en rørtang. T2 og F havde forudgående kendskab til hinanden. Der havde endvidere været uoverensstemmelser i deres fælles bekendtskabskreds. T1 og T3 blev endvidere bl.a. dømt for et andet røveri begået efter forudgående aftale og planlægning mod et pizzabud. Byretten udmålte straffen for T1 som en fællesstraf, med en reststraf på 621 dage (fra en tidligere prøveløsladelse), til fængsel i 4 år. T2 fandtes omfattet af straffelovens § 69 og blev idømt en foranstaltningsdom. Byretten udmålte straffen for T3 som en fællesstraf med en reststraf på 745 dage (fra en tidligere prøveløsladelse) til fængsel i 4 år. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på forholdenes alvorlige karakter og de tiltaltes forstraffe, og f.s.v.a. T3, at han havde været mindre aktiv i hjemmerøveriet end de medtiltalte. Byretten frifandt T1 og T3 for udvisningspåstanden. Anklagemyndigheden ankede dommen f.s.v.a. T1 og T3 til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten forhøjede straffen til en fællesstraf på fængsel i 4 år og 6 måneder for begge de tiltalte, ligesom de begge blev udvist med indrejseforbud for bestandigt.

- **Dom 25 – Vestre Landsrets dom af 20. oktober 2008**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (T1) og fængsel i 1 år og 6 måneder (T2)**

T1, der var 25 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, og T2, der var 35 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri og vold af særlig farlig karakter og trusler efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 266, ved i forening og efter forudgående aftale ved vold og trussel om at ville skyde F at have frataget ham og hans ven deres punge, mobiltelefoner og vennens bilnøgler. Om volden fremgår det af sagen, at T1 tildelte F knytnæveslag i ansigtet, lagde en livrem rundt om F´s hals, tog halsgreb på F, tildelte F flere slag med livremmen, samt adskillige slag med en krykke, hvorved der skete brud på F´s håndled, alt imens T2 truede med en trækølle. T1 og T2 blev endvidere dømt for i umiddelbar forlængelse af røveriet at have tvunget F og dennes ven ud på en køretur, der varede mindst en time, hvorunder de tiltalte forsøgte at afkræve F og vennen et pengebeløb, jf. straffelovens § 261, stk. 1, og § 280, nr. 1, jf. § 21. F kendte T1, idet de havde boet i samme by, ligesom de havde arbejdet sammen. F var tidligere på dagen blevet kontaktet af T1´s kæreste, og det var sandsynligvis denne kærestes telefonopkald, som var baggrunden for, at de tiltalte opsøgte F. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 6 måneder, og for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede byrettens dom og lagde ved strafudmålingen navnlig vægt på karakteren af røveriet og den efterfølgende frihedsberøvelse og forsøg på afpresning, samt på, at de aktive handlinger i disse forhold i al væsentlighed blev udført af T1.

- **Dom 26 – Østre Landsrets dom af 24. oktober 2008**
- **Fængsel 1 år og 6 måneder (T1), fængsel i 1 år og 8 måneder (fællesstraf) (T2), fængsel i 1 år og 9 måneder (fællesstraf) (T3), fængsel i 2 år og 6 måneder (T4), fængsel i 2 år og 3 måneder (T5) og fængsel i 1 år og 6 måneder (T6)**

T1, der var 18 år, T2, der var 16 år, og T3, der var 18 år, alle tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, samt T4, der var 32 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, og T5, der var 17 år, blev dømt for vold af særlig farlig karakter, røveri og for at have hensat og forladt en person i hjælpeløs tilstand efter straffelovens § 245, stk. 1, (f.s.v.a. T2 og T2 som vold i gentagelsestilfælde, jf. § 247, stk. 1), straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og § 250. De tiltalte indfandt sig i forening og efter forudgående aftale om aftenen hos F, hvor de over længere tid tildelte F adskillige knytnæveslag og spark i ansigtet og på kroppen, således at han til sidst mistede bevidstheden, hvorefter de forlod F, der lå bevidstløs på gulvet. De fratog F hans mobiltelefon, højtalere, computer m.m. til en samlet værdi af ca. 20.000-25.000 kr. T4 blev endvidere dømt for vidnetrusler med pistol overfor F efter straffelovens § 123 og trussel med kniv overfor F efter straffelovens § 266. T5 blev dømt for medvirken til truslerne

med kniv overfor F. Motivet for overfaldet var angiveligt uoverensstemmelser mellem F og T4 grundet en kæreste. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder, for T2 til fængsel i 1 år og 8 måneder som en fællesstraf med en betinget dom på 40 dage. Byretten udmålte straffen for T3 til fængsel i 1 år og 9 måneder, hvilket var en fællesstraf med en betinget dom med udsat straffastsættelse, for T4 til fængsel i 2 år og 6 måneder, for T5 til fængsel i 2 år og 3 måneder og for T6 til fængsel i 1 år og 6 måneder. Ved strafudmålingen lagde byretten vægt på de tiltaltes forstraffe samt på, at de tiltalte var trængt ind i en bolig, hvor de tiltalte i forening havde begået vold og røveri mod beboeren, og at der var tale om alvorlige forhold. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede byrettens dom.

- **Dom 27 – Århus Rets dom af 31. oktober 2008**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder samt betinget udvisning af Danmark (T1), fængsel i 2 år og 9 måneder samt betinget udvisning af Danmark (fællesstraf) (T2) og fængsel i 1 år og 9 måneder (T3)**

T1, der var 28 år og T2, der var 24 år, begge tidligere straffet for ligeartet kriminalitet, og T3, der var 25 år, blev dømt for frihedsberøvelse og to røverier efter straffelovens § 261, stk. 1, og § 288, stk. 1, nr. 1, ved om natten at have tvunget F ud på en køretur af en vis varighed, ligesom de truede og udøvede vold mod F, og tapede F fast til en stol i den hensigt at formå F til at betale 85.000 kr., samt ved slag i ansigtet tvang F til at udlevere sit Omega ur. Endvidere begik de røveri dagen efter mod F2, ved efter forudgående aftale at have tvunget F2 til at underskrive en slutseddel vedrørende dennes bil til en værdi af 120.000 kr., samt tvunget ham til at udlevere registreringsattesten og nøglerne til bilen, som de tiltalte tilegnede sig og senere samme dag lod omregistrere i T3´s navn. De tiltalte og de to forurettede kendte hinanden gennem det kriminelle miljø i byen. F1 havde været kæreste med en person, som angiveligt skulle have købt nogle smykker af de tiltalte, men uden at betale, hvorfor F1 havde »arvet« denne gæld. T1 og T2 blev endvidere bl.a. dømt for ulovlig tvang efter straffelovens § 260, nr. 1, ved med trussel om vold at have tvunget F3 til at udlevere 1.200 kr. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 6 måneder, ligesom T1 blev udvist betinget. Byretten lagde bl.a. vægt på T1´s forstraffe, samt på at T1 havde været den udfarende i samtlige forhold. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 2 år og 9 måneder, hvilket var en fællesstraf med en reststraf på fængsel i 123 dage fra en tidligere prøveløsladelse. T2 blev tillige udvist betinget. Byretten udmålte straffen for T3 til fængsel i 1 år og 9 måneder og lagde på den ene side vægt på forholdenes alvorlige karakter og på den anden side, at T3 ikke havde været den udfarende i forbindelse med forholdene.

- **Dom 28 – Østre Landsrets dom af 9. februar 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder**

T, der var 33 år og tidligere straffet flere gange for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri og vidnetrusler efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og § 123, ved at have låst sig ind hos F med en nøgle, som T tidligere havde stjålet fra F, og om aftenen og natten at have tildelt F flere knytnæveslag i ansigtet og skubbet kraftigt til F, alt hvorved F flere gange mistede bevidstheden, ligesom T truede F med at slå ham ihjel, hvis han anmeldte forholdet til politiet. F blev frataget 150.000 kr., lamper, mobiltelefon, værktøj, foldekniv, cigaretter, tasker, tøj og spiritus. T blev endvidere bl.a. dømt for ulovlig tvang efter straffelovens § 260, nr. 1, og røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, begået mod F dagen før. T havde her ved trussel om vold tvunget F ud af sin lejlighed og ned til en hæveautomat og formået F til at hæve ca. 2.900 kr. i kontanter og købe varer til ham, idet T påstod, at F skyldte ham penge. T og F kendte hinanden fra et bosted, hvor de begge boede. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 2 år og 6 måneder og lagde vægt på forholdenes grovhed og karakter og på, at T flere gange var straffet for ligeartet kriminalitet, og at det var en skærpende omstændighed, at det ene røveri blev begået i et privat hjem på baggrund af T´s formodning om, at F havde større værdier i hjemmet. Landsretten stadfæstede byrettens dom.

- **Dom 29 – Holbæks Rets dom af 11. november 2008**
- **Fængsel i 2 år og 3 måneder (T1) og fængsel i 6 måneder (T2)**

T1, der var 35 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for vold i gentagelsestilfælde af særlig farlig karakter og røveri efter straffelovens § 245, stk.1, jf. § 247, stk. 1, og § 288, stk. 1, nr. 1, ved at have nikket F en skalle og slået ham i hovedet med en metalgenstand. F blev frataget en mobiltelefon og en hobbykniv. T2, der var 34 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev dømt for ved sin tilstedeværelse at have medvirket til røveriet, jf. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 23. T2 fandtes dog alene at have udøvet en mindre væsentlig bistand. T1 blev endvidere dømt for trusler med en gaspistol efter straffelovens § 266 og våbenloven ved at have besiddet gaspistolen. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 3 måneder, og udtalte, at røveriet blev begået i F´s hjem, men ikke fandtes omfattet af de sædvanlige karakteristika for et hjemmerøveri, idet det var foregået i en bekendtskabskreds af misbrugere. T2 blev idømt en tillægsstraf på fængsel i 6 måneder.

- **Dom 30 – Østre Landsrets dom af 12. januar 2009**
- **Fængsel i fængsel 2 år (T1) og fængsel i 1 år og 3 måneder (fællesstraf) (T2)**

T1, der var 30 år og tidligere straffet adskillige gange for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri og trusler mod vidner, og T2, der var 22 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved at have slået F1 i ansigtet med flad hånd og truet F1 med en knækket neglefil mod hans hals, hvorved de fratog F1 et ukendt antal piller. T1 blev endvidere dømt for at have frarøvet F1 200 kr., samt for vidnetrusler efter straffelovens § 123, idet han truede med at skære halsen over på F1, hvis han anmeldte forholdet til politiet. T1 blev endvidere bl.a. dømt for trusler efter straffelovens § 266, fremsat dagen før overfor F2, og som F1 overværede, samt trusler overfor F1 med en kniv i anledning af dennes forventede forklaring til politiet om episoden, jf. straffelovens § 123. T1 oplyste, at han opsøgte F1 for at hente nogle piller, idet han var træt af, at F1 gav pillerne til T1´s kæreste. Byretten udmålte straffen for T1 som en tillægsstraf til fængsel i 2 år, og for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder som en fællesstraf med en betinget straf på 30 dage. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på de tiltaltes forstraffe, samt at røveriforholdet var begået i et privat hjem af flere i forening mod et svagt offer. Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring, at straffen for T2 blev nedsat til 1 år og 3 måneder under hensyn til dennes mindre belastede kriminelle fortid.

- **Dom 31 – Sønderborg Rets dom af 10. juni 2009**
- **Fængsel i 2 år**

T, der var 45 år, blev dømt for vold af særlig farlig karakter, hærværk og røveri efter straffelovens § 245, stk. 1, § 291, stk. 1, og § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med en medgerningsmand at være trængt ind i F's lejlighed og tildelt hende mange slag med knytnæve samt spark. De tiltalte kom senere igen, hvor de sparkede døren ind og truede F med en kniv og igen tildelte hende slag, ligesom de skar noget af hendes hår af, samt væltede et skab, hvorefter de fratog hende mobiltelefon og dvd-afspiller. Det fandtes ikke bevist, at røveriet var planlagt. T blev endvidere bl.a. dømt for brandstiftelse og hærværk efter straffelovens § 181, stk. 1, og § 291, stk. 1, ved at have sat ild til F´s bil. T ville give F en »læresteg«, fordi hun ofte havde råbt ad T. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 2 år.

- **Dom 32 – Østre Landsrets dom af 29. september 2008**
- **Fængsel i 2 år (fællesstraf) (T1), fængsel i 1 år og 6 måneder, heraf 1 år betinget (fællesstraf) (T2) og fængsel i 1 år betinget (T3).**

T1, der var 41 år og tidligere straffet flere gange for berigelseskriminalitet, T2, der var 18 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, og T3, der var 16 år og T1´s stedsøn, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale at have frataget F, der sad i kørestol, 900 kr. og fem-seks pakker cigaretter. T1, der indfandt sig hos F under foregivende af at ville besøge F, gav tegn til T2 og T3, som var maskerede, om at de kunne komme ind, hvorefter T2 og T3

under verbale trusler samt trussel med en legetøjspistol formåede F til at udlevere de nævnte effekter. T1 kendte F i forvejen. T1 havde fået ideen til røveriet og havde fået T2 og T3 med. T1 blev endvidere bl.a. dømt for flere overtrædelser af færdselsloven samt indbrud forøvet sammen med T3 og en tredje gerningsmand. T3 blev også dømt for dette indbrud. Byretten udmålte straffen for T1 som en fællesstraf med en reststraf på 62 dage (fra en tidligere prøveløsladelse) til fængsel i 2 år og lagde vægt på, at T1 var hovedmanden. Byretten udmålte straffen for T2 som en fællesstraf med en betinget dom på 5 måneder til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år blev gjort betinget. For T3 udmålte byretten straffen til fængsel i 1 år, som blev gjort betinget. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten ændrede straffen f.s.v.a. T1 således, at der tillige blev udmålt en tillægsbøde for overtrædelse af færdselsloven. Landsretten stadfæstede byrettens dom vedrørende T2 og T3.

- **Dom 33 – Østre Landsrets dom af 27. januar 2009**
- **Fængsel i 2 år (fællesstraf)**

T, der var 21 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 89, ved i forening med to ukendte medgerningsmænd at være trængt ind på F's bopæl, hvor de pressede ham tilbage i entreen, spurgte efter penge og hash og herunder truede F med en fastelavnskølle til at udlevere 2.400 kr., 50 gram hash og et videokamera. T oplyste under sagen, at han tidligere havde købt hash af F. T blev endvidere bl.a. dømt for i tre tilfælde at have stjålet forsendelser fra et lager til en værdi af i alt ca. 4.200 kr. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 2 år, der var en fællesstraf med en reststraf på 85 dage (fra en tidligere prøveløsladelse). Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring, at straffen tillige var en tillægsstraf.

- **Dom 34 – Vestre Landsrets dom af 17. december 2008**
- **Fængsel i 2 år og 9 måneder (fællesstraf) (T1), fængsel i 1 år og 6 måneder, heraf 1 år betinget (fællesstraf) (T2) og fængsel i 8 måneder betinget (fællesstraf) (T3)**

T1, der var 23 år og tidligere straffet adskillige gange for personfarlig kriminalitet, T2, der var 20 år og tidligere straffet med en betinget dom for vold, og T3, der var 16 år og tidligere straffet for vold og trusler, blev dømt for vold af særlig farlig karakter i gentagelsestilfælde og røveri efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale at have opsøgt F på hans bopæl og tildelt F slag og spark samt slået ham med en ølflaske i hovedet, hvorved den knustes, ligesom de med en kniv truede med at skære ørerne af F, alt hvorved de formåede F til at udlevere 1.050 kr. De tiltalte havde tidligere samme dag lokket F til at møde T2 ved en legeplads, hvor F blev tildelt knytnæveslag. T1 og T2 blev for dette forhold dømt for vold efter straffelovens § 244. Motivet var angiveligt, at T2 anklagede F for at have voldtaget hendes mor. T2 blev endvidere dømt for vidnetrusler efter straffelovens § 123 overfor F i anledning af volden og røveriet. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år som en fællesstraf med en reststraf på 469 dage (fra en tidligere prøveløsladelse), og for T2 til fængsel i 1 år, heraf 6 måneder betinget som en fællesstraf med 30 dage fra en betinget dom. For T3 udmålte byretten straffen til 6 måneders betinget fængsel som en fællesstraf med 50 dage fra en betinget dom. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 9 måneder (fællesstraf), for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder, heraf 1 år betinget (fællesstraf) og for T3 til betinget fængsel i 8 måneder (fællesstraf). Landsretten lagde ved strafudmålingen vægt på grovheden af røveriet samt de tiltaltes personlige forhold. Fire voterende fandt således på trods af sagens grovhed, at det var forsvarligt, at straffen for T2´s vedkommende under hensyn til hendes personlige og helbredsmæssige forhold blev gjort delvist betinget. Landsretten fandt endvidere, at straffen for T3 undtagelsesvist i det hele kunne gøres betinget under hensyn til T3´s unge alder og personlige forhold.

- **Dom 35 – Vestre Landsrets dom af 18. september 2008**
- **Fængsel i 1 år og 9 måneder**

T, der var 33 år og tidligere straffet for bl.a. tyveri og røveri, blev dømt for røveri og vidnetrusler i forbindelse hermed efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og § 123, ved på F´s bopæl at have tildelt F et knytnæveslag på højre øje og frataget denne en tegnebog, en mobiltelefon og nogle mønter, ligesom T udtalte, at hvis F anmeldte det til politiet, ville T slå ham ihjel. T og F var bekendte. T påstod, at F skyldte ham penge. Byretten udmålte straffen for T til 2 års fængsel og lagde ved strafudmålingen vægt på, at T to gange tidligere var straffet for røveri. Byretten lagde endvidere vægt på det hurtige recidiv og på, at der i forbindelse med røveriet blev anvendt unødvendig vold over for en meget syg og svagelig mand, og at røveriet fandt sted i F´s eget hjem. Landsretten nedsatte straffen for T til fængsel i 1 år og 9 måneder (med dissens). Landsretten lagde ved strafudmålingen vægt på de samme omstændigheder som byretten.

- **Dom 36 – Esbjerg Rets dom af 25. september 2008**
- **Fængsel i 1 år og 9 måneder (T1), fængsel i 1 år og 6 måneder (fællesstraf) (T2), fængsel i 1 år og 3 måneder (T3) og fængsel i 1 år 3 måneder (T4)**

T1, der var 21 år og tidligere straffet for vold og forsøg på røveri, T2, der var 23 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, herunder røveri, T3, der var 19 år og T4, der var 21 år og tidligere straffet for vold, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, T1 til dels for medvirken hertil, jf. straffelovens § 23, ved i forening at have indfundet sig på F´s bopæl om natten og tildelt denne flere slag i hovedet og på kroppen med et aluminiumsbaseballbat, samt flere knytnæveslag i ansigtet og på kroppen, og herefter at have frataget ham en pung, indeholdende ca. 1.600 kr., computer, mobiltelefon, stereoanlæg og højtalere. Motivet var angiveligt, at F havde været ubehagelig overfor T3´s veninde, og de tiltalte ville derfor give F en »lærestreg«. T3 blev også dømt for vidnetrusler efter straffelovens § 123 overfor F. Retten lagde til grund, at T3 var hovedmanden i forholdet, og at det var ham, der medbragte køllen og sparkede døren ind hos F. T1 blev endvidere dømt for bl.a. flere forhold af tyveri og brugstyveri. T2 blev endvidere dømt for bl.a. tyveri. Retten fastsatte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 9 måneder, og lagde særlig vægt på, at T1 tidligere var straffet for forsøg på røveri. Straffen for T2 blev fastsat til en fællesstraf på fængsel i 1 år og 6 måneder, som omfattede en reststraf på 10 dage (fra en tidligere prøveløsladelse). Straffen for T3 og T4 blev fastsat til fængsel i 1 år og 3 måneder.

- **Dom 37 – Østre Landsrets dom af 11. december 2008**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder**

T, der var 26 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev dømt for røveri og vold af særlig farlig karakter efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 245, stk. 1, ved i forening med to medgerningsmænd at have truet F med en skarpladt pistol, stukket F med en kniv i låret, og da F gjorde modstand, slået ham med en brosten i hovedet, alt hvorved de formåede F til at åbne sit pengeskab, hvorfra de tog ca. 26.000 kr., ligesom de fratog F to mobiltelefoner og en GPS. De tiltalte havde tidligere været hos F sammen med en person, der skyldte F penge. Det var endvidere kendt, at F lå inde med penge. T hævdede endvidere, at F solgte hash. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 1 år og 6 måneder, og lagde ved strafudmålingen vægt på, at der var tale om et planlagt røveri, begået af flere i forening under brug af en skarpladt pistol og kniv overfor hvad gerningsmændene måtte have anset for et værgeløst offer. I formildende retning tillagde retten det en vis betydning, at der var forløbet 1½ år, siden røveriet blev begået. Landsretten stadfæstede byrettens dom.

- **Dom 38 – Kolding Rets dom af 16. december 2008**
- **Fængsel i henholdsvis 1 år og 6 måneder (T1), fængsel i 10 måneder (T2), fængsel i 9 måneder (T3) og fængsel i 8 måneder (T4)**

T1, der var 18 år, T2, der var 20 år, begge tidligere straffet for berigelseskriminalitet, T3, der var 17 år og T4, der var 19 år og tidligere idømt ungdomssanktion for berigelseskriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening om natten i F´s lejlighed at have slået F i hovedet og på kroppen, sparket ham og spyttet ham i ansigtet samt truet F med en boltsaks, hvorved de fratog F 2.200 kr., en mobiltelefon og andre effekter. T1 blev endvidere bl.a. dømt for vold af særlig farlig karakter efter

straffelovens § 245, stk. 1, ved under en anden episode i forening med medgerningsmænd at have tildelt F2 flere knytnæveslag og spark i ansigtet og på kroppen, samt kastet fyldte øldåser i ansigtet på F2, der lå værgeløs på jorden. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder, for T2 til fængsel i 10 måneder, for T3 til fængsel i 9 måneder og for T4 til fængsel i 8 måneder. Byretten udtalte, at røveriet var begået i F's hjem, hvilket var en skærpende omstændighed og lagde vægt på, at røveriet var begået af flere i forening, og på at tre af de tiltalte tidligere var straffet for berigelseskriminalitet. I formildende retning lagde byretten vægt på, at de tiltalte ikke på forhånd havde planlagt at begå røveri. Deres plan var at inddrive gæld under anvendelse af ulovlig tvang. I forløbet udviklede inddrivelsesforretningen sig imidlertid til et røveri.

- **Dom 39 – Roskilde Rets dom af 22. april 2009**
- **Fængsel i henholdsvis 1 år og 6 måneder (fællesstraf) (T1) og fængsel i 8 måneder, heraf 5 måneder betinget (T2)**

T1, der var 20 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet og T2, der var 17 år, blev dømt for medvirken til røveri og vidnetrusler i forbindelse hermed efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og § 123, i det hele jf. § 23, ved i forening med en uidentificeret medgerningsmand at have truet F og øvrige tilstedeværende personer i F´s lejlighed, slået F flere gange i hovedet med knyttet hånd og presset en fod mod hans ansigt, hvorefter de fratog F og de andre tilstedeværende personer kontanter, kamera og cigaretter. De tiltalte truede endvidere med at slå F og de tilstedeværende personer ihjel, hvis de anmeldte forholdet til politiet. Den uidentificerede medgerningsmand havde endvidere haft en kniv og et kanonslag med i lejligheden. Motivet var angiveligt, at F skulle have en »dummebøde«. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder, som en fællesstraf med 10 dage fra en betinget dom, og lagde vægt på forholdets karakter og tiltaltes fremtrædende rolle. For T2 blev straffen udmålt til fængsel i 8 måneder, heraf 5 måneder betinget, idet byretten lagde vægt på tiltaltes mindre rolle i røveriet, på hans unge alder og gode personlige forhold.

- **Dom 40 – Vestre Landsrets dom af 27. maj 2009**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder (T1) og fængsel i 1 år og 6 måneder (T2)**

T1 og T2, der begge var 18 år, blev dømt for ulovlig indtrængen og forsøg på røveri efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, og § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved i forening at have sparket døren til F´s lejlighed op og forsøgt at fratage ham hans dankort og pinkode, idet T2 truede og slog ud efter F med en baseballkølle, hvorefter T1 truede F med en pistol og tvang ham ind i et mere lydtæt soveværelse, hvor de imidlertid måtte opgive deres foretagende, idet politiet kom til stede. De tiltalte havde endvidere medbragt en kniv. T1, T2 og en tredje gerningsmand (T3) var taget sammen hen til F medbringende nævnte våben, hvor T3 hjalp T1 og T2 ind i opgangen. T3 vidste, at der blev medbragt våben, som skulle anvendes til at true F med, men det fandtes ikke bevist, at hun havde kendskab til T1 og T2´s forsæt til røveri. Hun blev derfor alene dømt for ulovlig indtrængen og trusler efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, og § 266. Alle tre tiltalte blev endvidere dømt for besiddelse af pistolen med magasin og syv patroner efter straffelovens § 192 a, stk. 1, og våbenloven m.h.t. kniven og baseballkøllen. Motivet var angiveligt, at F havde været involveret med T3, som var T1´s ekskæreste. T3 havde lært F at kende via internettet. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 2 år. Byretten lagde ved straffens udmåling vægt på, at forholdet var udført af flere i forening og planlagt med fremskaffelse af våben, og at forholdet var sket i F´s hjem, hvortil de tiltalte uretsmæssigt havde skaffet sig adgang. Byretten udmålte straffen for T3 til fængsel i 10 måneder, som blev gjort betinget, og lagde vægt på T3´s alder, samt på at hun til dels havde følt sig presset til at medvirke på grund af sit forhold til T1. Landsretten nedsatte straffen for T1 og T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder (dissens med to for at stadfæste byrettens dom).

- **Dom 41 – Vestre Landsrets dom af 20. april 2009**
- **Fængsel i 1 år og 9 måneder (fællesstraf) (T2)**

T1, der var 39 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, og T2, der var 35 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 89, ved om natten på F´s bopæl at have slået F i ansigtet med knyttet og flad hånd, hvorefter de fratog ham en PH-lampe, en Arne Jacobsen 7'er stol, tre stel til PK-22 stole og seks »Munkegård« stole, alt til en samlet værdi af ca. 70.000 kr. T1 fandtes omfattet af straffelovens § 69 og blev idømt en foranstaltningsdom. Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder som en fællesstraf med en reststraf på 173 dage (fra en tidligere prøveløsladelse). Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på forholdets karakter, at det var begået i forening på F's bopæl, den udøvede vold, samt at reststraffen omfattede personfarlig kriminalitet. Landsretten forhøjede straffen for T2 til fængsel i 1 år og 9 måneder som en fælles- og tillægsstraf. Landsretten fandt i lyset af Højesterets dom af 10. marts 2009, at fællesstraffen burde forhøjes, og lagde samtidig til grund, at i hvert fald en del af baggrunden for røveriet var, at F havde haft en forudgående kontrovers med en kvindelig fælles bekendt af T1 og T2.

- **Dom 42 – Vestre Landsrets dom af 9. december 2008**
- **Fængsel i henholdsvis 1 år og 9 måneder (fællesstraf) (T1) og 1 år og 3 måneder (T2)**

T1, der var 32 år og T2, der var 24 år, begge tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, blev dømt for ulovlig indtrængen, hærværk og røveri efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, § 291, stk. 1, og § 288, stk. 1, nr. 1, ved at have sparket døren ind hos F1, hvorefter T2 tog halsgreb på F2 og skubbede denne ned på gulvet samt kastede en smedejernslysestage i hovedet på F2. T2 truede yderligere F1 med en kniv, alt hvorved de tilegnede sig et fladskærms tv, en dvd-afspiller, en boremaskine, en lygte, to sportstasker med tøj, smykker og en mobiltelefon. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 9 måneder som en fællesstraf med en reststaf på 102 dage (fra en tidligere prøveløsladelse) og en betinget dom på 6 måneder. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 1 år og 3 måneder. Landsretten stadfæstede strafudmålingen og udtalte herom bl.a., at de tiltalte var fundet skyldige i ulovlig indtrængen og røveri begået om natten ved at have trængt ind i F1´s lejlighed og her taget forskellige effekter fra de personer, der opholdt sig i lejligheden, og hvoraf nogle var bekendte til de tiltalte. Der var tale om et hjemmerøveri, men ikke af en sådan grovhed, at der burde idømmes en skærpet straf. Særligt vedrørende T2 lagde landsretten vægt på, at han havde været den aktive under hele røveriforholdet.

- **Dom 43 – Holbæk Rets dom af 6. oktober 2008**
- **Fængsel i 1 år og 3 måneder, samt bøde på 9.400 kr. (T1) og fængsel i 1 år, samt bøde på 2.500 kr. (T2)**

T1, der var 24 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, og T2, der var 32 år, blev dømt for vold af særlig farlig karakter og forsøg på røveri og ulovlig tvang efter straffelovens § 245, stk. 1, (f.s.v.a. T1 jf. § 247, stk. 1), § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og § 260, ved om aftenen at have indfundet sig på den adresse, hvor F opholdt sig, medbringende et jernrør, hvorefter de tildelte F slag og spark i hovedet og på kroppen, samt holdt F´s ene arm ind i en tændt toastrister med forbrændinger til følge. Formålet var, at få F til at betale dem penge i anledning af en påstået narkogæld til T1, hvilket imidlertid mislykkedes da F ikke kunne betale. T1 blev endvidere bl.a. dømt for overtrædelse af våbenbekendtgørelsen, og begge blev dømt for overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 3 måneder samt en bøde på 9.400 kr., og for T2 til fængsel i 1 år samt en bøde på 2.500 kr. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på grovheden af røveriforsøget.

- **Dom 44 – Østre Landsrets dom af 14. oktober 2008**
- **Fængsel i 1 år og 3 måneder (T1) (dissens) og fængsel i 6 måneder (T2)**

T1, der var 30 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og særlig farlig vold efter straffelovens § 245, stk. 1, ved efter forudgående aftale med medtiltalte T2, der var 42 år, at have udøvet vold mod F. De opsøgte således F om natten på bopælen, hvor T1 tildelte F slag i hovedet og på kroppen med en trækølle, ligesom han truede med at slå F ihjel og fratog F en mobiltelefon og nogle piller. F pådrog sig bl.a. en flænge i panden og en flænge i albuen, der begge måtte sys. Motivet var oprindeligt,

at F skulle have tæsk, men forholdet udviklede sig til røveri. Begge blev dømt for vold efter straffelovens § 245, stk. 1, og T1 endvidere for røveri. Straffen blev for T1 fastsat til fængsel i 1 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 6 måneder. Dommen blev anket af anklagemyndigheden til landsretten, der stadfæstede straffen for så vidt angik T2, men nedsatte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 3 måneder med dissens (tre for at stadfæste byrettens udmåling).

- **Dom 45 – Vestre Landsrets dom af 31. marts 2009**
- **Fængsel i 1 år og 2 måneder (T2), fængsel i 6 måneder (T1), og fængsel i 7 måneder (T3)**

T1, der var 19 år, T2, der var 27 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet og T3, der var 21 år, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved om aftenen at have sparket døren ind hos F medbringende et baseballbat, hvorefter T2 smadrede inventar med battet, ligesom de gennemrodede lejligheden og forsøgte at fratage F bl.a. en computer. T2 blev dømt for hærværket, jf. straffelovens § 291, stk. 2, (da T2 tidligere var dømt for hærværk). T2 blev endvidere bl.a. dømt for vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, ved at have slået en person i ansigtet to gange med knyttet hånd. Motivet til røveriet var angiveligt, at F skyldte T2 og T3 penge. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel 6 måneder, heraf 2 måneder betinget, og for T2 til fængsel i 1 år og 2 måneder som en fællesstraf med en reststraf på 45 dage (fra en tidligere prøveløsladelse). For T3 udmålte byretten straffen til fængsel i 7 måneder, heraf 2 måneder betinget. Landsretten ændrede straffen for T1 og T3, således at straffen i det hele blev gjort ubetinget.

- **Dom 46 – Næstved Rets dom af 28. november 2008**
- **Fængsel i 3 år (fællesstraf)**

T, der var 19 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med en medgerningsmand at have tildelt F adskillige slag i ansigtet og på kroppen og slag med en rørtang på armen, hvorved T fratog F et tv, en x-boks, smykker og mobiltelefoner. F og T havde forudgående kendskab til hinanden, og T hævdede, at F skyldte ham penge. Byretten udmålte straffen for T som en fællesstraf med en reststraf på 665 dage (fra en tidligere prøveløsladelse) til fængsel i 3 år. Retten lagde ved straffastsættelsen vægt på, at røveriet var begået i F´s lejlighed og af flere i forening, at der blev udøvet vold, og at T tidligere var straffet for røveri. Dommen blev ikke anket til landsretten, idet ankefristen ved en fejl fra anklagemyndighedens side blev overskredet.

- **Dom 47 – Odense Rets dom af 6. november 2008**
- **Fængsel i 1 år**

T, der var 50 år og tidligere straffet for tyveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved at have snittet F flere gange med en kniv bl.a. på armene samt brystet, således at F måtte sys med 24 sting. T fratog F 200 kr. F havde tidligere passet T´s marsvin, som efter T´s opfattelse havde lidt overlast, og T forlangte derfor, at F betalte dyrlægeregningen, hvilket F nægtede. T ville derfor have 200 kr., som hun havde betalt for pasningen, tilbage. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 1 år, og lagde ved strafudmålingen vægt på, at F blev tilføjet alvorlige skader, og at T tidligere var straffet for berigelseskriminalitet. I formildende retning lagde retten vægt på, at T på tidspunktet for det passerede var stærkt sindsoprevet.

- **Dom 48 – Kolding Rets dom af 18. november 2008 (T1, T3) og Vestre Landsrets dom af 5. januar 2009 (T2)**
- **Fængsel i 1 år (T1), fængsel i 8 måneder (T2) og fængsel i 6 måneder betinget (T3)**

T1, der var 27 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, T2, der var 30 år og tidligere straffet for vold og T3, der var 18 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og T1 tillige for vold af særlig farlig karakter og forsøg herpå efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. tildels § 21, ved sent om aftenen at have indfundet sig på F´s bopæl og beskyldt F for tidligere ved en fest at have

stjålet T3´s pung, og tildelt F adskillige slag i hovedet med flad og knyttet hånd, ligesom T1 brændte F med en cigaret og truede med at klippe lillefingeren af ham med en køkkensaks. De fratog F 300 kr. og en pakke cigaretter. T3 havde ikke deltaget i voldsudøvelsen. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år. Retten lagde vægt på, at T1 var den mest aktive i voldsudøvelsen, og at han havde udøvet yderligere vold mod F og mod en politiassistent (T1 blev for sidstnævnte dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1). Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 8 måneder, og for T3 til 6 måneders betinget fængsel. Retten fandt ikke, at straffen i denne sag skulle skærpes i forhold til det hidtidige niveau, da der ikke var tale om et »hjemmerøveri«, men om, at situationen udviklede sig til et røveri, hvor de tiltalte og F havde været i forudgående kontakt med hinanden. Anklagemyndighedens anke blev ved en fejl ikke indleveret rettidigt til landsretten. T2 ankede dommen til landsretten, hvorefter anklagemyndigheden kontraankede med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede byrettens dom vedrørende T2, og fandt efter en samlet vurdering af den begåede kriminalitet og tiltaltes forstraffe og til, at straffene over for de øvrige tiltalte ikke var anket af anklagemyndigheden, ikke tilstrækkeligt grundlag for at ændre strafudmålingen for T2.

- **Dom 49 – Svendborg Rets dom af 27. april 2009**
- **Fængsel i 1 år (T1) og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a (T2)**

T1, der var 18 år og tidligere straffet for vold, og T2, der var 15 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved efter forudgående aftale at have indfundet sig hos F for at stjæle dennes knallert til en værdi af 7.000 kr. T1 og T2 skaffede sig adgang til lejligheden ved at mase sig ind, da døren blev åbnet. De tildelte herefter F to slag i maven med en medbragt kæp, samt tildelte ham slag med en albue i ansigtet og yderligere slag med knytnæve og spark, hvorefter de til sidst slog ham, så han faldt. De tiltalte tog herefter knallerten. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år. Retten lagde vægt på, at T1 tidligere var straffet for personfarlig kriminalitet, og at han nu i forening med en medgerningsmand havde begået røveri mod F på dennes bopæl. I formildende retning lagde retten vægt på, at røveriet ikke var begået mod en for de tiltalte ukendt person (begge de tiltalte havde tidligere været på besøg hos F). T2 blev idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, idet der blev lagt vægt på, at der var tale om alvorlig personfarlig kriminalitet, og at T2 efter det oplyste om hans personlige forhold havde behov for at blive undergivet en massiv socialpædagogisk indsats.

- **Dom 50 – Østre Landsrets af 28. oktober 2008**
- **Fængsel i 10 måneder (T1) og fængsel i 6 måneder (T2)**

T1, der var 37 år og T2, der var 21 år, begge tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, og T2 tillige for røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, idet T1 om natten sparkede F´s dør op, hvorefter T1 krævede penge af F og tvang F til at udlevere 450 kr., ligesom T2 tog en dvd-afspiller, alt til en værdi af 1.195 kr. T1 mente, at F skyldte ham penge for køb af en mobiltelefon, hvilket var baggrunden for, at de opsøgte F. Byretten frifandt T2 for røveri, og dømte alene for tyveri af dvd-afspilleren. T1 blev alene dømt for røveri af pengene og straffen blev udmålt til fængsel i 10 måneder. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet (T2 for røveri) samt skærpelse. Ved en fejl blev ankemeddelelsen f.s.v.a. T1 ikke forkyndt rettidigt, hvorfor anklagemyndighedens anke for T1 ikke blev admitteret. Landsretten dømte T2 for røveri i samme omfang som i byretten og udmålte straffen som en tillægsstraf til i alt fængsel i 6 måneder.

- **Dom 51 – Vestre Landsrets dom af 28. april 2009**
- **Fængsel i 1 år og 3 måneder (fællesstraf)**

T, der var 18 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med en medgerningsmand at have truet F med vold, skubbet ham gentagne gange og tildelt ham et slag på siden af hovedet med flad hånd, ligesom T rev F's guldkæde af ham, alt imens medgerningsmanden tog 700 kr. i F's pung. Motivet var angiveligt, at

F tidligere havde taget penge fra medgerningsmanden ved en fest, de havde været til sammen. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 1 år og 3 måneder, hvoraf 11 måneder blev gjort betinget. Der var tale om en fællesstraf med 4 måneder fra en betinget dom for vold. Byretten lagde ved straffens fastsættelse i skærpende retning vægt på, at røveriet var begået i F's hjem, at T tidligere tre gange var straffet for vold og at forholdet var begået i prøvetiden for den seneste voldsdom. I formidlende retning lagde byretten vægt på, at røveriet var begået for mere end 16 måneder siden, ligesom T's unge alder og hans på domstidspunktet forholdsvis gode personlige forhold blev tillagt vægt. Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring, at hele straffen blev gjort ubetinget grundet forholdets karakter og T's forstraffe. Landsretten udtalte, at der ikke i formidlende retning kunne lægges vægt på den tid, der var forløbet siden røveriet.

- **Dom 52 – Nykøbing Falster Rets dom af 7. januar 2009**
- **Fængsel i 9 måneder (T1) og fængsel i 9 måneder (T2)**

T1, der var 39 år og T2, der var 43 år, begge tidligere straffet for berigelseskriminalitet, T1 tillige for røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved på F´s bopæl at have tildelt F slag i hovedet med en styrthjelm, hvorefter de fratog F hans bilnøgler og kørte af sted i hans bil. Byretten udmålte straffen for både T1 og T2 til fængsel i 9 måneder, og lagde i formildende retning vægt på karakteren af røveriet, herunder den begrænsede voldsudøvelse og det forhold, at nogle af parterne havde et forudgående kendskab til hinanden. Retten lagde i skærpende retning vægt på, at forholdet var begået af to personer i forening i F´s hjem.

- **Dom 53 – Randers Rets dom af 6. august 2008**
- **Fængsel i 8 måneder, heraf 6 måneder betinget**

T, der var 24 år, blev dømt for forsøg på røveri, afpresning og tildels ulovlig tvang efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, § 281, nr. 1, og § 260, stk. 1, nr. 1, ved i forening med to uidentificerede medgerningsmænd, og i den hensigt at inkassere 17.000 kr., som T hævdede, han havde til gode for udført el-arbejde for F, at have indfundet sig på F´s bopæl og ved trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, at have forsøgt at fratage F penge, idet de gennemrodede skuffer og skabe i huset samt F´s pung for at finde penge, i hvilken forbindelse de truede F med vold, ligesom de på truende måde holdt en glasvase i hånden. De tvang endvidere F med til dennes bank, hvor F hævede 2.000 kr. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 8 måneder, hvoraf 6 måneder blev gjort betinget. Det blev lagt til grund, at T havde et beløb til gode for udført arbejde, og retten tog hensyn til, at der i det omfang alene var tale om ulovlig tvang efter § 260, stk. 1, nr. 1. Anklagemyndighedens anke til landsretten med påstand om skærpelse blev afvist, idet ankemeddelelsen ved en fejl blev sendt til forkert adresse.

- **Dom 54 – Odense Rets dom af 7. maj 2008**
- **Fængsel i 3 måneder**

T, der var 16 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved på F´s bopæl i forening med tre medgerningsmænd at have frataget F 150 kr., tre pakker cigaretter, to stearinlys og otte bakker kattemad, idet det blev lagt til grund, at T opholdt sig i gangen, mens to medgerningsmænd skubbede til F og fastholdt ham, mens den tredje medgerningsmand fratog F de nævnte genstande. Byretten udmålte straffen for T til 3 måneders betinget fængsel. Ved strafudmålingen lagde byretten vægt på T´s mindre aktive rolle i røveriet samt hans alder. T og F kendte hinanden og havde tidligere været venner. Anklagemyndighedens anke af dommen til landsretten med påstand om skærpelse blev ikke forkyndt rettidigt, og anken bortfaldt.

4. Kategori 3 – Indbrud, som udvikler sig til et røveri

- **Dom 55 – Sønderborg Rets dom af 9. februar 2009 (T1), dom af 22. april 2009 (T3) og dom af 29. maj 2009 (T2)**

- **Fængsel i 1 år og 8 måneder (T1), fængsel i 1 år og 4 måneder (T3) og fængsel i 1 år og 6 måneder (T2)**

T1, der var 22 år og tidligere straffet for bl.a. røveri, T2, der var 20 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet samt T3, der var 25 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1. T1 og T2 blev endvidere dømt for vold af særlig farlig karakter i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, udøvet i forbindelse med røveriet. T3 blev endvidere dømt for vidnetrusler efter straffelovens § 123 overfor F i forbindelse med røveriet. De tiltalte var brudt ind hos F midt om natten for at stjæle. De troede ikke F var hjemme, men F lå imidlertid og sov. F blev slået i hovedet og på armene, herunder med et koben, mens de tiltalte forlangte 1.500 kr. Da F ikke havde nogen penge, fratog de ham en mobiltelefon, Playstation 2, tre dvd´ere, et fladskærms tv, en dvd-afspiller, en bærbar computer samt landbrugsredskaber og piller. Motivet var angiveligt, at F skyldte penge til nogle personer. Straffen for T1 blev ved byrettens dom af 9. februar 2009 udmålt til fængsel i 1 år og 8 måneder, idet retten lagde vægt på røveriets karakter, de begrænsede følger af volden, T1´s rolle, hans forstraffe og det meget hurtige recidiv. Straffen for T3 blev ved byrettens dom af 22. april 2009 udmålt til fængsel i 1 år og 4 måneder. Retten fandt ikke, at det var påregneligt for T3, at der kunne blive tale om en voldsudøvelse efter straffelovens § 245, stk. 1, hvorfor han blev frifundet herfor. Straffen for T2 blev ved byrettens dom af 29. maj 2009 udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder under hensyn til røveriets karakter, de begrænsede følger af volden, og T2´s forstraffe. Det blev endvidere tillagt vægt, at T2 havde medvirket til klarlæggelsen af identiteten på T3. Dommene blev ikke anket af anklagemyndigheden bl.a. under hensyn til de begrænsede følger af volden og motivet til røveriet.

- **Dom 56 – Aalborg Rets dom af 12. december 2008 (T1) og Vestre Landsrets dom af 12. marts 2009 (T2)**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder, heraf 2 år betinget (fællesstraf) (T2) og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a (T1)**

T1, der var 15 år og T2, der var 17 år og tidligere straffet for tyveri og røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, ved om natten at være gået ind hos F via en ulåst dør og, da F vågnede og overraskede dem, at have truet F med en kniv og sparket til den dør, F havde søgt tilflugt bag. T1 og T2 stak af i F's bil, hvorved de bragte en stjålen kniv, en pung med 200 kr. samt nøgler til to biler i sikkerhed. T1 og T2 blev også dømt for ulovlig tvang og brugstyveri med hensyn til F´s bil. Byretten udmålte straffen for T1 til en ungdomssanktion i medfør af straffelovens § 74 a. Byretten udmålte straffen for T2 som en fællesstraf med en betinget dom på fængsel i 1 år og 2 måneder til fængsel i 2 år og 6 måneder, hvoraf 2 år blev gjort betinget. Anklagemyndigheden ankede dommen vedrørende T2 til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede byrettens dom og lagde ved strafudmålingen vægt på, at røveriet havde et tilfældigt præg og blev udført uden anvendelse af vold, ligesom T2´s alder på gerningstidspunktet og oplysningerne om T2´s positive udvikling blev tillagt vægt.

- **Dom 57 – Esbjerg Rets dom af 26. maj 2008 (T1) og Vestre Landsrets dom af 11. august 2008 (T2)**
- **Fængsel i 2 år (fællesstraf)(T1) og fængsel i 1 år og 6 måneder (T2)**

T1, der var 30 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder forsøg på røveri, og T2, der var 21 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved midt om natten i maskering at være trængt ind hos F, og under anvendelse af vold i form af spark at have frataget F et fladskærms tv, to bærbare computere og en mobiltelefon. De tiltalte tvang endvidere F til at udlevere sit hævekort og pinkode hertil. T1 blev endvidere bl.a. dømt for vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, samt for flere forhold af hæleri efter straffelovens § 290, stk. 1, til en samlet værdi af ca. 25.000 kr. T2 blev endvidere bl.a. dømt for tyveri til en samlet værdi af ca. 110.000 kr. samt for brugstyveri af en bil ved med tvang

og under trusler med pistollignende genstand og kniv at have frataget en person bilen. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år, som var en fællesstraf med 8 måneder (fra en tidligere delvist betinget dom). Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder under hensyn til forholdenes grovhed. Dommen blev f.s.v.a. T2 anket af anklagemyndigheden til landsretten, men ikke f.s.v.a. T1, idet dommen for T1 ved en fejl ikke blev forelagt rigsadvokaturen, hvorfor det ikke var muligt at søge dommen anket inden ankefristens udløb. Vestre Landsret stadfæstede dommen for T2 med dissens (tre stemmer for at forhøje straffen til fængsel i 2 år). Landsretten lagde vægt på, at røveriet blev begået på F´s bopæl, men tillagde det også en vis vægt, at T2 og medgerningsmanden gik ud fra, at F ikke befandt sig på bopælen, og at forholdet startede som et indbrudstyveri. Endelig blev den straf som T1 blev idømt tillagt vægt.

- **Dom 58 – Østre Landsrets dom af 27. august 2008**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder**

T, der var 36 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 89. T gik om formiddagen ind hos F via en ulåst dør for at stjæle, men blev overrasket af F. T skubbede til F og fratog hende smykker, tegnebog, møntpung og bilnøgler. T blev endvidere bl.a. dømt for trusler mod en ansat på et behandlingshjem, jf. straffelovens § 119, stk. 1. Byretten udmålte straffen til fængsel i 1 år til dels som en tillægsstraf. Retten lagde ved strafudmålingen lagt vægt på T´s forstraffe, det hurtige recidiv og på at røveriet var begået i et privat hjem. Dommen blev anket til landsretten af T. Landsretten forhøjede straffen til 1 år og 6 måneder af de af byretten anførte grunde samt henset til forholdenes karakter.

- **Dom 59 – Østre Landsrets dom af 8. december 2008**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder samt betinget udvisning**

T, der var 18 år og tidligere straffet ved bødevedtagelser for tyveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved om natten i forening med en medgerningsmand at være brudt ind hos F, der var 82 år, for at stjæle, idet de havde oplysninger om, at F var købmand og havde penge liggende. De opdagede, at F var hjemme og truede med en kniv F til at udlevere ca. 70.000 kr. og diverse cigaretter. Under røveriet blev F bl.a. låst inde i et lille rum. T og medgerningsmanden smadrede forskellige ting hos F og truede med at smadre flere ting, hvis de ikke fik penge. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 1 år og 6 måneder og udviste T betinget. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse, herunder således at udvisningen blev gjort ubetinget. Landsretten fandt, navnlig under hensyn til oplysningerne om karakteren af røveriet ikke grundlag for at forhøje straffen og stadfæstede byrettens dom.

- **Dom 60 – Roskilde Rets dom af 14. maj 2009**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder (T1) og 1 år og 3 måneder (T2)**

T1, der var 21 år og T2, der var 22 år, begge tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri efter § 288, stk. 1, nr. 2, samt vidnetrusler efter straffelovens § 123 fremsat i forbindelse med røveriet. I forbindelse med et indbrud hos F, hvor de tiltalte kom bærende med genstande fra hendes bopæl, forsøgte F ude på gaden at standse de tiltalte, hvorefter de overfaldt hende. En af de tiltalte tog fat omkring F, skubbede hende omkuld, slog hende i hovedet med en pistol og truede hende i anledning af hendes forventede forklaring til politiet. T1 blev endvidere bl.a. dømt for trusler fremsat overfor en kriminalassistent, jf. straffelovens § 119, stk. 1. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 1 år og 3 måneder. Byretten lagde ved straffens fastsættelse vægt på grovheden af røveriet og truslerne, herunder at forbrydelserne var begået af flere i forening, at F var alene med sit barn, som lå i en barnevogn, og at de tiltalte tidligere var straffet for ligeartet kriminalitet.

- **Dom 61 – Vestre Landsrets dom af 17. juni 2009**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder**

T, der var 44 år og adskillige gange tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, jf. § 89. T fratog ved røveriet F en computer. T slog under røveriet F flere gange i hovedet, således at hun faldt omkuld og formentlig mistede bevidstheden. Mens hun lå ned, slog T flere gange en dør meget hårdt mod hendes ben. Byretten udmålte straffen som en tillægsstraf på 1 år og 6 måneder. Retten lagde vægt på, at episoden startede som et indbrud, der udviklede sig til et røveri, da F kom tilstede, at røveriet foregik i F´s hjem, efter at F var gået i seng, samt på den voldsudøvelse, som F havde været udsat for, og at T var dømt adskillige gange for ligeartet kriminalitet. Landsretten stadfæstede byretsdommen.

- **Dom 62 – Vestre Landsrets dom af 11. september 2008**
- **Fængsel i henholdsvis 1 år (T1) og 1 år og 10 måneder (fællesstraf) (T2)**

T1, der var 20 år og T2, der var 21 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved sammen med en tredje gerningsmand om aftenen at være brudt ind hos F, idet de havde hørt, at F havde penge liggende. F kom hjem under indbruddet, hvorefter to af gerningsmændene stak af. Den tilbageblevne gerningsmand tvang herefter F ved vold og trussel om vold til at udlevere nøglen til et pengeskab. Herefter vendte de to øvrige gerningsmænd tilbage og deltog i resten af forløbet, hvorunder de bl.a. tog ca. 26.500 kr. fra pengeskabet og tvang F til at udlevere ca. 1.400 kr. fra sin pung. T2 blev endvidere bl.a. dømt for vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år. T1 blev endvidere udvist med indrejseforbud i 5 år. Byretten udmålte straffen for T2 som en fællesstraf med 165 dage (fra en tidligere prøveløsladelse) til fængsel i 1 år og 10 måneder. Byretten lagde på den ene side vægt på, at røveriet var begået af flere i forening mod en ældre mand i hans eget hjem, og på den anden side, at der var tale om et indbrud, der udviklede sig til et røveri, da F kom hjem, at der ikke blev anvendt våben, samt på de tiltaltes unge alder og i øvrigt gode personlige forhold. Byretten lagde ved strafudmålingen for T2 endvidere vægt på, at T2 tidligere var dømt for vold, samt at forholdene var begået i prøvetiden for en prøveløsladelse fra afsoning af to voldsdomme. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring, at byrettens bestemmelse om udvisning af T1 blev ophævet. Landsretten lagde ved strafudmålingen yderligere vægt på, at det ikke var muligt at afgøre, hvilken rolle de tiltalte hver især havde haft.

- **Dom 63 – Roskilde Rets dom af 12. juni 2009**
- **Fængsel i 10 måneder (T1) og fængsel i 2 år (T2)**

T1, der var 21 år og T2, der var 32 år og tidligere straffet mange gange for berigelseskriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, ved om natten at have begået indbrud hos F, hvor de stjal en bærbar pc og en pung. F opdagede indbruddet og forsøgte at tilbageholde T2, men T1, der havde holdt vagt udenfor, sprøjtede peberspray i øjnene på F, hvorved de undslap. T2 blev endvidere bl.a. dømt for flere indbrud, salg af ca. 25 gram heroin, samt for at have forvoldt fare for nogens liv eller helbred efter straffelovens § 252, stk. 1, idet han kørte en bil frem mod to politibetjente. Denne yderligere pådømte kriminalitet må antages at have haft væsentlig indflydelse på strafudmålingen for T2. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 10 måneder. Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 2 år. Retten lagde på den ene side vægt på, at der med Højesterets dom af 10. marts 2009 (U2009. 1410H) var tilsigtet en skærpelse af straffen for røveri i eget hjem, men på den anden side, at de tiltalte ikke indfandt sig hos F i den hensigt at begå røveri, men at det alene udviklede sig hertil, da T2 blev opdaget.

- **Dom 64 – Østre Landsrets dom af 9. juni 2009**
- **Fængsel i 9 måneder (fællesstraf)**

T, der var 19 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev dømt for tyveri og røveri efter straffelovens § 276 og § 288, stk. 1, nr. 2, ved om aftenen at have begået indbrud hos F og stjålet smykker, fjernsyn, dvd-afspiller, bærbar pc mv., til en anslået værdi af 30.000 kr. Da F kom til stede og

forsøgte at stoppe T, greb T fat i hende og pressede hende ned mod gulvet, hvorved hun faldt. Herefter undløb T med de stjålne effekter. Byretten udmålte straffen for T til en fællesstraf med 30 dage fra en betinget dom til fængsel i 1 år, hvoraf 10 måneder blev gjort betinget. Landsretten ændrede straffen til fængsel i 9 måneder, som en fælles- og tillægsstraf, idet T i mellemtiden var blevet idømt 6 måneders fængsel for våbenbesiddelse efter straffelovens § 192 a.

- **Dom 65 – Horsens Rets dom af 18. juni 2008**
- **Fængsel i 10 måneder (fællesstraf)**

T, der var 40 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og tyveri efter straffelovens § 276 ved på F´s bopæl at have stjålet 1.900 kr. i kontanter. Om omstændighederne ved røveriet fremgår det, at T under tyveriet blev opdaget af F, hvorefter der opstod tumult mellem F og T, hvor F selv tog de stjålne penge samt yderligere et beløb fra T. T tog hårdt fat i F's arm og skubbede hende op ad væggen. T fik herefter fat i to sedler og forlod stedet. Retten fandt T skyldig i tyveri samt forsøg på røveri ved at have forsøgt at fratage F de 1.900 kr., som T tidligere havde stjålet fra F. Straffen blev fastsat til en fællesstraf på fængsel i 10 måneder, som omfattede to reststraffe på henholdsvis 61 dage og 185 dage (fra tidligere prøveløsladelser). Det bemærkes, at dommen blev forelagt rigsadvokaturen efter ankefristens udløb, hvorfor anklagemyndigheden ikke havde mulighed for at søge sagen indbragt for landsretten.

- **Dom 66 – Glostrup Rets dom af 18. februar 2009**
- **Ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a**

T, der var 15 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, og vold af særlig farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, ved i forening med en medgerningsmand at have stjålet 400 kr. fra T's mors pung, og da dette blev opdaget af F (der var reservemorfar for T), at have slået F på armen med et bordben, hvorved de slap ud af huset. T blev endvidere dømt for forsøg på trusler efter straffelovens § 266, jf. § 21, idet han havde medbragt bordbenet for at true sin mor. T havde erkendt sig skyldig. T blev idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a. Der blev herved bl.a. lagt vægt på T´s alder, karakteren af røveriet og hans personlige forhold.

Bilag 3

RIGSADVOKATEN

14. december 2010
J.nr. RA-2009-609-0065

Redegørelse om straffene i sager om røveri begået i private hjem

1. Indledning

I de senere år har der været en øget opmærksomhed om sager om røveri begået i private hjem. Rigsadvokaten har derfor ønsket at sikre, at det i disse sager bliver fremhævet som en selvstændig skærpende omstændighed, at der er tale om et røveri begået i privat hjem, ligesom Rigsadvokaten har ønsket at sikre en koordinering af indsatsen og sanktionspåstandene i denne type sager.

Rigsadvokaten iværksatte på den baggrund i 2008 en midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning, og efter anmodning fra Justitsministeriet udarbejdede Rigsadvokaten i oktober 2009 en redegørelse om straffene i sager om røveri begået i private hjem.

Den 19. november 2009 sendte Justitsministeriet redegørelsen til Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 99). I den forbindelse anførte Justitsministeriet på baggrund af redegørelsen bl.a., at det ville være nyttigt at følge strafudmålingen i sager om egentlige hjemmerøverier i endnu en periode.

Justitsministeriet har herefter ved brev af 23. november 2009 anmodet Rigsadvokaten om inden den 1. november 2010 at udarbejde en fornyet udtalelse om straffene i sager om egentligt hjemmerøveri (kategori 1, jf. afsnit 3 nedenfor).

Rigsadvokaten har på den baggrund foretaget en gennemgang af straffene i sager om egentlige hjemmerøverier. Gennemgangen omfatter domme, der har været indberettet i henhold til Rigsadvokatens midlertidige underretnings- og forelæggelsesordning iværksat ved Rigsadvokaten Informerer nr. 18/2009, og hvor der er afsagt endelig dom af byretten eller landsretten fra den 1. juli 2009 til den 1. juli 2010.

I det følgende redegøres først i afsnit 2 for straffelovens bestemmelse om røveri samt for afgrænsningen af begrebet hjemmerøveri. I afsnit 3 redegøres for de underretnings- og forelæggelsesordninger, der lå til grund for den tidligere redegørelse fra oktober 2009, mens konklusionerne i redegørelsen fra oktober 2009 er omtalt i afsnit 4. Afsnit 5 indeholder en beskrivelse af den seneste indberetnings- og forelæggelsesordning samt en gennemgang af de indberettede sager. I afsnit 6 findes Rigsadvokatens samlede vurdering og konklusion.

I bilaget til redegørelsen findes en beskrivelse af de enkelte domme, der er indgået i undersøgelsen af strafniveauet.

2. Straffelovens § 288 om røveri samt begrebet hjemmerøveri

Røveri straffes efter bestemmelsen i straffelovens § 288. Bestemmelsen er senest blevet ændret ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse mv.), hvor stk. 2 om røveri af særlig grov beskaffenhed blev præciseret.

Bestemmelsen har i dag følgende ordlyd:

»**§ 288.** For røveri straffes med fængsel indtil 6 år den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold

1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting,
2) bringer en stjålen ting i sikkerhed eller

3) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 10 år, når et røveri er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af dets særlig farlige karakter, udførelsesmåden eller omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.«

Det er således en betingelse for at domfælde for røveri, at gerningsmanden har anvendt vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold med forsæt til at opnå en uberettiget vinding.

Efter bestemmelsen i stk. 2 kan straffen for røveri stige til fængsel i 10 år, hvis røveriet har haft en særlig farlig karakter, eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder. Opregningen i bestemmelsen af tilfælde, der kan medføre en skærpet straf, er ikke udtømmende. Som typisk eksempel kan nævnes det tilfælde, at der under røveriet er truet med skarpladt skydevåben.

Begrebet hjemmerøveri er i Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 afgrænset således:

»Det er en forudsætning, at gerningsstedet skal være hus, lejlighed, sommerhus eller lignende, der benyttes til privat beboelse.

Sagen skal tillige være omfattet af straffelovens § 288 – eventuelt jf. § 21 om forsøg. Også røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, hvor der er tale om at bringe en stjålen ting i sikkerhed, og efter nr. 3, hvor man tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler, vil være omfattet. Den situation, hvor et tyveri udvikler sig til et røveri, f.eks. hvor ejendommens beboer overrasker en indbrudstyv, vil også være omfattet …

Det forhold, at gerningsmanden er en bekendt til forurettede, udelukker ikke, at der kan være tale om hjemmerøveri. Også et røveri begået i forbindelse med inddrivelse af gæld vil være omfattet …, hvis der rejses tiltale efter straffelovens § 288.«

3. Rigsadvokatens underretnings- og forelæggelsesordning iværksat ved Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 og Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009

I lyset af den opmærksomhed, som sager om røveri i private hjem havde været genstand for, iværksatte Rigsadvokaten den 14. april 2008 ved Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 en midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning om denne type sager. Underretnings- og forelæggelsesordningen indebar, at politidirektørerne skulle underrette rigsadvokaturen om alle sager om røveri begået i private hjem, når der skete tiltalerejsning, med henblik på drøftelse af anklagemyndighedens strafpåstand i sagen. Derudover skulle politidirektørerne og statsadvokaterne underrette rigsadvokaturen om alle by- og landsretsdomme vedrørende de nævnte røverier, således at rigsadvokaturen kunne vurdere spørgsmålet om anke.

Ved Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009 orienterede Rigsadvokaten om Højesterets dom af 10. marts 2009 (U 2009.1410 H) i en sag om røverier begået i private hjem samt om de hidtidige erfaringer på området. Det blev samtidig fastsat, at underretnings- og forelæggelsesordningen skulle fortsætte, således at Rigsadvokaten kunne opnå et yderligere grundlag for vurdering af strafudmålingen på området.

I Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009 er om de hidtidige erfaringer på området bl.a. anført følgende:

»Som nævnt i indledningen har rigsadvokaturen siden udsendelsen af Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 modtaget underretning om en række sager om røveri begået i private hjem. Sagerne har vist sig at falde i tre hovedkategorier:

1) Egentligt hjemmerøveri: Røveri, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har forudgående personlige relationer, men hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme.
2) Røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende: Røveri begået med baggrund i stridigheder eller uoverensstemmelser mellem forurettede og gerningsmanden eller

personer med tilknytning til gerningsmanden, herunder hvad der kan betegnes som »hævnmotiv«, og også hvor der er tale om et påstået skyldforhold mellem parterne, herunder narkogæld.

3) Indbrud, som udvikler sig til et røveri: Røveri, der opstår i tilfælde, hvor en beboer kommer til stede under et igangværende indbrud i et privat hjem.

Efter rigsadvokaturens opfattelse er det især røverierne under pkt. 1 – egentlig hjemmerøveri – der giver anledning til, at anklagemyndigheden skal påstå markante straffe. I disse sager er det min opfattelse, at der som udgangspunkt – ligesom det skete i Højesteret – af anklagemyndigheden bør nedlægges påstand om straf af fængsel i 3 år, og at denne strafpåstand i øvrigt bør justeres i lyset af skærpende og formildende omstædigheder i de enkelte sager.«

Det blev samtidig tilkendegivet, at der for de øvrige typer af røveri i private hjem (røverierne under kategori 2 og 3) typisk vil foreligge sådanne omstændigheder, at udgangspunktet for strafpåstanden skal være mindre end 3 år, dog således at strafpåstanden også her udformes under hensyn til sagens konkrete omstændigheder i både skærpende og formildende retning.

4. Rigsadvokatens redegørelse fra oktober 2009 om straffene i sager om røveri i private hjem

Justitsministeriet anmodede ved brev af 29. januar 2009 Rigsadvokaten om at udarbejde en redegørelse for strafniveauet vedrørende røverier begået i private hjem, når der forelå det fornødne grundlag herfor. Herunder blev Rigsadvokaten anmodet om at vurdere, om der kunne være brug for yderligere initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på dette område.

På den baggrund foretog Rigsadvokaten en gennemgang af straffene i sager om røverier begået i private hjem. Gennemgangen omfattede domme, der havde været indberettet i henhold til Rigsadvokatens midlertidige underretnings- og forelæggelsesordning iværksat ved Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008, og hvor der var afsagt endelig dom af byretten, landsretten eller Højesteret inden den 1. juli 2009.

I oktober 2009 afgav Rigsadvokaten en redegørelse om straffene i sager om røveri i private hjem. Redegørelsen blev udsendt ved Rigsadvokaten Informerer nr. 18/2009. I redegørelsen, der omfattede 66 sager afgjort i perioden fra den 14. april 2008 til den 1. juli 2009, blev sagerne i overensstemmelse med Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009 inddelt i 3 hovedkategorier, der blev benævnt egentligt hjemmerøveri (kategori 1), røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende (kategori 2) og indbrud, som udvikler sig til røveri (kategori 3).

For så vidt angår de egentlige hjemmerøverier (kategori 1) blev det bl.a. anført, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri efter retspraksis er en selvstændig skærpende omstændighed, som tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen. Den samlede gennemgang af dommene i kategori 1 viste, at straffene for egentlige hjemmerøverier lå i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel, når der ikke forelå særligt skærpende eller formildende omstændigheder (normalstrafniveauet).

Det blev også med hensyn til sager omfattet af kategori 2 og kategori 3 konkluderet, at domstolene generelt tillagde det vægt i skærpende retning, at forholdet var begået i privat hjem. Det var i øvrigt vanskeligt at udtale sig mere præcist om normalstrafniveauet på grund af sagernes meget forskellige karakter. Dog syntes der i disse to kategorier at være tale om udmåling af en noget lavere straf end i kategori 1. De fleste straffe i kategori 2 blev udmålt i niveauet 1 år og 6 måneder til 2 år og 6 måneders fængsel. Med hensyn til kategori 3 blev straffen udmålt i niveauet fængsel i 1 år og 6 måneder i den oftest forekommende situation, hvor der blev udøvet nogen vold, og gerningsmanden tidligere var straffet for berigelseskriminalitet.

Konklusionen i redegørelsen fra 2009 var, at anklagemyndighedens påstand i de konkrete sager om, at det skulle anses som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet var begået i privat hjem, måtte anses for at have haft indflydelse på domstolenes fastsættelse af straffen i skærpende retning Ved Højesterets dom af 10. marts 2009 blev det endvidere fastslået, at det skal anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem, og der blev fastlagt et vist – strengt – strafniveau for

egentlige hjemmerøverier. Der kunne således siges at være sket en skærpelse af strafniveauet, navnlig i sagerne om de egentlige hjemmerøverier. På denne baggrund fandt Rigsadvokaten, at der for tiden ikke var behov for yderligere initiativer til sikring af en skærpet strafferetlig vurdering på området.

Rigsadvokaten fandt dog, at det ville være nyttigt at følge strafudmålingen i sagerne om egentlige hjemmerøverier i endnu en periode for derved at sikre fortsat opmærksomhed på området. Baggrunden herfor var, at det som udgangspunkt var de egentlige hjemmerøverier, der havde givet anledning til den øgede opmærksomhed, og at det navnlig i disse sager måtte siges at være særligt krænkende og intimiderende for forurettede at blive angrebet i eget hjem. Endvidere kunne hjemmerøverier af denne karakter være egnet til at skabe utryghed i lokalområderne.

Derimod fandt Rigsadvokaten ikke anledning til at følge området for sagerne omfattet af kategori 2 og 3 yderligere. Baggrunden herfor var, at disse sager er meget forskelligartede og adskiller sig fra de egentlige hjemmerøverier, enten ved, at røveriet er udsprunget af interne stridigheder eller ved, at motivet ikke har været at begå røveri i forurettedes hjem.

Rigsadvokatens redegørelsen blev afgivet til Justitsministeriet, som den 19. november 2009 sendte redegørelsen til Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 99). I forbindelse med redegørelsens oversendelse til Folketingets Retsudvalg anførte Justitsministeriet, at man var enig med Rigsadvokaten i, at der ikke for tiden var behov for yderligere initiativer til sikring af en skærpet strafferetlig vurdering af sager om røverier begået i private hjem, men at det ville være nyttigt at følge strafudmålingen i sager om de egentlige hjemmerøverier i endnu en periode.

På baggrund heraf anmodede Justitsministeriet ved brev af 23. november 2009 Rigsadvokaten om at udarbejde en fornyet udtalelse om straffene i sager inden for denne kategori.

5. Straffene i sager om egentligt hjemmerøveri

5.1. Afgrænsning af de sager, der er omfattet af redegørelsen

Til brug for denne redegørelse iværksatte Rigsadvokaten herefter ved Rigsadvokaten Informerer nr. 18/2009 en ny midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning. De sager, der er indberettet i henhold til Rigsadvokaten Informerer nr. 18/2009, og som indgår i denne redegørelse, omfatter by- og landsretsdomme, hvor dommen er afsagt i perioden fra den 1. juli 2009 til den 1. juli 2010. Endvidere er ankedomme afsagt af landsretterne efter udløbet af den nævnte periode medtaget, hvis byrettens dom i sagen er afsagt inden udgangen af juni 2010.

Domme, hvor en væsentlig del af straffen er udmålt som følge af anden kriminalitet, der er pådømt samtidig, er ikke medtaget i redegørelsen. Endvidere er domme, hvor der i stedet for straf er idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69 (f.eks. vedrørende sindssyge), ikke medtaget.

Redegørelsen omfatter alene sager om egentlige hjemmerøverier (kategori 1). Et egentligt hjemmerøveri er som anført i afsnit 3 defineret som et røveri, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har forudgående personlige relationer, men hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboeren var hjemme. Herunder hører også de tilfælde, hvor forurettede er blevet udvalgt, idet gerningsmanden har betragtet vedkommende som et »let" offer.

Det samlede antal af indberettede sager, som indgår i redegørelsen, er 36. Der er ved opgørelsen af det samlede antal af sager medtaget både fuldbyrdede røverier og forsøg herpå, jf. straffelovens § 21.

Selv om redegørelsen – i modsætning til redegørelsen fra 2009 – kun omfatter domme om egentlige hjemmerøverier, skal det bemærkes, at der også her generelt er tale om sager af meget forskellig karakter, som kan variere betydeligt i karakter og grovhed, således at det også inden for denne sagskategori kan være vanskeligt at foretage en nærmere sammenligning af strafudmålingen i sagerne.

Straffene udmåles således på baggrund af de konkrete omstændigheder i sagerne, og strafudmålingen afhænger bl.a. af, i hvilket omfang der har været udøvet vold, og hvilken karakter den udøvede vold har haft, herunder om forurettede har fået alvorlige skader som følge af volden. Derudover vil det have betydning, hvorvidt der har været anvendt våben, og om røveriet er begået af flere i forening og eventuelt efter forudgående planlægning. Er tiltalte endvidere tidligere straffet for lignende kriminalitet, vil dette som hovedregel være en selvstændig skærpende omstændighed ved udmåling af straffen. Endelig ses det ofte i sagerne, at der foruden røveri begået i privat hjem indgår anden kriminalitet i dommen. Det kan i sådanne sager således være vanskeligt at vurdere præcist, hvad straffen for hjemmerøveriet isoleret blev udmålt til. Som ovenfor nævnt er domme, hvor en væsentlig del af straffen må anses for udmålt som følge af anden kriminalitet, i øvrigt ikke medtaget i redegørelsen.

5.2. De indberettede domme

Som nævnt ovenfor er der indberettet i alt 36 sager. Sagerne fordeler sig på 18 ankesager og 18 byretssager.

Dom 1 er en sag om røveri af særlig farlig karakter, jf. straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, hvor 4 af de tiltalte endvidere blev dømt for vold med døden til følge mod en af de forurettede. T4 og T5 blev for disse forhold idømt fængsel i 8 år. Byretten lagde ved strafudmålingen på den ene side vægt på karakteren af voldsudøvelsen, at der ikke havde været tale om et planlagt røveri, og at de tiltalte ikke tidligere var straffet for vold. På den anden side lagde retten vægt på, at volden havde haft døden til følge for den ene forurettede, at der havde været tale om grov vold omfattet af straffelovens § 245, stk. 1 i forhold til den anden forurettede, og på de omstændigheder, hvorunder volden var udøvet. Byretten udmålte straffen for T1 for de to forhold samt tre indbrud til fængsel i 8 år og 3 måneder, mens straffen for T2 for de to forhold samt 49 indbrud blev udmålt til fængsel i 10 år. T3 havde fungeret som chauffør og blev alene dømt for tyveri, og straffen for dette samt 43 indbrud blev udmålt til fængsel i 2 år. T6 havde under røveriet opholdt sig uden for huset og straffen blev udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder. Landsretten stadfæstede byrettens dom.

I dom 2 blev det udtrykkeligt fremhævet af retten, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen for det pågældende røveri. Der var i sagen tale om et røveri, til dels forsøg herpå, hvor der blev udøvet vold i form af knivstik, knytnæveslag og bid. T1 blev endvidere dømt for to grove voldsforhold i gentagelsestilfælde, mens T2 tillige blev dømt for et forhold af grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1. Straffen for T1 blev udmålt til fængsel i 6 år, der var en fællesstraf med 60 dage fra en tidligere betinget dom. For T2 udmåltes straffen til fængsel i 3 år.

I dom 3 blev tiltalte dømt for røveri af særlig farlig karakter, jf. straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, idet der blev truet med et skarpladt haglgevær. Byretten udmålte straffen til fængsel i 4 år og 9 måneder, der var en fællesstraf med 187 dage fra en tidligere prøveløsladelse. T blev endvidere dømt for ulovlig tvang samt en række øvrige forhold, herunder overtrædelse af straffelovens § 192 a om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder. Retten anså det for særligt skærpende, at røveriet blev begået i forurettedes hjem under anvendelse af et skarpladt haglgevær, og at T efterfølgende truede forurettede til at følge med ud til en bil, hvorefter T tvang forurettede til at lægge sig i bilens bagagerum.

I dom 4 blev straffen udmålt til fængsel i 4 år og 6 måneder. Dette var også resultatet i dom 5, 6 og 7.

I dom 4 blev de tiltalte ligesom i dom 3 dømt for røveri af særlig farlig karakter, jf. straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, idet de tiltalte bevæbnet med baseballbat og pistoler truede og udøvede vold mod to forurettede. De tiltalte blev endvidere dømt for ulovlig frihedsberøvelse af de forurettede ved efterfølgende at have tvunget de forurettede til at køre med i en bil.

I dom 5 blev de to 16-årige tiltalte dømt for 8 hjemmerøverier, der hovedsagligt blev begået mod ældre svage mennesker under anvendelse af vold og grove trusler. De tiltalte blev endvidere dømt for 4 gaderøverier. Straffen blev udmålt i lyset af skærpelsen af strafniveauet, der kom til udtryk i Højesterets dom af 10. marts 2009.

I dom 6 blev de to tiltalte på henholdsvis 15 år og 17 år dømt for 3 hjemmerøverier hos ældre mennesker. De blev endvidere dømt for et røveri mod en buschauffør, ligesom T1 blev dømt for yderligere et forsøg på hjemmerøveri samt 3 gaderøverier, herunder et forsøg. Straffen for T1 blev udmålt til fængsel i 4 år og 6 måneder, mens T2's straf blev fastsat til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Dom 7 har lighedspunkter med dom 4. I denne sag blev røveriet begået i forening efter forudgående aftale om natten under anvendelse af maskering og trussel med oversavet haglgevær og knive. Derudover blev de forurettede bundet med gaffatape. De tiltalte blev endvidere dømt for ulovlig frihedsberøvelse ved efterfølgende at have bundet de forurettede til et møbel, hvorefter de blev låst inde på et badeværelse.

Straffene i dom 8 ligger i samme niveau som dom 4-7. I denne sag blev røveriet som i dom 7 begået af flere i forening efter forudgående aftale og under anvendelse af maskering og trussel med knive. De tiltalte var endvidere bevæbnet med køller. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år og 3 måneder, der var en fællesstraf med 1 år og 6 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Straffen for de øvrige tre tiltalte blev udmålt til henholdsvis fængsel i 3 år og 9 måneder (fællesstraf med 1 år), 2 år og 6 måneder (fællesstraf med 2 måneder) og 2 år og 6 måneder. Retten lagde på den ene side vægt på røveriets alvorlige karakter og på den anden side, at der ikke blev udøvet vold.

I dom 9 blev straffen udmålt til fængsel i 4 år, der var en fællesstraf med 4 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Straffene i dom 10, 11 og 12 ligger i samme niveau eller lidt under.

I dom 9 var der ligesom i dom 7 og 8 tale om et røveri begået af flere i forening efter fælles forudgående aftale under anvendelse af maskering og trussel med kniv. I dom 9 blev der desuden udøvet vold mod alle tre forurettede i form af spark og slag på kroppen og i ansigtet. Straffen for T3 og T4 blev udmålt til fængsel i 2 år, hvoraf 1 år og 6 måneder blev gjort betinget, der for T4's vedkommende var en fællesstraf med 50 dage fra en tidligere betinget dom. Straffen for T5 blev udmålt til fængsel i 2 år og 2 måneder.

Fælles for dom 10, 11 og 12 er, at der blev truet med pistol, hvilket domstolene anså som en skærpende omstændighed. I dom 10 og 12 blev der desuden udøvet vold. Derudover var de tiltalte alle tidligere straffet. Røverierne i dom 10 og 12 blev begået af flere gerningsmænd i forening, hvilket også udtrykkeligt blev tillagt skærpende betydning.

I dom 10 fandt byretten, at et hjemmerøveri som udgangspunkt bør medføre en straf på fængsel i 2 år og 6 måneder til 3 år. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 3 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 4 år. T2 blev endvidere dømt for en grov overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, om vold og trusler mod personer, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv.

Dom 11 og 12 ligger i samme niveau som dom 10. I dom 11 udmålte landsretten straffen til fængsel i 3 år og 9 måneder. I dom 12 udmålte landsretten straffen for T1, T2 og T3 til fængsel i 2 år og 6 måneder, der for T1's vedkommende var en fællesstraf med 42 dage fra en tidligere prøveløsladelse. For T4 udmåltes straffen til fængsel i 3 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med 6 måneder fra en tidligere betinget dom, mens straffen for T5 blev fastsat til fængsel i 2 år.

I dom 13 blev straffen for T1 udmålt til fængsel i 3 år, der var en fællesstraf med 35 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Der var under røveriet udøvet vold i form af knytnæveslag, spark samt slag i hovedet med en vinflaske. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at røveriet blev begået i forening om natten i privat hjem under udøvelse af vold. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 2 år og 9 måneder. Begge de tiltalte var tidligere straffet.

Straffene i dom 14 og 15 ligger i samme niveau som dom 13.

I både dom 14 og 15 blev der udøvet vold, mens der i dom 15 tillige blev truet med en attrappistol og med kniv. I begge domme blev hjemmerøveriet begået i forening med medgerningsmænd. I dom 14 lagde retten vægt på, at forurettede var særligt svækket samt på tiltaltes forstraffe. I dom 15 lagde retten vægt på den tiltaltes rolle som initiativtager og hovedmand.

I dom 16 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år og 9 måneder. Dette var også resultatet i dom 17, 18 og 19. I dom 17 blev der tillige idømt en ungdomssanktion. Fælles for disse domme er, at domstolene som skærpende omstændighed lagde vægt på, at røveriet/røveriforsøget blev begået i forening og efter forudgående aftale under trussel med skydevåben, samt at røveriet blev begået i forurettedes hjem. I både dom 17 og 19 anførte landsretten udtrykkeligt, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed. Som formildende omstændigheder blev der lagt vægt på de tiltaltes unge alder.

I dom 20 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år og 6 måneder. Dette var også resultatet i dom 21, 22, 23 og 24. Fælles for dommene er, at røverierne/røveriforsøgene er begået i forening med medgerningsmænd. Derudover er sagerne af meget forskellig karakter, idet de konkrete omstændigheder ved selve røveriet/røveriforsøget varierer.

I dom 20 blev der anvendt maskering og trusler med pistol. I dom 23 og 24 blev der truet med kniv, ligesom der i dom 23 endvidere blev udøvet grov vold, hvorimod der i dom 24 ikke blev udøvet vold. I dom 20, 21, 23 og 24 var de tiltalte tidligere straffet. Som formildende omstændigheder ses retten i dom 21, 22 og 23 primært at have lagt vægt på de tiltaltes unge alder.

I dom 25 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år, hvilket også var resultatet i dom 26 og 28. Fælles for disse domme er, at forholdene blev begået i forening med en medgerningsmand, og at de tiltalte var tidligere straffet. Derudover er omstændighederne i dommene forskellige, idet der blev udøvet vold i dom 25 og anvendt kniv til vold og trusler over for de forurettede i dom 26. I dom 26 lagde retten vægt på tiltaltes unge alder. I dom 28 blev røveriet begået over for et svagt offer.

I dom 27 var de tiltalte begge 17 år. De blev dømt for forsøg på røveri, hvor T1 var maskeret og truede med pistol og patroner. T1 var tidligere straffet. Landsretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 10 måneder, der var en fællesstraf med 20 dage fra en tidligere betinget dom, og for T2 til fængsel i 2 år, hvoraf 1 år og 6 måneder blev gjort betinget. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på T1's alder, at der alene var tale om forsøg, samt at der ikke var blevet udøvet vold. Med hensyn til T2, der tillige blev dømt for medvirken til et røveri mod et supermarked, lagde retten vægt på hans unge alder, at han ikke tidligere var straffet samt hans mindre fremtrædende rolle i forbindelse med røverierne.

I dom 29 blev straffen udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder. Straffene i dom 30, 31, 32, 33, 34 og 35 ligger i samme niveau eller derunder. I dom 32 blev der tillige idømt en ungdomssanktion.

I dom 29, 30, 33 og 34 blev der ikke anvendt vold, men alene truet med kniv eller softgun. I dom 31 og 32 var den anvendte vold af begrænset karakter. I dom 30-35 lagde domstolene ved strafudmålingen som skærpende omstændighed vægt på, at røveriet/røveriforsøget blev begået i forurettedes hjem. I dom 29 lagde retten ved strafudmålingen vægt på karakteren af forholdet, hvori må antages at indgå den omstændighed, at røveriforsøget blev begået i privat hjem.

I dom 30, 31, 32, 33 og 34 blev der som formildende omstændighed lagt vægt på de tiltaltes unge alder og gode personlige forhold.

I dom 35, hvor der blev udmålt de laveste straffe (8 måneders fængsel, heraf 6 måneder betinget, samt ungdomssanktion) blandt de indberettede domme, var de tiltalte 15 år og 16 år. De tiltalte var endvidere ikke tidligere straffet. Som skærpende omstændighed lagde retten vægt på, at røveriforsøget blev begået af flere i forening.

Endelig blev den tiltalte i dom 36 idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a bl.a. med vilkår om anbringelse på institution. Tiltalte var 17 år og tidligere straffet for vold. Der var tale om

forsøg på røveri i forening med en medgerningsmand under trussel med kniv. Retten fandt det forsvarligt at idømme en ungdomssanktion, da tiltalte havde udnyttet sit ophold på en sikret institution under en varetægtsfængsling optimalt, bl.a. til at blive stoffri.

6. Rigsadvokatens samlede vurdering og konklusion

6.1. I Rigsadvokatens redegørelse fra oktober 2009 viste den samlede gennemgang af dommene i kategori 1 om egentlige hjemmerøverier efter min opfattelse, at straffen for et egentligt hjemmerøveri lå i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel, når der ikke forelå særligt skærpende eller formildende omstændigheder (normalstrafniveauet), jf. herved også Højesterets dom af 10. marts 2009 (U 2009.1410 H). Det var samtidig i retspraksis fastslået, at indtrængen i privat hjem måtte anses for en selvstændig skærpende omstændighed, men at strafudmålingen i øvrigt måtte ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder.

I de 36 domme, der er indberettet til brug for denne redegørelse, er der udmålt straffe i niveauet 8 måneders fængsel til fængsel i 10 år. Derudover er der idømt ungdomssanktion i medfør af straffelovens § 74 a. I størstedelen af de indberettede domme er straffen fastsat i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel. Der foreligger dog tillige en række domme, hvor straffen på grund af skærpende omstændigheder er udmålt væsentligt over dette niveau. De indberettede sager varierer meget i karakter og grovhed, hvilket samlet set kan gøre det vanskeligt at foretage en nærmere indbyrdes sammenligning af sagerne.

Gennemgangen af dommene viser efter min opfattelse, at normalstraffen for et egentligt hjemmerøveri fortsat ligger i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel, jf. også Højesterets dom af 10. marts 2009. Straffastsættelsen i den enkelte sag vil dog – ligesom i andre straffesager – altid ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder i både skærpende og formildende retning, jf. også nedenfor.

Efter min opfattelse viser også denne gennemgang af de indberettede domme om hjemmerøverier, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri – i overensstemmelse med tilkendegivelserne i Højesterets dom af 10. marts 2009 – anses for en selvstændig skærpende omstændighed af domstolene ved straffens fastsættelse. I hovedparten af de indberettede sager har retten således også udtrykkeligt anført, at det anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem.

I overensstemmelse med det, der er anført i min redegørelse fra 2009, er det således mit generelle indtryk, at der inden for de senere år kan konstateres en skærpelse af strafniveauet i sager om egentlige hjemmerøverier, og at dette skærpede strafniveau generelt følges af domstolene.

I skærpende retning ses det herudover i retspraksis bl.a. at blive tillagt betydning, at røveriet er begået om aftenen eller natten af flere i forening, under anvendelse af vold eller våben, at forurettede er afgået ved døden eller har fået alvorlige skader i øvrigt som følge af voldsudøvelsen, eller at forurettede var ældre eller svagelig. I sådanne sager er der udmålt en straf, der ligger over normalstrafniveauet. I andre tilfælde ses der efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder at være udmålt en lavere straf begrundet i konkrete formildende omstændigheder, herunder f.eks. ung alder hos tiltalte, gode personlige forhold, ingen forstraffe eller begrænset eller ingen voldsudøvelse i forbindelse med røveriet.

6.2. Som det fremgår, har Rigsadvokaten siden 2008 fulgt straffastsættelsen i sager om røveri begået i privat hjem, og der er både i politikredsene og hos statsadvokaterne stor opmærksomhed på disse sager, herunder at det af anklagemyndigheden ved strafudmålingen påberåbes som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem.

Som nævnt er det også min opfattelse, at det nu klart er fastslået i retspraksis, at det skal anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem, og det er min opfattelse, at domstolene må forventes også fremover at tillægge denne omstændighed væsentlig betydning ved fastsættelsen af straffen, jf. også Højesterets dom af 10. marts 2009.

Det bemærkes endvidere, at Rigsadvokaten i øjeblikket er i færd med at udarbejde en domssamling indeholdende de domme om hjemmerøverier, der er omfattet af Rigsadvokatens redegørelse fra oktober 2009. De domme, der er indberettet til brug for denne redegørelse, vil tillige blive indarbejdet i denne domssamling, ligesom også fremtidige domme om bl.a. hjemmerøverier vil indgå i domssamlingen. Domssamlingen vil efter min opfattelse bidrage til at sikre en fortsat skærpet opmærksomhed om strafudmålingen i sager om egentlige hjemmerøverier samt give anklagere en let adgang til relevant retspraksis, der vil kunne påberåbes i sager af denne karakter.

Med henblik på at sikre fortsat fokus på sanktionsniveauet i sager om hjemmerøveri vil disse sager desuden fremover jævnligt blive drøftet i anklagemyndighedens Fagudvalg om Personfarlig Kriminalitet, som består af repræsentanter for alle politikredse og regionale statsadvokater samt Rigsadvokaten.

Anklagemyndigheden vil således også fremover være meget opmærksom på strafniveauet i sager om hjemmerøverier, og jeg finder på det foreliggende grundlag ikke behov for at iværksætte en fornyet forelæggelses- og indberetningsordning mv. om strafniveauet i sager om hjemmerøverier eller i øvrigt at iværksætte yderligere særlige initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på området.

RIGSADVOKATEN

Bilag
December 2010
J.nr. RA-2009-609-0065

Oversigt over straffene i sager om røveri begået i private hjem

1. Indledning

I dette bilag beskrives de domme, der indgår i redegørelsen. Der er tale om domme, der er indberettet i henhold til Rigsadvokatens indberetningsordning iværksat ved RI nr. 8/2008, som senere er afløst af RI nr. 18/2009, og som er afsagt i perioden fra den 1. juli 2009 til den 1. juli 2010. Endvidere er ankedomme afsagt af landsretterne efter udløbet af den nævnte periode medtaget, hvis byrettens dom i sagen er afsagt inden udgangen af juni 2010.

Domme, hvor en væsentlig del af straffen er udmålt som følge af anden kriminalitet, der er pådømt samtidig, er ikke medtaget. Endvidere er domme, hvor der i stedet for straf er idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69, ikke medtaget.

Beskrivelsen af dommene er foretaget på en sådan måde, at de oplysninger, som må antages at have haft væsentlig betydning for straffastsættelsen, fremgår. Tiltaltes alder er nævnt, hvorimod forurettedes alder alene er nævnt, hvis forurettede har været særlig ung eller gammel, idet dette forhold kan have betydning for straffastsættelsen. Endvidere er det anført, hvis tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet. I de tilfælde, hvor tiltalte tillige er dømt for andre forhold, er dette nævnt, hvis det har haft betydning for fastsættelsen af straffen i sagen.

Dommene omfatter egentlige hjemmerøverier. Et egentligt hjemmerøveri er defineret som et røveri, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har forudgående personlige relationer, men hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboeren var hjemme. Herunder henhører også de tilfælde, hvor forurettede er blevet udvalgt, idet gerningsmanden har betragtet vedkommende som et »let« offer.

2. Domme

- **Dom 1 – Retten i Horsens dom af 21. december 2009 (T2, T3 og T6) og Vestre Landsrets dom af 11. august 2010 (T1, T4 og T5)**

- **Fængsel i 8 år og 3 måneder (T1), 10 år (T2), 2 år (T3), 8 år (T4), 8 år (T5) og 1 år og 6 måneder (T6) samt udvisning**

T1, der var 23 år, T2, der var 31 år, T3, der var 50 år, T4, der var 22 år, T5, der var 20 år og T6, der var 37 år, blev ved nævningeting dømt for i forening at være brudt ind i et ældre ægtepars hjem om natten for at tilegne sig værdier. T3, der fungerede som chauffør, blev dømt for tyveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1, og T6, der under hele forløbet opholdt sig uden for huset, blev dømt for medvirken til røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 23. De øvrige tiltalte (T1, T2, T4 og T5) blev dømt for røveri af særlig farlig karakter efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, idet de kort tid efter indtrængen i de forurettedes hjem overfaldt F1 og F2, der lå og sov, hvorefter de bandt arme og ben sammen på ryggen af de forurettede, ligesom de tildelte både F1 og F2 adskillige slag og spark i hovedet og på kroppen. Den udøvede vold mod F1 medførte blandt andet ribbensbrud og sammentrykning af brystkassen, som førte til, at han kort efter afgik ved døden. Herefter gennemrodede de tiltalte huset og fratog F1 og F2 blandt andet et fladskærms-tv, nogle smykker samt et mindre pengebeløb. De 4 tiltalte blev endvidere dømt for vold med døden til følge efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, i forhold til F1 og efter straffelovens § 245, stk. 1, for grov vold mod F2. Derudover blev T1 dømt for 3 indbrud samt overtrædelse af færdselsloven. T2 blev endvidere dømt for 49 indbrud, herunder nogle forsøg herpå. T3 blev endvidere dømt for 43 indbrud, herunder nogle forsøg herpå. T4 blev endvidere dømt for 1 indbrud. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 8 år og 3 måneder, for T2 til fængsel i 10 år, for T3 til fængsel i 2 år, for T4 til fængsel i 8 år, for T5 til fængsel i 8 år og for T6 til fængsel i 1 år og 6 måneder. Derudover blev samtlige tiltalte udvist. Byretten lagde ved udmålingen af straffen på den ene side vægt på karakteren af voldsudøvelsen, at der ikke havde været tale om et planlagt røveri og på, at de tiltalte ikke var tidligere straffet for vold. På den anden side lagde retten vægt på, at volden havde haft døden til følge for den ene af de forurettede, at der havde været tale om vold omfattet af straffelovens § 245, stk. 1, i forhold til den anden forurettede, og på de omstændigheder, hvorunder volden var udøvet. Straffen for T6 blev fastsat under henvisning til dennes begrænsede deltagelse i røveriet. Straffen for T2 og T3 blev endvidere fastsat under henvisning til antallet af forhold efter straffelovens § 276, de involverede værdier og forholdenes professionelle og systematiske karakter. Landsretten stadfæstede byrettens dom for så vidt angår T1, T4 og T5, som havde anket byrettens dom.

- **Dom 2 – Østre Landsrets dom af 30. november 2009**
- **Fængsel i 6 år (fællesstraf) (T1) og 3 år (T2)**

T1, der var 18 år og tidligere straffet for vold mod tjenestemand i funktion og berigelseskriminalitet, og T2, der var 17 år, blev ved nævningeting dømt for røveri, til dels forsøg herpå, begået på kollegieværelse under udøvelse af grov vold efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21 og § 245, stk. 1, for så vidt angik T1, jf. tillige § 247, stk. 1 (vold i gentagelsestilfælde) (forhold 2), ved i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse at være trængt ind på forurettedes værelse og tildelt forurettede knivstik i højre arm og højre ben (dette stik var rettet mod skridtet), knytnæveslag i ansigtet samt bid i venstre øre, hvorunder de fratog forurettede en mobiltelefon til en værdi af ca. 4.000 kr., ligesom de forsøgte at få forurettede til at give sig penge. De tiltalte blev endvidere dømt for grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1, for så vidt angik T1, jf. tillige § 247, stk. 1 (forhold 1), ved umiddelbart før røveriet i et andet kollegieværelse i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have tildelt F2 et knytnæveslag i hovedet og et knivstik i ansigtet og højre underarm, hvorved F2 pådrog sig en syningskrævende flænge i ansigtet. T1 blev endvidere dømt for grov vold under særdeles skærpende omstændigheder efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1 (forhold 3), ved umiddelbart efter røveriet på gaden ud for kollegiet at have tildelt F3 et knivstik i ryggen og et knivstik i venstre øje, hvorved F3 mistede synet på dette øje. Byretten fandt, at der ved dette forhold var tale om meningsløs gadevold. Både T1 og T2 var blevet mentalundersøgt. Byretten fandt, at T1 på

gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af sine psykiske funktioner, jf. straffelovens § 69, men at han burde idømmes straf. Straffen for T1 blev udmålt til fængsel i 5 år, som var en fællesstraf med en betinget dom på 60 dage, og retten lagde her vægt på karakteren af forhold 1 og 2, herunder at forholdene var begået ved indtrængen i privat hjem og under anvendelse af maskering og kniv, og på grovheden af den i forhold 3 udøvede vold og de alvorlige skader, som blev påført F3. Byretten fandt, at T2 på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af sine psykiske funktioner, jf. straffelovens § 69. Der blev afgivet 1 stemme for at idømme T2 straf og 11 stemmer for, at det var mere formålstjenligt i stedet at træffe bestemmelse om foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. pkt., hvorefter T2 blev dømt til at undergive sig ambulant psykiatrisk behandling. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse og for T2's vedkommende således, at han skulle idømmes en fængselsstraf. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 6 år under hensyn til karakteren og grovheden af røveriet sammenholdt med voldsforholdene, herunder navnlig de alvorlige skader, som blev påført forurettede i forhold 3, ligesom landsretten under henvisning til U 2009.1410 H anførte, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen for det pågældende røveri. Landsretten fandt vedrørende T2, henset til den begåede kriminalitet, ikke, at foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. pkt., var mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af en vis risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet, og idømte T2 fængsel i 3 år.

- **Dom 3 – Retten i Hjørrings dom af 6. juli 2009**
- **Fængsel i 4 år og 9 måneder (fællesstraf)**

T, der var 38 år og tidligere straffet for bl.a. vold og overtrædelse af våbenloven, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, ved at være trængt ind i forurettedes hjem og truet denne med et skarpladt haglgevær til at udlevere et jagtgevær, patronbælte med haglpatroner og nøglen til forurettedes bil samt ca. 2.000 kr. i kontanter. Herefter tvang T forurettede til at følge med ud til sin bil og tvang ham ned i bagagerummet, hvorefter T kørte af sted i bilen med forurettede liggende i bagagerummet og satte ham af i et industrikvarter. T blev endvidere dømt for ulovlig indtrængen, tyveri, brugstyveri, ulovlig omgang med hittegods, overtrædelse af straffelovens § 192 a (grov våbenlovsovertrædelse), ulovlig tvang samt overtrædelse af færdselsloven. Retten udmålte straffen for T til fængsel i 4 år og 9 måneder, der var en fællesstraf indeholdende en reststraf på 187 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Ved straffens fastsættelse anså retten det for særligt skærpende, at røveriet var begået i forurettedes hjem under anvendelse af et skarpladt jagtgevær, og at T efter røveriet under forsat anvendelse af det skarpladte jagtgevær truede forurettede til at følge med ud til forurettedes bil, hvorefter T tvang forurettede til at lægge sig op i bilens bagagerum, hvorefter T kørte af sted i bilen med forurettede lukket inde i bagagerummet.

- **Dom 4 – Retten i Viborgs dom af 16. juni 2010**
- **Fængsel i 4 år og 6 måneder (T1) (T2)**

T1, der var 34 år, og T2, der var 35 år og adskillige gange tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev ved nævningeting dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, ved om natten i forening og efter forudgående aftale at have indfundet sig i forurettedes lejlighed bevæbnet med et baseballbat og 2 skarpladte pistoler, som de straks truede F1 med, da han åbnede døren, hvorefter de bevæbnet med pistoler og baseballbat udøvede vold mod F1 og F2, idet de rev F2 i håret, slog hende med en albue i hovedet med næseblod til følge, slog hende med battet på benene samt slog F1 og F2 på kroppen og i hovedet. Herefter blev de forurettede frataget eller aftvunget tv, sko, tasker, jakker, buskort, sygesikringskort, mobiltelefoner samt et betydeligt kontantbeløb. T1 og T2 blev endvidere dømt for ulovlig frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, stk. 1, ved i forlængelse af røveriet med pistolerne at have tvunget de forurettede til at køre med fra lejligheden til en kontantautomat, hvor F1

blev tvunget til at hæve yderligere kontanter, hvorefter de forurettede blev tvunget til at køre med til en anden lejlighed, hvor F2 blev udsat for yderligere vold. Hele hændelsesforløbet varede omkring 3 timer, hvor F1 og F2 var berøvet deres frihed. T1 og T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, § 260, stk. 1, nr. 1, om ulovlig tvang samt brugstyveri. Derudover blev T1 dømt for vidnetrusler efter straffelovens § 123 og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. T2 blev endvidere dømt for hæleri og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. Retten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 4 år og 6 måneder. Retten lagde ved udmålingen af straffen vægt på, at røveriet blev begået i de forurettedes hjem under anvendelse af skarpladt våben samt varigheden af frihedsberøvelsen, der under hele forløbet var sket ved trussel med våbnene.

- **Dom 5 – Retten i Svendborgs dom af 10. juli 2009**
- **Fængsel i 4 år og 6 måneder samt betinget udvisning (T1) og 4 år og 6 måneder (T2)**

T1 og T2, der begge var 16 år, blev dømt for 8 forhold vedrørende røveri i private hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 og nr. 2 (forhold 2, 5, 7, 12, 19 og 20), idet de i forening ved vold og under grove trusler om vold trængte ind i de forurettedes – hovedsageligt ældre svage personers – hjem og frarøvede dem kontanter. Flere af røverierne blev begået over for den samme person. De tiltalte blev endvidere dømt for 4 gaderøverier, herunder et forsøg herpå, samt nogle tyveriforhold. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 4 år og 6 måneder. Ved udmålingen af straffen lagde retten vægt på, at de tiltalte blev fundet skyldige i flere gaderøverier, herunder et forsøg herpå, og adskillige hjemmerøverier, alle udført af flere i forening, til dels ved konkret anvendelse af vold til dels ved anvendelse af grove trusler, hovedsageligt over for ældre svagelige personer. Retten bemærkede, at der ikke ved røverierne blev anvendt våben, og at den udøvede vold ikke havde medført alvorlige fysiske skader. Imidlertid fandt retten, at den begåede kriminalitet i forhold til særligt en af de forurettede havde været af så systematisk karakter og dermed grov karakter, at straffen uanset de tiltaltes alder og gode personlige forhold blev gjort ubetinget og udmålt i lyset af skærpelsen af strafniveauet, der kom til udtryk i U 2009.1410 H, for røverier begået i private hjem. I formildende retning lagde retten vægt på, at de tiltalte havde erkendt alle forhold. T1 blev endvidere udvist betinget.

- **Dom 6 – Retten i Glostrups dom af 23. september 2009**
- **Fængsel i 4 år og 6 måneder samt betinget udvisning (T1) og 3 år og 6 måneder (T2)**

T1, der var 15 år, og T2, der var 17 år, blev ved nævningeting dømt for at have begået tre røverier i private hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, der for T1's vedkommende blev henført under straffelovens § 288, stk. 2, om røveri af særlig grov beskaffenhed. De tiltalte var i det første forhold (forhold 13) trængt ind hos F1 – født i 1935 – hvor de under trusler om vold fratog hende en pung indeholdende 1.800 kr. I det andet forhold (forhold 14) var de tiltalte trængt ind hos F2 – født i 1933 – hvor de under trusler om vold fratog hende en pung indeholdende 800 kr., ligesom en af de tiltalte fastholdt F2 i en lænestol og holdt hende for øjnene, mens den anden tiltalte tog pungen. I det sidste forhold (forhold 16) var de tiltalte trængt ind hos F3 – født i 1938 – hvorefter den ene tiltalte skubbede F3 omkuld og fastholdt hende, ligesom han tog halsgreb på hende, imens den anden tiltalte gennemrodede forurettedes hjem, hvorved de fratog F3 en pung indeholdende ca. 300 kr. T1 og T2 blev endvidere dømt for i forening at have begået røveri mod en buschauffør, jf. § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 245, stk. 1, (grov vold) samt § 119, stk. 1, (vold mod tjenestemand i funktion) (forhold 9).

Derudover blev T1 dømt for yderligere et forsøg på hjemmerøveri mod F2 – født i 1933 – (forhold 10), ved i forening med en ukendt medgerningsmand under trussel om vold at have forsøgt at trænge ind i forurettedes hjem, hvilket mislykkedes, samt for 2 røverier og et forsøg herpå begået på gaden (forhold 3, 6 og 8). Endvidere blev T1 dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, § 121 samt § 124 om bl.a. vold mod tjenestemand i funktion samt unddragelse af strafforfølgning. T2 blev desuden dømt for forsøg på røveri mod et supermarked (forhold 2) samt vold efter § 244 (forhold 7).

Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år og 6 måneder. Under henvisning til karakteren og antallet af de røverier, som T1 blev fundet skyldig i, fandt retten, at forholdene for T1's vedkommende samlet skulle henføres under straffelovens § 288, stk. 2. Retten lagde ved udmålingen af straffen i skærpende retning vægt på, at der var tale om 3 hjemmerøverier og et forsøg herpå mod ældre mennesker – i et tilfælde således, at der blev begået hjemmerøveri mod den samme person to gange – og vedrørende forhold 9, at der her var tale om et røveri mod en buschauffør under anvendelse af grov vold med betydelige følger. Hertil kom to gaderøverier samt et forsøg herpå. Røverierne blev begået i forening med andre. Retten lagde også vægt på anvendelsen af straffelovens § 288, stk. 2. I formildende retning lagde retten vægt på, at der bortset fra røveriet mod buschaufføren kun havde været anvendt ringere vold, samt T1's unge alder. T1 blev endvidere udvist betinget med en prøvetid på 2 år. Retten udmålte straffen for T2 til fængsel i 3 år og 6 måneder. Retten lagde ved udmålingen af straffen for T2 i skærpende retning vægt på, at der havde været tale om tre hjemmerøverier mod ældre mennesker samt grovheden i forhold 9. Hertil kom et forsøg på butiksrøveri under medbringelse og forevisning af kniv. Røverierne blev begået i forening med andre. I formildende retning lagde retten vægt på, at der bortset fra røveriet mod buschaufføren kun havde været anvendt ringere vold samt tiltaltes unge alder.

- **Dom 7 – Retten i Roskildes dom af 26. november 2009 (T1, T2 og T3) og Østre Landsrets dom af 5. maj 2010 (T4)**
- **Fængsel i 4 år og udvist for bestandigt (T1), 4 år og 6 måneder (T2), 3 år (T3) og 3 år og 6 måneder og udvist for bestandigt (T4)**

T1, der var 26 år og tidligere straffet for vold og røveri, T2, der var 41 år og tidligere straffet for røveri, T3, der var 33 år og tidligere straffet for vold, og T4, der var 31 år, blev ved nævningeting dømt for røveri af særlig farlig karakter efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, dog for T3's vedkommende kun efter § 288, stk. 1, nr. 1, (forhold 1) ved i forening og efter forudgående aftale om natten iført maskering og bevæbnet med oversavede haglgeværer og knive at have tvunget F1 og F2 til at lukke sig ind på deres bopæl, hvorefter de tiltalte bandt de forurettedes ben og underarme sammen med gaffatape, ligesom de fik viklet gaffatape rundt om hovedet, så deres øjne var dækket, hvorefter de begge blev truet på livet med et oversavet jagtgevær, ligesom F1 blev slået i hovedet, imens de tiltalte gennemrodede bopælen og frarøvede de forurettede bl.a. smykker, kontanter, pelse, ure, en frimærkesamling, mobiltelefoner, spiritusflasker og en Mercedes personbil, til en samlet værdi af ikke under 550.000 kr. T1, T2 og T4 blev endvidere dømt for frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, stk. 1 (forhold 2), ved i forlængelse af røveriet at have bundet F1 og F2 sammen og til et møbel, hvorefter de blev låst inde på deres badeværelse og var berøvet friheden i mere end 2 timer. Retten lagde til grund, at T3 var chauffør for de øvrige tiltalte til og fra gerningsstedet og dermed havde indset og accepteret, at der ville blive begået røveri mod de forurettede på deres privatbolig, herunder at der ville blive tale om at true og udøve vold mod de forurettede for at få disse til at udlevere værdier. Retten lagde dog til grund, at T3's forsæt med sikkerhed rakte til overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, men ikke til § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år, for T2 til fængsel i 4 år og 6 måneder, for T3 til fængsel i 3 år og for T4 til fængsel i 4 år. Byretten lagde ved strafudmålingen for T1, T2, og T4 vægt på karakteren af forhold 1 og 2, herunder grovheden i forhold 1, samt de tiltaltes roller, og den tidsmæssige udstrækning af forhold 2. Endvidere lagde retten for T1 og T2's vedkommende vægt på deres forstraffe. Derudover blev T1 og T4 udvist for bestandigt. Byrettens dom blev af T4 anket til landsretten med påstand om frifindelse. Landsretten nedsatte straffen for T4 til fængsel i 3 år og 6 måneder.

- **Dom 8 – Retten i Hernings dom af 27. januar 2010**
- **Fængsel i 4 år og 3 måneder (fællesstraf) (T1), 3 år og 9 måneder (fællesstraf) (T2), 2 år og 6 måneder (fællesstraf) (T3) og 2 år og 6 måneder (T4)**

T1, der var 19 år, T2, der var 20 år, T3, der var 18 år, og T4, der var 20 år, alle tidligere straffet, T1 bl.a. for røveri, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående planlægning at være trængt ind om natten hos de forurettede, hvor de tiltalte maskerede og bevæbnet med kniv og køller ruskede i F1 og under trussel med kniv tiltvang sig adgang til kontor og pengeskab, hvorfra de tog ca. 16.000 kr., ligesom de gennemrodede huset og tog yderligere 1.000 kr. og tre mobiltelefoner. T1 blev endvidere dømt for et mindre forhold af hæleri. T2 blev endvidere dømt for et indbrudstyveri til en værdi af ca. 15.000 kr. T3 blev endvidere dømt for mindre forhold af hæleri, overtrædelse af våbenloven med hensyn til en enhåndsbetjent foldekniv og en totenschlæger samt overtrædelse af lov om euforiserende stoffer i forening med T4 med hensyn til 30 gram amfetamin og 600 gram hash. T4 blev derudover tillige dømt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer med hensyn til 800 gram hash og et mindre hæleriforhold efter straffelovens § 290, stk.1. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år og 3 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 1 år og 6 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 3 år og 9 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 1 år fra en tidligere delvist betinget dom. For T3 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 2 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Straffen for T4 blev udmålt til fængsel i 2 år og 6 måneder. Retten lagde ved strafudmålingen på den ene side vægt på navnlig røveriets alvorlige karakter og på den anden side, at der ikke i forbindelse med røveriet blev udøvet vold.

- **Dom 9 – Retten i Hjørrings dom af 23. juni 2010**
- **Fængsel i 4 år (tillægs- og fællesstraf) (T1), 3 år, heraf 2 år og 6 måneder betinget (T2), 2 år, heraf 1 år og 6 måneder betinget (T3), 2 år, heraf 1 år og 6 måneder betinget (fællesstraf) (T4), og 2 år og 2 måneder (tillægsstraf) (T5)**

T1, der var 17 år og tidligere straffet for bl.a. vold, røveri og tyveri, T2, der var 17 år og tidligere straffet for hæleri, T3, der var 17 år, T4, der var 17 år og tidligere straffet for vold, og T5, der var 18 år og tidligere straffet for bl.a. vold og tyveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved om aftenen i forening og efter fælles forudgående aftale at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de tiltalte iført maskering og under trussel med knive samt ved vold fratog de forurettede et fjernsyn, en playstation samt et mindre kontantbeløb, idet de tiltalte slog og sparkede F1, F2 og F3 flere gange på kroppen og i ansigtet. T1 blev endvidere dømt for vidnetrusler, ulovlig tvang samt et yderligere forhold vedrørende gaderøveri. T2 blev endvidere dømt for 17 indbrud samt hæleri. T3 blev endvidere dømt for overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. T4 blev endvidere dømt for brugstyveri og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer, og T5 blev endvidere dømt for brugstyveri, hæleri, indbrud samt overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år, der var en fællesstraf med den betingede straf på 4 måneder fra en tidligere delvist betinget dom, samt en tillægsstraf. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 3 år, hvoraf 2 år og 6 måneder blev gjort betinget. Straffen for T3 blev udmålt til fængsel i 2 år, hvoraf 1 år og 6 måneder blev gjort betinget. Straffen for T4 blev udmålt til fængsel i 2 år, hvoraf 1 år og 6 måneder blev gjort betinget, der var en fællesstraf med 50 dage fra en tidligere betinget dom. Straffen for T5 blev udmålt til fængsel i 2 år og 2 måneder, der til dels var en tillægsstraf. Retten lagde ved udmålingen af straffen i skærpende retning vægt på, at der var tale om et hjemmerøveri udøvet af 5 i forening, hvoraf 4 var maskerede, og hvorunder der blev truet med knive og udøvet vold mod flere sagesløse personer, herunder grov vold mod en af de forurettede. Som formildende omstændigheder lagde retten vægt på de tiltaltes unge alder og på de begrænsede skader og fandt det på den baggrund forsvarligt at gøre straffene for T2, T3 og T4 delvist betinget uanset T2's og T4's forstraffe.

- **Dom 10 – Retten i Glostrups dom af 9. februar 2010**
- **Fængsel i 3 år og 6 måneder og udvist for bestandigt (T1) og 4 år (T2)**

T1, der var 29 år, og T2, der var 44 år, begge tidligere straffet for berigelseskriminalitet, herunder røveri, blev ved nævningeting dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale under foregivelse af at skulle måle vandtryk at have fået adgang til de forurettedes villa, hvor de tiltalte under trussel med en skarpladt pistol og under udøvelse af vold i form af ét slag i baghovedet og ét spark i maven på F1 og adskillige spark og slag på F2 fratog de forurettede ca. 35.000 kr., smykker og kassetten til videoovervågningen. Under røveriet blev pistolen endvidere flere gange stukket helt op i hovedet på F2, ligesom begge forurettede blev bagbundet med strips. Det blev lagt til grund, at særligt T1 under hele forløbet havde opført sig meget aggressivt, og at de tiltalte målrettet havde gået efter penge, videoovervågning, pengeskab og våbenskab, som det på baggrund af deres handlinger måtte lægges til grund, at de havde et klart forhåndskendskab til. T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved i umiddelbar forlængelse af røveriet at have truet en tjenestegørende politiassistent med den skarpladte pistol. Begge tiltalte blev tillige dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, ved at have været i besiddelse af den skarpladte pistol. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 3 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 4 år. T1 blev endvidere udvist af Danmark for bestandig. Vedrørende strafudmålingen udtalte retten, at et hjemmerøveri som udgangspunkt bør medføre en straf på fængsel i 2 år og 6 måneder til 3 år. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at der i det foreliggende tilfælde forelå skærpende omstændigheder i form af forudgående planlægning, flere gerningsmænd, voldsanvendelse, bagbinding med strips og trussel med skarpladt skydevåben, ligesom begge tiltalte tidligere var dømt for ligeartet kriminalitet. På den anden side lagde retten vægt på, at der kun var udøvet relativt beskeden vold, der ikke havde medført skader. Vedrørende T2 fandt retten, at en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, som i det foreliggende tilfælde, bør medføre en betydelig straf.

- **Dom 11 – Østre Landsrets dom af 18. juni 2010**
- **Fængsel i 3 år og 9 måneder**

T, der var 32 år og adskillige gange tidligere straffet for røveri og vold, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, samt overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder ved efter nøje planlægning og forberedelse at være trængt ind i forurettedes hjem og under vedvarende trussel med en pistol at have tvunget forurettede til at udlevere kontanter, mobiltelefon, fastnettelefon samt sin Mercedes personbil, ligesom T rørte forurettedes ansigt med pistolen. T blev endvidere dømt for tyveri og overtrædelse af færdselsloven. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 3 år og 9 måneder. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på røveriforholdets grovhed, at T adskillige gange tidligere var straffet for ligeartet kriminalitet, og at forholdet blev begået, mens T var undveget under afsoning af en dom for ligeartet kriminalitet. Landsretten stadfæstede dommen under henvisning til, at røveriet blev begået ved indtrængen i privat hjem og under anvendelse af pistol, ligesom T tidligere var straffet adskillige gange for ligeartet kriminalitet. Endvidere lagde retten vægt på overtrædelsen af straffelovens § 192 a.

- **Dom 12 – Vestre Landsrets dom af 25. februar 2010**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf) (T1), 2 år og 6 måneder (tillægsstraf) (T2), 2 år og 6 måneder (T3), 3 år og 6 måneder (fællesstraf) (T4) og 2 år (T5)**

T1, der var 24 år og tidligere straffet for vold, T2, der var 24 år og tidligere straffet for grov narkokriminalitet efter straffelovens § 191 og ulovlig våbenbesiddelse, T3, der var 24 år, T4, der var 23 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet og ulovlig våbenbesiddelse, og T5, der var 25 år og tidligere straffet for tyveri, blev alle dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved om natten i forening og efter fælles forudgående aftale at være trængt ind i de forurettedes lejlighed, hvor T3 slog F1 med knytnæveslag, så F1 faldt om, ligesom T4 truede F1 og F2 med en pistol, herunder ved at stikke pistolen ind i munden på F1. Under røveriet blev de forurettede frataget computere, fladskærmsfjernsyn, smykker, tasker og værktøj til en samlet værdi af 105.564 kr. T5 blev frifundet for den del af tiltalen, der

vedrørte trusler med pistol. T1 blev tillige dømt for brugstyveri samt overtrædelse af bekendtgørelserne om euforiserende stoffer og våben. T2 blev tillige dømt for 2 forhold vedrørende vold efter straffelovens § 244 samt overtrædelse af restaurationsloven og bekendtgørelse om euforiserende stoffer. T3 blev tillige dømt for hæleri. T4 blev tillige dømt for tyveri, hærværk, 2 forhold vedrørende vold efter straffelovens § 244 samt overtrædelse af restaurationsloven, bekendtgørelsen om euforiserende stoffer, fyrværkeriloven, færdselsloven og våbenloven ved at have været i besiddelse af en skarpladt oversavet pumpgun. T5 blev tillige dømt for ulovlig våbenbesiddelse samt besiddelse af ulovlige piller. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 3 år samt en tillægsbøde, der var en fællesstraf med 42 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 3 år og 3 måneder, for T3 til fængsel i 3 år, for T4 til fængsel i 3 år og 9 måneder samt en tillægsbøde, der var en fællesstraf med 6 måneder fra en tidligere betinget dom, og for T5 til fængsel i 2 år. Byretten lagde ved udmålingen af straffen vægt på karakteren af hjemmerøveriet, herunder den omstændighed, at røveriet blev begået af fem tiltalte i forening ved efter forudgående aftale om natten at trænge ind hos to forurettede, som de tiltalte i hovedsagen intet forudgående kendskab havde til. Retten lagde endvidere vægt på værdien af de tilegnede effekter samt karakteren af truslerne og den enkeltes deltagelse. Landsretten nedsatte straffen for T1 til en fællesstraf på 2 år og 6 måneder, for T2 til fængsel i 2 år og 6 måneder, til dels som en tillægsstraf, for T3 til fængsel i 2 år og 6 måneder, og for T4 til en fællesstraf på fængsel i 3 år og 6 måneder samt en tillægsbøde på 5.000 kr. Landsretten bemærkede, at ved fastsættelsen af straffen for T3 og T4 havde retten i skærpende retning lagt vægt på deres roller i røveriet, ligesom retten tillige for T4's vedkommende lagde vægt på forholdet vedrørende besiddelse af en pumpgun. Straffen for T5 blev stadfæstet.

- **Dom 13 – Retten i Hjørrings dom af 15. september 2009**
- **Fængsel i 3 år (fællesstraf) (T1) og 2 år og 9 måneder (T2)**

T1, der var 21 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, og T2, der var 42 år, blev dømt for røveri begået i privat hjem og grov vold efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, (vold i gentagelsestilfælde) for så vidt angik T1, ved i forening at have sparket døren ind hos forurettede, hvor de under udøvelse af vold mod forurettede i form af knytnæveslag og spark mod hovedet og kroppen samt ved knusning af en vinflaske i hovedet fratog forurettede en tegnebog med ca. 2.000 kr. samt et fladskærms-tv. T1 blev endvidere dømt for spirituskørsel. Retten udmålte straffen for T1 under hensyn til tiltaltes forstraffe for vold til fængsel i 3 år, der var en fællesstraf med 35 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 2 år og 9 måneder. Retten lagde ved fastsættelsen af straffen vægt på, at røveriet blev begået om natten af to gerningsmænd i forurettedes hjem, og at forurettede herunder blev udsat for vold, efter det oplyste dog over en relativt begrænset periode.

- **Dom 14 – Østre Landsrets dom af 19. april 2009**
- **Fængsel i 3 år (fællesstraf)**

T, der var 20 år og tidligere straffet for bl.a. røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med en ukendt medgerningsmænd at være trængt ind i F1's lejlighed og tildelt F2 et spark i ansigtet samt knytnæveslag på kroppen, ligesom F1 blev fastholdt og tildelt knytnæveslag i ansigtet, hvorefter T fratog F1 og F2 900 kr. i kontanter. T blev endvidere dømt for at have truet F1, jf. straffelovens § 123, samt for forsøg på tyveri. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 2 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med 244 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Retten lagde ved fastsættelsen af straffen vægt på, at der var tale om hjemmerøveri, idet T og en medgerningsmand var trængt ind i forurettedes lejlighed, der var placeret i et bosted for personer, der var svækkede pga. misbrugsproblemer. Landsretten forhøjede straffen for T til en fællesstraf på fængsel i 3 år under henvisning til tiltaltes forstraffe og de af byretten i øvrigt anførte grunde.

- **Dom 15 – Østre Landsrets dom af 12. august 2009**

- **Fængsel i 2 år og 3 måneder samt betinget udvisning (T1) og 3 år (T2)**

T1 og T2, der begge var 19 år og ikke tidligere straffet, blev dømt for et røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de under trussel med en medbragt plastisk attrappistol og ved anvendelse af vold i form af bl.a. knytnæveslag samt trussel med kniv fratog forurettede kontanter, computerudstyr, fladskærms-tv mv., ligesom de tvang ham til at udlevere sit hævekort og koden hertil, ligesom forurettede fik trukket en plasticpose over hovedet og blev bundet to gange. T2 blev endvidere dømt for røveri i en spillehal og T1 for medvirken hertil. Derudover blev T1 dømt for hæleri, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer samt som varetægtsfængslet i sin celle uberettiget at have været i besiddelse af en mobiltelefon. T2 blev endvidere dømt for to forhold af tyveri samt et forhold af brugstyveri. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år samt betinget udvisning og til fængsel i 2 år og 6 måneder for T2. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 3 måneder samt betinget udvisning og for T2 til fængsel i 3 år. Landsretten lagde ved udmålingen af straffen for T2 vægt på, at denne måtte anses som initiativtager til og hovedmanden i udførelsen af de to røverier.

- **Dom 16 – Østre Landsrets dom af 23. juni 2010**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (T1), 2 år og 6 måneder (T2) og 2 år og 9 måneder (T3)**

T1, der var 22 år og tidligere straffet for bl.a. berigelseskriminalitet, T2, der var 19 år, og T3, der var 25 år og tidligere straffet for overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer samt våbenbekendtgørelsen, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved om aftenen i forening og efter fælles forudgående aftale og planlægning at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor T1 sprøjtede tåregas i ansigtet på flere af husets beboere, ligesom T2 truede husets beboere med et oversavet jagtgevær samt sparkede til en af de forurettede, i den hensigt at frarøve de forurettede værdier, hvilket mislykkedes, idet en af husets beboere flygtede, hvorefter de tiltalte flygtede fra stedet. T1 og T2 blev endvidere dømt for besiddelse af det nævnte oversavede jagtgevær. Derudover blev T1 dømt for hæleri og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer, og T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 1, om falsk anklage og færdselsloven. T3 blev endvidere dømt for besiddelse af ulovlige dopingmidler. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 2 år og 3 måneder, og for T3 til fængsel i 1 år og 9 måneder. Retten lagde ved udmålingen af straffen for T1 og T2 vægt på, at der var tale om et forsøg på hjemmerøveri begået af flere i forening og efter en vis planlægning under trusler med gevær og anvendelse af tåregasspray. Derudover lagde retten vægt på besiddelsen af et oversavet jagtgevær. Som formildende omstændighed lagde retten vægt på, at T1 ikke for nyligt var straffet af reel betydning for sagen, samt at T2 var ustraffet med gode personlige forhold. Ved udmålingen af straffen for T3 lagde retten vægt på hans rolle under røveriet, herunder at han havde deltaget i planlægningen af røveriet. Landsretten forhøjede straffen for T1 og T2 til fængsel i 2 år og 6 måneder og for T3 til fængsel i 2 år og 9 måneder. Landsretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at der var tale om et forsøg på røveri i et privat hjem af flere i forening efter forudgående planlægning og under trusler med et oversavet jagtgevær og anvendelse af vold, herunder en tåregasspray. For så vidt angår T3 lagde retten endvidere vægt på hans rolle som anstifter.

- **Dom 17 – Retten i Roskildes dom af 5. maj 2009 (T3) og Østre Landsrets dom af 10. september 2009 (T1 og T2)**
- **Fængsel i 2 år og 9 måneder (T1), 2 år og 6 måneder (T2) og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a (T3)**

T1, der var 16 år og tidligere straffet for personfarlig- og berigelseskriminalitet, T2, der var 17 år og tidligere straffet for røveri og T3, der var 15 år og tidligere straffet med en betinget dom for vold og brugstyveri af bil, blev dømt for røveri, til dels forsøg herpå, begået i privat hjem samt tyveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21 (forhold 2) og § 276 (forhold 3), ved i forening og efter forudgående aftale og under trussel med kniv og splatterpistol at have fået forurettede til at udlevere pung

indeholdende 30 kr., hævekort med tilhørende kode, to mobiltelefoner og en pakke cigaretter, ligesom de tiltalte forsøgte at få forurettede til at udlevere sine bilnøgler, hvilket mislykkedes, da hun ingen bil havde. De tiltalte hævede efterfølgende 2.400 kr. fra forurettedes hævekort (forhold 3). De tiltalte blev endvidere dømt for forsøg på ulovlig tvang og brugstyveri af en bil efter straffelovens § 260, nr. 1, og § 293 a, jf. § 21 (forhold 1), begået umiddelbart før røveriet. De tiltalte havde her bl.a. under trussel med en hardballpistol forsøgt at få føreren af en bil, der holdt for rødt lys, til at stige ud, så de tiltalte kunne gøre uberettiget brug af bilen, hvilket mislykkedes, da dørene var låst, og det lykkedes føreren at køre fra stedet. T1 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, ved at være flygtet under varetægtsfængslingen. T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af våbenloven ved at have besiddet en kniv. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 3 måneder og for T2 til fængsel i 2 år og lagde herunder vægt på særligt karakteren af forhold 1 og 2, herunder de tiltaltes rollefordeling i disse forhold, deres forstraffe for ligeartet kriminalitet og deres unge alder. T3 blev idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a med tilsyn i 2 år og undergivelse af socialpædagogisk behandling samt indtil 4 måneders anbringelse på en sikret afdeling på en døgninstitution og herefter indtil 14 måneders anbringelse på en døgninstitution. Retten lagde herved vægt på T3's unge alder og hans personlige forhold. Anklagemyndigheden ankede dommen for så vidt angår T1 og T2 til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 9 måneder og for T2 til fængsel i 2 år og 6 måneder. Fire voterende dommere udtalte, at der ved straffastsættelsen – ud over det i dommen anførte – særlig var lagt vægt på, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, jf. U 2009.1410 H, og under hensyn hertil blev straffen forhøjet. To voterende dommere stemte for stadfæstelse.

- **Dom 18 – Vestre Landsrets dom af 21. oktober 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (T1) og 2 år og 9 måneder (T2)**

T1, der var 19 år og tidligere straffet for vold og vidnetrusler, og T2, der var 19 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 (forhold 3), ved i forening med to yderligere medgerningsmænd om natten at have sparket døren ind til forurettedes lejlighed, hvor de under trussel med pistol fratog F en bærbar computer, diverse hævekort og nøgler samt 2.000 kr. i kontanter. T1 og T2 blev endvidere dømt for vold i forening med en yderligere gerningsmand (forhold 1). T1 blev derudover dømt for ulovlig våbenbesiddelse og besiddelse af hash (forhold 4 og 6), og T2 blev dømt for et yderligere voldsforhold (forhold 2) samt besiddelse af mobiltelefon i arresten (forhold 9). Byretten henførte den udøvede vold i både forhold 1 og forhold 2 under straffelovens § 245 om vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter, for T1's vedkommende jf. § 247, stk. 1, om vold i gentagelsestilfælde, og udmålte straffen for T1 til fængsel i 3 år og 3 måneder og for T2 til fængsel i 3 år og 6 måneder. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på karakteren og omfanget af den udøvede vold, og at røveriet blev begået om natten af flere i forening under indtrængen i privat hjem og under anvendelse af pistol. Landsretten fandt, at den udøvede vold i forhold 1 skulle henføres under straffelovens § 244, og på trods af røveriets grovhed nedsatte landsretten straffen for T1 til fængsel i 2 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 2 år og 9 måneder.

- **Dom 19 – Retten i Roskildes dom af 15. juli 2009 (T1 og T3) og Østre Landsrets dom af 29. oktober 2009 (T2)**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder, heraf 1 år og 2 måneder betinget (T1), 2 år og 9 måneder (T2), 1 år og 3 måneder, heraf 1 år betinget (T3), og 1 år og 6 måneder, heraf 1 år og 3 måneder betinget (T4)**

T1, der var 17 år, T2, der var 19 år og tidligere straffet for bl.a. røveri og vold mod tjenestemand, og T3 og T4, der begge var 15 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale at være trængt ind hos F, der var handicappet, og truet ham med en splatterpistol, hvorved de fratog ham 1.200 kr. i kontanter samt en mobiltelefon. T2 tildelte endvidere F et slag i hovedet med splatterpistolen samt flere knytnæveslag i ansigtet. T1 blev endvidere dømt for 4 tyveriforhold, T2

blev endvidere dømt for 9 tyveriforhold samt flugtforsøg fra en arrest, og T4 blev tillige dømt for bl.a. 4 indbrud. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år og 2 måneder blev gjort betinget. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 2 år og 3 måneder, der var en fællesstraf med 68 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Straffen for T3 blev udmålt til fængsel i 1 år og 3 måneder, hvoraf 1 år blev gjort betinget, og straffen for T4 blev udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år og 3 måneder blev gjort betinget. Retten bemærkede, at der var tale om et hjemmerøveri begået over for en handicappet mand, samt at et røveri af denne karakter havde alvorlige følger for den person, det var gået ud over, uagtet at de fysiske skader efter den voldsudøvelse, der fandt sted, var begrænsede. Retten fandt derfor, at der som et helt klart udgangspunkt var forskyldt en længerevarende ubetinget frihedsstraf for et forhold af denne karakter. Retten lagde ved udmålingen af straffen for T1, T3 og T4 dog vægt på deres unge alder, samt at de havde siddet varetægtsfængslet under sagen. Med hensyn til straffen for T2 lagde retten vægt på hans rolle under røveriet samt hans forstraffe. Anklagemyndigheden ankede straffen for T2 til landsretten, der forhøjede straffen til 2 år og 9 måneder. Landsretten bemærkede, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen. Landsretten lagde herefter vægt på karakteren af røveriet i øvrigt, samt at det var begået i forening med andre.

- **Dom 20 – Østre Landsrets dom af 16. december 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (T1) og 2 år (T2)**

T1, der var 32 år og tidligere straffet for vold, trusler, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer samt tyveri, og T2, der var 29 år og tidligere straffet for hæleri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale at have indfundet sig i forurettedes hjem, hvor de iført maskering og bevæbnet med en pistol fratog F1 og F2 smykker, tasker af mærket Gucci, punge af mærket Gucci og Louis Vuitton, et Rolex ur, kontanter mv. til en samlet værdi af ca. 100.000 kr., ligesom de tvang F1 og F2 til at lægge sig i en seng, hvor de bagbandt F1 og F2 med gaffatape, hvorefter de tvang dem til at lægge sig på gulvet i entreen, ligesom de under hele forløbet holdt dem under bevogtning og truede dem flere gange, mens de gennemrodede huset. T1 blev endvidere dømt for vidnetrusler over for F1 og F2 samt for overtrædelse af våbenloven. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 3 måneder og for T2 til fængsel i 1 år og 9 måneder. Byretten lagde som skærpende omstændighed vægt på, at hjemmerøveriet blev begået af flere i forening samt grovheden af sagens 3 forhold. Landsretten skærpede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 2 år. Landsretten lagde ved strafudmålingen vægt på de af byretten nævnte forhold, herunder at der var tale om et hjemmerøveri samt for T1's vedkommende, at denne tidligere var straffet for ligeartet kriminalitet.

- **Dom 21 – Retten i Århus dom af 26. maj 2010**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder (T1), 2 år og 6 måneder (fællesstraf) (T2) og 1 år og 6 måneder (fællesstraf) (T3)**

T1, der var 17 år, T2, der var 22 år og tidligere straffet for vold og berigelseskriminalitet, og T3, der var 17 år og tidligere straffet for vold, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter fælles forudgående aftale at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de væltede F omkuld og trykkede hans ansigt ned i gulvet, sad ovenpå ham og fastholdt ham bl.a. med et greb om nakken med det formål at aftvinge ham penge. Endvidere blev T1 og T2 dømt for i fælles forståelse at have sparket døren til soveværelset ind og tvunget F til at åbne pengeskabet, hvorefter T1 og T2 fikserede F. T1 blev derudover dømt for at have slået F i hovedet med en lampe, efter at F var blevet fikseret. T3 blev herudover tillige dømt for vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 2 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 20 dage fra en tidligere delvist betinget dom. Straffen for T3 blev udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 3 måneder og 14 dage fra en tidligere delvist betinget dom. Ved strafudmålingen lagde retten vægt på de tiltaltes

forskellige roller under røveriet, herunder at T1 havde deltaget i fastholdelsen og udøvelsen af vold mod F, og at T2 havde været initiativtager til røveriet samt hans fremtrædende rolle under røveriet. På trods af T1's og T3's alder på gerningstidspunktet samt gode personlige forhold fandt retten under henvisning til forholdets karakter ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

- **Dom 22 – Retten i Nykøbing F's dom af 4. januar 2010**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder**

T, der var 16 år, blev efter sin erkendelse dømt for to røverier begået i private hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 (forhold 4 og 6). Begge forhold blev begået i forening med medgerningsmand (G). I forhold 4 blev røveriet begået mod en 60-årig dame efter forudgående aftale og rekognoscering, hvor G bevæbnet med en hardball pistol skaffede sig adgang til F1's bopæl midt om natten, hvorefter G under trusler om at slå forurettede ihjel samt efterfølgende ved at udsætte forurettede for fuldbyrdet voldtægt tvang denne til at udlevere en taske indeholdende personlige papirer og pung med ca. 50 kr., ligesom G herefter under trusler med en kniv tvang forurettede med ud til en brugsstjålen bil, hvor T afventede. T og G kørte med forurettede i den hensigt at formå hende til at hæve penge i en kontantautomat, hvilket imidlertid mislykkedes, idet G kort efter vendte bilen og kørte tilbage til forurettedes bopæl for at finde yderligere værdier, mens T foretog bevogtning af forurettede, der imidlertid formåede at flygte fra stedet. I forhold 6, der blev begået kort tid efter forhold 4, indfandt G sig på F2's bopæl og under trusler med en attrappistol aftvang F2 400 kr. samt nøglen til hendes personbil, imens T bevæbnet med en kniv ventede udenfor. T blev endvidere dømt for to forhold af brugstyveri af bil efter straffelovens § 293 a, to forhold af indbrud begået i forening med G til en værdi af ca. 32.000 kr. samt overtrædelse af våbenloven ved i forbindelse med forhold 4 og 6 at have været i besiddelse af en låsbar foldekniv. Retten udmålte straffen for T til fængsel i 2 år og 6 måneder. Retten lagde ved strafudmålingen i skærpende retning vægt på, at der var tale om to hjemmerøverier begået af tiltalte og en medgerningsmand i forening, og at de var bevæbnede. I formildende retning lagde retten vægt på tiltaltes alder og hans mere underordnede rolle i forbindelse med hjemmerøverierne. Henset til karakteren og antallet af forhold fandt retten ikke, at der var grundlag for i stedet at idømme tiltalte en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a.

- **Dom 23 – Østre Landsrets dom af 8. oktober 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf) (T1) og 2 år og 2 måneder (T2)**

T1 og T2, der begge var 18 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, idet de i forening og efter forudgående aftale under anvendelse af vold over for forurettede i form af skub, slag med hammer i hovedet, knytnæveslag samt slag med genstand tvang forurettede til at fremfinde diverse værdigenstande, ligesom de bandt forurettede til en stol, hvorefter de tildelte ham adskillige knytnæveslag samt truede ham med kniv, hvorved de fratog forurettede diverse effekter til en anslået værdi af ca. 9.900 kr. T1 og T2 blev endvidere dømt for brugstyveri af en bil efter straffelovens § 293 a og T2 for 3 forhold af hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 9 måneder, der var en fællesstraf med 92 dage fra en tidligere prøveløsladelse, og for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf med 92 dage) og for T2 til fængsel i 2 år og 2 måneder. Ved straffastsættelsen lagde landsretten vægt på, at de tiltalte på gerningstidspunktet var fyldt 18 år, at de havde planlagt at begå indbrud hos forurettede, og at de tiltalte ændrede planen om indbrud til røveri, da de ved ankomsten til forurettedes bopæl fandt ud af, at han var hjemme. Landsretten lagde endvidere vægt på, at de tiltalte var maskerede, medbragte bl.a. en hammer, at de udøvede grov vold mod forurettede, herunder slag med hammer i hovedet, at forurettede blev bundet og var værgeløs, at de tiltalte først forlod gerningsstedet efter en lille times tid, og at forurettedes skader var forholdsvis begrænsede. Landsretten anførte også, at der ved fastsættelsen af straffen måtte tages hensyn til, at der i overensstemmelse med anklageskriftet alene var dømt for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr.

1. For T1 lagde landsretten tillige vægt på, at han var den mest aggressive ved røveriet, de øvrige pådømte forhold, hans tidligere kriminalitet, og at forholdene var begået i prøvetiden. For T2 lagde landsretten tillige vægt på de øvrige pådømte forhold, hans tidligere kriminalitet og det relativt hurtige recidiv, samt at T2 meldte sig selv til politiet.

- **Dom 24 – Retten i Holbæks dom af 23. november 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf)**

T, der var 22 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev efter sin erkendelse dømt for to forhold vedrørende forsøg på røveri i private hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21. Tiltalte havde i forening med en medgerningsmand om aftenen forsøgt at trænge ind og begå røveri hos F1, der var født i 1924, hvilket mislykkedes, da F1 nåede at smække døren i (forhold 1). Umiddelbart efter forhold 1 trængte tiltalte og medgerningsmanden ind hos F2 og F3, der var født henholdsvis 1931 og 1925, og under trussel med en kniv truede F2 og F3 til at udlevere penge, hvilket mislykkedes, da de forurettede sagde, at de ingen penge havde (forhold 2). Tiltalte blev endvidere dømt for brugstyveri af en bil efter straffelovens § 293 a og kørsel i frakendelsestiden. Retten udmålte straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med 4 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Ved strafudmålingen lagde retten i skærpende retning vægt på, at forholdene var begået i forening med en anden mod ofre, som var nøje udvalgt på grund af deres formodede manglende evne til at gøre modstand, samt at tiltalte kort forinden var dømt for berigelseskriminalitet og brugstyveri af bil. I formildende retning lagde retten vægt på, at der ikke var udøvet fysisk vold mod nogen af ofrene, at tiltalte i forhold 1 ikke nåede at komme inden for døren, og at tiltalte i forhold 2 efter sin forklaring holdt kniven i nogen afstand fra forurettede.

- **Dom 25 – Retten i Aalborgs dom af 5. februar 2010**
- **Fængsel i 2 år (T1), 1 år og 6 måneder (T2) og 2 år og 3 måneder (T3)**

T1, der var 23 år og tidligere straffet for bl.a. berigelseskriminalitet, T2, der var 32 år og tidligere straffet for vold, og T3, der var 28 år og tidligere straffet for bl.a. berigelseskriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de tiltalte tildelte forurettede flere knytnæveslag og spark i hovedet og på kroppen, hvorved de fratog forurettede flere effekter, herunder en mobiltelefon, en forstærker og nogle højtalere. T1 blev endvidere dømt for vold, tyveri, brugstyveri samt overtrædelse af færdselsloven. T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, ligesom T3 tillige blev dømt for vold samt flere tyveriforhold og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år, for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder og for T3 til fængsel i 2 år og 3 måneder.

- **Dom 26 – Retten i Odenses dom af 23. november 2009**
- **Fængsel i 2 år (T1) og 2 år (fællesstraf) (T2)**

T1, der var 18 år, og T2, der var 17 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, (forhold 1) og grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1, og for så vidt angår T2, jf. § 247, stk. 1, (vold i gentagelsestilfælde) (forhold 2) ved i forening og efter forudgående aftale og planlægning om natten iført maskering og medbringende hver sin kniv at være trængt ind hos forurettede, som de formodede lå inde med et større kontantbeløb. De tiltalte skubbede forurettede omkuld og holdt ham nede, ligesom T1 skar forurettede overfladisk i hånden og i ansigtet med kniv. De tiltalte truede endvidere fire øvrige tilstedeværende personer med kniv og forlangte penge og mobiltelefoner udleveret, ligesom de tiltalte tilegnede sig forurettedes bærbare computer, mobiltelefon og 200 kr. T1 blev endvidere dømt for i arresthus uberettiget at have besiddet og anvendt en mobiltelefon, jf. straffelovens § 124, stk. 4. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og for T2 til fængsel i 2 år, der var en fællesstraf med 6 måneder fra en betinget dom. Retten lagde for begge de tiltaltes vedkommende vægt på den grove karakter af forhold 1, der var planlagt og begået under anvendelse af knive i forurettedes hjem, og hvorunder yderligere fire personer blev

forurettede. For så vidt angår T1 lagde retten endvidere vægt på, at det var ham, der snittede forurettede med kniv. For så vidt angår T2 lagde retten vægt på, at han havde begået personfarlig kriminalitet i prøvetiden for en betinget dom for lignende kriminalitet, men at T2 på den anden side var under 18 år på gerningstidspunktet og havde aflagt tilståelse og forklaret om medgerningsmanden, hvilket havde medvirket til sagens opklaring. Retten fandt efter karakteren af røveriet ikke grundlag for at gøre straffen for nogen af de tiltalte helt eller delvist betingede.

- **Dom 27 – Vestre Landsrets dom af 7. juni 2010**
- **Fængsel i 1 år og 10 måneder (fællesstraf og tillægsstraf) (T1) og 2 år, heraf 1 år og 6 måneder betinget (T2)**

T1, der var 17 år og tidligere straffet for bl.a. vold mod tjenestemand, og T2, der var 17 år, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved i forening og efter fælles forudgående aftale at være trængt ind i F1's og F2's lejlighed, hvorefter T1, der var maskeret, skubbede flere gange til F1 og under trussel med pistol og patroner forsøgte at få F1 og F2 til at udlevere hash, penge og værdigenstande i øvrigt, hvilket imidlertid mislykkedes. T1 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 124 om unddragelse af strafforfølgning samt bekendtgørelsen om euforiserende stoffer, og T2 blev tillige dømt for at have medvirket ved et andet røveri mod et supermarked ved at have ventet i flugtbilen under selve røveriet. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 2 måneder, der var en fællesstraf med 20 dage fra en tidligere betinget dom. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 2 år, hvoraf de 6 måneder af straffen skulle afsones, mens de resterende 1 år og 6 måneder blev gjort betinget. Retten lagde ved udmålingen af straffen for T1 på den ene side vægt på T1's rolle under røveriet samt hans forstraffe og på den anden side på T1's alder på gerningstidspunktet. Med hensyn til straffen for T2 lagde retten vægt på hans alder, at T2 ikke var tidligere straffet, samt at hans rolle under røverierne havde været mindre fremtrædende. Landsretten nedsatte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 10 måneder og fastsatte den tillige som en tillægsstraf til en tidligere dom, hvor T1 var blevet idømt en bøde. Landsretten lagde ved udmålingen vægt på T1's alder på gerningstidspunktet, at der alene havde været tale om forsøg på røveri, samt at der ikke blev udøvet vold. Straffen for T2 blev stadfæstet.

- **Dom 28 – Retten i Svendborgs dom af 30. november 2009**
- **Fængsel i 2 år (T1) og foranstaltningsdom (T2)**

T1, der var 23 år og gentagne gange straffet for berigelseskriminalitet, og T2, der var 21 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet og berigelseskriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved at være trængt ind hos den 87-årige forurettede og under trusler, herunder med en ukendt genstand, at have formået forurettede til at udlevere pung med 500 kr., hævekort og nøgler til forurettedes bil. De blev endvidere dømt for forsøg på brugstyveri af forurettedes bil efter straffelovens § 293 a, jf. § 21. T1 blev endvidere dømt for flere andre forhold af brugstyveri af bil og forsøg herpå samt overtrædelse af færdselsloven, herunder for spirituskørsel. Det blev efter mentalerklæring indhentet for T2 lagt til grund, at han var sindssyg. T2 blev derfor idømt en foranstaltningsdom, jf. straffelovens § 68. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år, der til dels var en tillægsstraf til en tidligere idømt bøde. Byretten lagde ved strafudmålingen på den ene side vægt på, at der var tale om et røveri begået af flere i forening over for et svagt offer i dennes hjem, og lagde på den anden side vægt på den ringe vold, der var udøvet i forbindelse med røveriet.

- **Dom 29 – Retten i Hjørrings dom af 19. januar 2010**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder**

T, der var 22 år og tidligere straffet for tyveri, blev efter sin erkendelse dømt for forsøg på røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved om natten med en stjålet nøgle at have skaffet sig adgang til forurettedes ældrebolig, hvor tiltalte iført maskering flere gange pegede på forurettede med en softgun og udtalte, at han skulle have penge, hvilket mislykkedes, da forurettede ingen penge havde. T blev endvidere dømt for tre forhold af indbrud og to forsøg herpå samt fire indbrud i

biler, jf. straffelovens § 276, til dels jf. § 21. Derudover blev T dømt for brugstyveri af en knallert efter straffelovens § 293, stk. 1. Retten udmålte straffen for T til fængsel i 1 år og 6 måneder. Retten lagde ved strafudmålingen navnlig vægt på karakteren af røveriforsøget, herunder at forholdet blev begået mod en ældre dame, men også at der alene var tale om forsøg, og at tiltalte ikke ud over sin fremtoning optrådte voldsomt.

- **Dom 30 – Østre Landsrets dom af 1. juli 2009**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder, heraf 1 år betinget**

T, der var 17 år og tidligere straffet for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med ukendt medgerningsmand at være trængt ind hos forurettede og under trussel om vold at have frataget forurettede 2000 kr., en mobiltelefon samt et dankort med rette pinkode, idet T trak op i trøjen og gav udtryk for, at han var bevæbnet. T blev endvidere dømt for forsøg på tyveri. Byretten udmålte straffen til fængsel i 10 måneder, hvoraf de 4 måneder blev gjort betinget. Retten lagde ved udmålingen af straffen som skærpende omstændighed vægt på forholdets grovhed, idet der var tale om et hjemmerøveri begået af flere i forening hos et offer, gerningsmændene ikke kendte i forvejen. På den anden side lagde retten som formildende omstændighed vægt på, at T ikke tidligere var straffet af relevans samt tiltaltes unge alder. Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år blev gjort betinget. Landsretten lagde ved strafudmålingen ligesom byretten på den ene side i skærpende retning vægt på, at T blev fundet skyldig i hjemmerøveri, hvor han i forening med en medgerningsmand trængte ind i et privat hjem hos en ukendt person. På den anden side lagde landsretten vægt på tiltaltes unge alder, at tiltalte ikke tidligere var straffet af betydning for sagen, samt at der ikke blev udøvet vold mod F.

- **Dom 31 – Vestre Landsrets dom af 29. april 2010**
- **Fængsel i 1 år og 3 måneder (tillægsstraf) (T1) og 1 år og 6 måneder (T2)**

T1, der var 20 år og tidligere straffet for bl.a. vold og tyveri, og T2, der var 18 år og tidligere straffet for tyveri, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved i forening med flere gerningsmænd om natten at være trængt ind i forurettedes lejlighed, hvor der blev grebet fat i F, ligesom T2 sparkede F på benene, hvorefter de tiltalte gennemsøgte lejligheden for effekter af værdi, hvilket dog blev afbrudt, da en nabo kom til stede, hvorefter de tiltalte undløb. T2 blev tillige dømt for brugstyveri samt 5 forhold vedrørende tyveri og forsøg herpå. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 1 år og 3 måneder, for T1's vedkommende som en tillægsstraf. Byretten lagde ved udmålingen af straffen vægt på, at der var tale om et hjemmerøveri begået midt om natten af flere i forening. Som formildende omstændighed lagde retten vægt på, at røveriet ikke var planlagt, at det ikke var de tiltalte, der havde fået ideen til røveriet, og at det hele gik meget hurtigt. Endvidere lagde byretten vægt på T2's unge alder. Landsretten forhøjede straffen for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder.

- **Dom 32 – Østre Landsrets dom af 20. oktober 2009 (T1), Retten i Svendborgs dom af 6. januar 2010 (T2) og Østre Landsrets dom af 5. maj 2010 (T3)**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder (T1), 10 måneder betinget (T2) og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a (T3)**

T1, der var 19 år og tidligere straffet for trusler og berigelseskriminalitet, T2, der var 15 år, og T3, der var 16 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev dømt for røveri og til dels forsøg herpå begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, til dels jf. § 21. Det blev lagt til grund, at de tiltalte sammen med to andre personer bevægede sig rundt i området med det formål at fravende midler fra ældre eller svagelige beboere. Gennem et vindue konstaterede de tiltalte, at forurettede var hjemme, hvorefter de bankede på. Da forurettede åbnede døren, gik de tiltalte ind, hvor de ledte efter penge. Forurettede blev slået én gang på munden af enten T1 eller T3, ligesom T3 smed en fjernbetjening i hovedet på forurettede, hvorefter de fratog forurettede en pakke cigaretter. Sagen mod T1 blev udskilt og afgjort først. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder og lagde i skærpende

retning vægt på forholdets karakter og omstændighederne, hvorunder røveriet blev begået, herunder at det var begået af flere i forening i et privat hjem, selv om de tiltalte på forhånd vidste, at der var nogen hjemme, og at det blev begået over for en person, som gerningsmændene ikke havde personlige relationer til. Byretten lagde endvidere i skærpende retning vægt på T1's alder i forhold til de øvrige gerningsmænd, og på, at T1 måtte anses for at have indtaget en styrende og initiativtagende rolle. I formildende retning lagde byretten vægt på den forholdsvist begrænsede magtanvendelse og den begrænsede værdi af de borttagne effekter. Byrettens dom vedrørende T1 blev anket til landsretten, der stadfæstede byrettens dom. Sagen mod T2 og T3 blev behandlet efter landsrettens dom mod T1. Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 10 måneder, der blev gjort betinget under henvisning til de personlige oplysninger om T2, herunder hans unge alder og ustraffede fortid, samt hans meget tilbagetrukne og passive rolle under hele røveriet og endvidere den under sagen medgående tid (11 måneder fra røveriet var begået). T3 blev, da retten anså det for mest formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a med tilsyn i 2 år med vilkår om, at han skulle undergives socialpædagogisk behandling samt i de første indtil 2 måneder anbringes på en sikret afdeling på en døgninstitution og herefter i indtil 12 måneder anbringes på en døgninstitution. Byrettens dom vedrørende T3 blev stadfæstet af landsretten.

- **Dom 33 – Østre Landsrets dom af 15. april 2010**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder betinget (T1 og T2)**

T1, der var 16 år, og T2, der var 15 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de under trussel med kniv fratog forurettede en Apple iPhone samt ca. 1.000 kr. T1 og T2 blev endvidere dømt for i forlængelse af røveriet at have truet forurettede, jf. straffelovens § 123. Derudover blev de begge dømt for 15 tilfælde af tyveri. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 1 år betinget med vilkår om at efterkomme kommunens bestemmelser. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på antallet og karakteren af de begåede forbrydelser, herunder særligt at der i forholdet vedrørende røveri var tale om indtrængen i privat hjem, som i sig selv er en skærpende omstændighed. Uanset kriminalitetens grovhed fandt retten det ubetænkeligt at gøre straffen betinget under henvisning til de tiltaltes unge alder, at de ikke tidligere var straffet, at de var inde i en god udvikling, at forholdene blev begået over en kort periode, og at de tiltalte ikke havde begået kriminalitet siden. Landsretten forhøjede straffen for både T1 og T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder. Landsretten lagde vægt på karakteren af røveriforholdet med efterfølgende vidnetrusler samt antallet af indbrud. Under henvisning til byrettens begrundelse tiltrådte landsretten, at straffene undtagelsesvist blev gjort betinget med vilkår som fastsat i byrettens dom.

- **Dom 34 – Retten i Odenses dom af 20. november 2009**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder delvist betinget (T1 og T2)**

T1, der var 18 år og tidligere straffet for røveri, og T2, der ligeledes var 18 år, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved om aftenen i forening at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de under trussel med kniv forsøgte at få forurettede til at udlevere penge eller dankort, hvilket imidlertid mislykkedes, da forurettedes ægtefælle vågnede, hvorefter T1 og T2 flygtede fra stedet. T1 og T2 blev endvidere dømt for tyveri og ulovlig våbenbesiddelse. Retten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år og 3 måneder blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste. Retten lagde på den ene side vægt på, at der er sket en strafskærpelse for så vidt angår hjemmerøverier, samt at T1 og T2 havde medbragt en kniv. På den anden side lagde retten vægt på de tiltaltes gode forhold, hvorefter det efter en samlet vurdering ansås for forsvarligt at gøre en del af straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste.

- **Dom 35 – Retten i Svendborgs dom af 2. juni 2010**
- **Fængsel i 8 måneder, heraf 6 måneder betinget (T1), ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a (T2), og fængsel i 8 måneder, heraf 6 måneder betinget (T3)**

T1, der var 16 år, T2, der var 15 år, og T3, der var 16 år, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved om natten i forening at have forsøgt at trænge ind gennem et vindue i forurettedes hjem og under trussel om vold at have forsøgt at få forurettede til at udlevere penge, idet de truede og stak ud efter forurettede med en skruetrækker og spyttede på ham og udtalte, at de ville have penge, hvilket imidlertid mislykkedes, da forurettede fik presset vinduet i. T1 og T2 blev tillige dømt for ulovlig indtrængen og overtrædelse af færdselsloven, og T3 blev endvidere dømt for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer. Byretten udmålte straffen for T1 og T3 til fængsel i 8 måneder, hvoraf de 6 måneder blev gjort betinget. Retten lagde ved udmålingen af straffen i skærpende retning vægt på, at der var tale om forsøg på røveri begået af flere i forening i forurettedes hjem. I formildende retning lagde retten vægt på de tiltaltes unge alder, den begrænsede voldsudøvelse, samt at de tiltalte ikke kom ind i forurettedes hjem. T3 blev, da retten anså det mest formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a med tilsyn i 2 år og undergivelse af socialpædagogisk behandling og efterkommelse af pålæg fra de sociale myndigheder om opholdssted.

- **Dom 36 – Retten i Horsens dom af 21. august 2009**
- **Ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a**

T, der var 17 år og tidligere straffet med en betinget dom for vold, blev efter sin erkendelse dømt for forsøg på røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved i forening og efter forudgående aftale med en medgerningsmand at have forsøgt at aftvinge et ægtepar penge, idet de under trussel med kniv råbte, at de skulle have penge, hvilket mislykkedes, da de forurettede satte sig til modværge. Retten idømte T en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a med tilsyn i 2 år og undergivelse af socialpædagogisk behandling samt anbringelse på en sikret afdeling på en døgninstitution i indtil 2 måneder og herefter i indtil 1 år og 4 måneder anbringelse på en døgninstitution eller et godkendt opholdssted. Retten lagde ved afgørelsen af sanktionsspørgsmålet på den ene side vægt på, at røveriforsøget, der fandt sted i de forurettedes eget hjem, var planlagt og udført i forening, og at tiltalte og medgerningsmanden medbragte knive og var maskerede – hvilket talte for en ubetinget sanktion – og på den anden side, at de anvendte knive var spiseknive/»bestikknive«, at skaderne på F1 var af forholdsvis beskeden karakter, og at der alene dømtes for forsøg. Retten fandt det endvidere forsvarligt at idømme en ungdomssanktion, da tiltalte var 17 år og efter det oplyste havde udnyttet sit ophold på en sikret institution under sin varetægtsfængsling optimalt, herunder blevet stoffri, og da tiltalte havde været varetægtsfængslet i knap 3 måneder.